

Hoàng Hậu phúc hắc của trẫm.

Contents

Hoàng Hậu phúc hắc của trẫm.	1
1. Chương 01-02-03-04	2
2. Chương 05-06-07-08	5
3. Chương 09-10-11-12	8
4. Chương 13-14-15-16	11
5. Chương 17-18-19-20	14
6. Chương 21-22-23-24	17
7. Chương 25-26-27-28	20
8. Chương 29-30-31-32	23
9. Chương 33-34-35-36	26
10. Chương 37-38-39-40	28
11. Chương 41-42-43-44	31
12. Chương 45-46-47-48	34
13. Chương 49-50-51-52	37
14. Chương 53-54-55-56	39
15. Chương 57-58-59-60	42
16. Chương 61-62-63-64	45
17. Chương 65-66-67-68	48
18. Chương 69-70-71-72	51
19. Chương 73-74-75-76	54
20. Chương 77-78-79-80	57
21. Chương 81-82-83-84	60
22. Chương 85-86-87-88	63
23. Chương 89-90-91-92	65
24. Chương 93-94-95-96	68
25. Chương 97-98-99-100	71

Hoàng Hậu phúc hắc của trẫm.



Giới thiệu

Đêm trước ngày kết hôn bị tình địch đâm (xe) chết, được cho cơ hội sống lại để thay đổi số phận kiếp

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoang-hau-phuc-hac-cua-tram>

1. Chương 01-02-03-04

Chương 1: Bị tình địch đâm chết.

Edit: PT a.k.a Ring.

Khu trung tâm thành phố náo nhiệt ban đêm bị ánh đèn neon lóa mắt chiếm giữ, tại đây ánh sáng mộng ảo muôn màu muôn vẻ, người qua đường đã quên mất khoảng thời gian trước đây khi ngược lên nhìn bầu trời đầy sao. Thời đại tiên bộ, lại xóa đi không ít niềm vui lúc nhỏ.

Trong nhà trọ nho nhỏ ở xa khu vực thành thị, chàng trai châm một điếu thuốc, thân thể tuổi trẻ rắn chắc không chút kiêng kỵ nằm trên giường. Chỉ có hơi thở mập mờ trong không khí giải thích tất cả những chuyện vừa xảy ra, hắn nhìn cô gái ngồi quay lưng lại đang mặc y phục.

“Hủ Liên, hôn lễ cuối tuần phiên em chuẩn bị.” Khẩu khí nhẹ nhàng tựa như đang bàn việc dạo chơi ngoại thành, cô gái nghe hắn xong nói chỉ nhàn nhạt gật đầu, tiếp tục mặc áo khoác để trên sofa.

“Em đi về trước.” Hủ Liên quần áo nón nẩy chỉnh tề, cầm lấy túi da trên sofa ra cửa.

“Có thể cưới một người như vậy, đối với mình mà nói mới là tốt nhất.” Khói thuốc lượn lơ, dần dần không nhìn rõ vẻ mặt của hắn.

Hủ Liên một mình đi trên đường, hồi tưởng lại những chuyện vừa xảy ra, cô nhàn nhạt cười. Người vừa rồi chính là vị hôn phu của cô, tổng tài công ty Điền thị Điền Triết Hiên, mà cô là thư kí của hắn.

Cô từ nhỏ được Điền gia thu dưỡng, lại được lão tổng tài đào tạo, chính là để sau này cùng Điền Triết Hiên kết hợp. Để báo đáp công ân nuôi dưỡng, cô luôn yêu cầu chính mình rất nghiêm ngặt, để trở thành cô gái có thể xứng đôi cùng Điền Triết Hiên.

Nhưng mà Điền Triết Hiên trong giới doanh nhân được công nhận là playboy, phụ nữ bên người thay đổi như lịch ngày. Đối những chuyện này Hủ Liên cũng không có hứng thú quá lớn, công việc của cô chẳng qua chỉ là trợ giúp, trừ phi Điền Triết Hiên chủ động ở bên ngoài yêu cầu cô, nếu không mỗi ngày cô chỉ biết đi hai chỗ là công ty và Điền trạch.

Vốn tưởng rằng Điền Triết Hiên còn có thể chơi đùa cô thêm mấy năm, lại không ngờ hắn vậy mà tại tiệc rượu giới thương nghiệp vài ngày trước tuyên bố tin tức cuối tuần sẽ kết hôn, cho tới hôm nay cô còn nhớ rõ ánh mắt ghen ghét của những cô ả khác. Cô thở dài, Điền Triết Hiên thật đúng là sẽ khiến cô gặp phiền toái.

“Rùm. . .” Trên đường, một chiếc xe thể thao đắt tiền chạy thẳng tấp hướng về phía cô, trong một khắc cô tựa hồ lại thấy được ánh mắt ghen ghét kia.

“Diễn Triết Hiên, anh quả nhiên là tên rất phiền phức.” Nằm trong vũng máu, trên gương mặt thanh lệ tái nhợt của cô lộ ra một chút mỉm cười đậm nhiên, có lẽ đây là mệnh của cô khi cùng kẻ phong lưu kia ở một chỗ.

Chương 2: Sống lại cải biến số phận.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Dưới đường là người phương nào?” Hủ Liên nhìn người đen kịt có ria mép, trang phục giống quan thất phẩm ngồi trên đại điện. Lẽ nào đây là địa phủ trong truyền thuyết?

“Số điểm danh trên bàn của ngài không có viết sao?” Sau khi biết mình đã chết, Hủ Liên tựa hồ lớn gan hơn.

“Lớn mật, đây chính là sổ sinh tử, cái gì mà sổ điểm danh. Còn không mau xưng tên ra?” Đường mộc* vỗ lớn một cái, cả ria mép cũng run lên.

(R: Đường mộc: là khúc gỗ mấy ông quan hồi xưa hay đập bom bốp trên công đường ấy.)

“Ngài ngay cả tôi là ai cũng không biết, vậy sao lại bắt tôi đến đây? Chẳng lẽ là bởi vì bắt lầm rồi, mới vội vã hỏi tên tôi như vậy?” Hủ Liên đứng khoanh tay, bình tĩnh nhìn Diêm Vương.

“Người, người. . . Khá lắm nữ tử điều ngoa, dám can đảm trêu đùa bản quan.” Diêm Vương tức giận đến râu mép cũng run lên, vừa muốn lên tiếng trách phạt Hủ Liên thì bị lão đầu râu bạc trắng đột nhiên xuất hiện ngăn lại.

(R: giận run râu =)))

“Chậm đã, nữ tử này vốn không nên xuất hiện ở đây, bây giờ ta đến đưa nàng về chỗ cũ.” Râu tóc bạc trắng cùng dây cột màu đỏ trông buồn cười trên đầu, Hủ Liên nghĩ lẽ nào đây là Nguyệt Lão se tơ hồng trong truyền thuyết?

“Thế nhưng, đã vào phủ của ta, há có thể trở về nhân gian được?” Diêm Vương không nghe theo, không buông tha Hủ Liên biểu tình đậm mặt.

“Diêm Vương, ngài lần này thế nhưng bắt sai người, nếu như bị Ngọc Đế biết thì sẽ. . .” Nguyệt Lão nhỏ giọng ghé vào bên tai Diêm Vương nói, Diêm Vương sắc mặt khê biến, ho mấy cái che giấu quyết tâm đã bị lung lay.

“Được rồi, nữ tử này về sau sẽ do Nguyệt Lão phụ trách..” Hai người nhìn nhau mỉm cười như thỏa thuận.

“Nguyệt Lão, ngài dự định để tôi đến chỗ nào?” Sau khi rời khỏi Minh điện tối như mực, trong chớp mắt lại đi tới trong vườn nở đầy hoa đào, ánh sáng đột ngột làm cô không thích ứng được.

“Hủ Liên, cô vốn cùng Diễn Triết Hiên có một đoạn lương duyên, hôm nay để sửa chữa một sai sót về kỹ thuật, ta muốn đem cô nhập vào thân thể kiếp trước.” Nguyệt Lão đột nhiên nói ra những từ ngữ hiện đại như vậy làm Hủ Liên có chút choáng váng, nhưng lập tức liền mở miệng đáp lại.

“Lẽ nào kiếp trước của tôi cũng là cùng Diễn Triết Hiên ở một chỗ?”

“Không, kiếp trước cô chết trên tay hắn nhưng mà hắn hối hận không kịp, hướng trời cao xin cho hắn một cơ hội để làm lại. Vì vậy, cô phải đi cải biến số phận của chính mình. Hiện tại, cô nhập vào thân thể kiếp trước đi.”

Chương 3: Không lấy Hoàng Thượng hoa tâm.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Tiểu thư, tiểu thư, người tỉnh lại. . .” Thanh âm mang theo tiếng khóc làm Hủ Liên tỉnh dậy, cô mở mắt ra, nhìn hai cô gái đang đứng cạnh cô khóc nức nở.

“Tôi ngủ bao lâu?” Nhìn nữ hài một thân trang phục nha hoàn, Hủ Liên xoa nhẹ vùng giữa hai chân mày, xem ra đúng thật là xuyên tới kiếp trước rồi.

(R: bắt đầu từ đây ta sẽ để bạn Hủ Liên xưng ‘ta’ cho hợp không khí cổ đại nga)

“Tiểu thư, người hù chết nô tỳ, người không thể vì phải gả cho Hoàng Thượng mà đi thất cổ a.” Nha đầu bên kia hé ra khuôn mặt khóc lóc nói, nói nửa ngày cũng chưa trả lời câu hỏi của Hủ Liên, điều này khiến cô vô cùng bất mãn.

“Ta hỏi ngươi ta ngủ bao lâu?” Hủ Liên ngữ khí nặng thêm, lạnh lùng nhìn nha đầu làm cô đau đầu. “Lẽ nào ngươi không biết trước tiên trả lời vấn đề người khác hỏi mới là biểu hiện lễ phép sao?”

“Tiểu, tiểu thư, nô tỳ biết sai rồi. Tiểu thư người mê man đã bốn ngày, phu nhân liên tục không ngủ bởi bên cạnh người, sáng nay bởi vì vô cùng mệt nhọc mà té xỉu mới vừa trở về phòng nghỉ ngơi.”

“Giúp ta đứng lên.” Thảo nào cảm thấy choáng đầu, thì ra đã mê man lâu như vậy, xem ra xuống giường bước đi sẽ rất khó khăn. Hủ Liên chậm rãi ngồi dậy, bàn chân trên đất có chút tê tê, cô từ từ thích ứng.

“Tiểu thư, tiểu Liên đi tìm đại phu.” Nha hoàn có chút lo lắng nhìn tiểu thư đột nhiên có chút lạnh lùng, chẳng lẽ là bởi vì ... đã kích quá lớn nên mới dẫn đến tính cách thay đổi như vậy? Tiểu thư trước đây nàng hiểu rõ nhất, tiểu như hiện tại nhìn qua thật lạnh khốc nha.

“Lắm miệng nữa ta cho ngươi xuống nhà bếp làm việc.” Hủ Liên làm trợ thủ đắc lực của Điền Triết Hiên luôn luôn có một mặt nghiêm khắc đối với cấp dưới, nếu không Điền thị trong tay Điền Triết Hiên cùng cô cũng không thể trong thời gian ngắn như vậy mà lớn mạnh.

“Vâng, vâng thưa tiểu thư.” Tiểu Liên che miệng không dám để tiếng khóc của nàng phiên đến tiểu thư, chỉ dám yên lặng đứng một bên không nhiều lời nữa.

Hủ Liên sau khi nghỉ ngơi khá tốt, chậm rãi đứng lên, tuy rằng dưới chân có chút giống giẫm lên cây bông nhưng vẫn có thể chậm rãi tiêu sái bước đi.

Cô ngồi vào trước kính trang điểm, cầm lấy gương đồng, nhìn mặt mình. Ngoại trừ tóc so với lúc trước dài hơn, tựa hồ không có gì khác biệt. Cô chải tóc dài, tùy ý buộc sau đầu.

“Tiểu Liên, mang ta đi gặp nương.” Hủ Liên trên mặt không có biểu tình dư thừa, chỉ là muốn nhìn một chút xem bộ dáng mẫu thân kiếp trước như thế nào.

Chương 4: Nam nhân vô dụng.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

“Hủ Liên, nữ nhi của ta a. Sao con lại nghĩ quẩn? Quên đi, không nói chuyện này nữa, không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi.” Phu nhân, vẻ mặt tiêu tụy, vừa nhìn thấy Hủ Liên tiến đến, lập tức yếu ớt đứng dậy xuống giường. Thấy vậy, Hủ Liên liền tiến đến đỡ lấy phu nhân, để người tùy ý ôm vào lòng.

“Nương, nữ nhi rõ ràng đã không có việc gì rồi.” Trời sinh Hủ Liên thân cô nhĩ, chưa bao giờ cảm thụ được cái gì gọi là tình thân, thỉnh linh hiện tại bị mẫu thân ôm một cái, cô dĩ nhiên sinh có một loại cảm giác ấm áp.

“Tốt, tốt.” Phu nhân vuốt vuốt tay Hủ Liên, lau nước mắt. Hủ Liên lẳng lặng nhìn bà, sao người này lại có nhiều nước mắt đến vậy?

“Liên, nàng đã tỉnh?” Một nam nhân quần áo lộn xộn xông vào cửa, cả người đầy mùi rượu làm Hủ Liên nhú mày, trời sinh cô ưa sạch sẽ, làm sao chịu được mùi này chứ.

Tuy không nhận ra hắn, nhưng cô cũng không để lộ ra sơ hở, chỉ là đạm nhiên nhìn hắn, đợi hắn đến gần. Thấy mẹ cô không cần, có lẽ là người này rất quen thuộc.

“Liên, là ta vô dụng, ta không có cách nào để nàng tránh được số phận phải nhập cung. Nếu lần này nàng đi trước ta, ta nhất định sẽ theo nàng.” Nam nhân kia, không biết bao lâu mới thay được một bộ quần áo, nhìn thật lồi thối, hắn có vẻ sắp đụng tới cô, Hủ Liên theo quán tính lùi về sau một bước. “Liên...”

“Nếu biết ta phải vào cung, bây giờ còn dây dưa không ngớt, đây không phải là điều chính nhân quân tử nên làm.” Xem ra người trước mắt cùng chủ nhân trước đây của thân thể này rất thân mật, vậy Hủ Liên cô sẽ không hòa nhã với hắn.

“Nương, con có chút mệt mỏi nên về phòng nghỉ ngơi trước, người cũng nên sớm nghỉ ngơi đi.” Nói xong cô không thèm quay đầu lại, đi thẳng một nước.

“Tiểu Liên, tiểu thư làm sao vậy?” Phu nhân nhìn nữ nhi không giống bình thường, lập tức hỏi Tiểu Liên đang đứng một bên.

“Phu nhân, Tiểu thư nàng lần này sau khi tỉnh dậy tính tình đại biến, có thể do quá mức thương tâm nên mới như vậy.” Tiểu Liên run run nói, việc vừa rồi quả thực càng làm nàng tin chắc tiểu thư đã thay đổi. Nếu là trước kia, tiểu thư tuyệt đối sẽ không đối với công tử như vậy, nhưng hiện tại tiểu thư lại...

“Liên...” Nam tử lờn thối kia nhìn bóng người vừa rời đi, thất bại cúi đầu. “Là ta vô dụng, là ta vô dụng...”

2. Chương 05-06-07-08

Chương 5: Ca ca hướng nội.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

“Kiếp trước mình lại là một người không có mắt nhìn, nam nhân như vậy cũng coi trọng a?.” Hủ Liên dạo quanh hành lang, tòa nhà này thật lớn, cổ kính, so với Tô Châu Lâm Viên có phần giống nhau.

Đang đi tới, cô bỗng dừng lại. Phía trước cách đó không xa có một chòi nghỉ mát nho nhỏ. Vào giữa đêm hè, đây đúng là một chỗ tốt. Hủ Liên ngồi ở ghế đá giữa chòi nghỉ mát, cảm thụ gió mát nhẹ nhẹ, từ từ vỗ về lên gương mặt.

“Không ngờ muội muội cũng có nhã hứng hóng mát ở đây giống ta.” Hủ Liên ghé mắt nhìn nam tử đang nói, cô một chút cũng không cảm giác được hắn đi đến, có thể đây là một người giỏi khinh công.

“Như vậy ca ca vì sao đến đây, lẽ nào cũng là do bị trời nóng làm cho mất ngủ?” Hủ Liên đưa tay chống cằm, nhìn thủy tiên* nổi lơ lửng trên mặt hồ ngoài đình. Những con cá nhỏ có lẽ cũng vì oi bức mà nhảy lên mặt nước, phá tan mặt hồ đang thanh tĩnh.

(*thủy tiên: hay còn gọi là bông súng. Hình em nó đây:

Có màu hồng, trắng, vàng, xanh, tím,... đủ cả. K phải hoa sen nhoe.)

“Muội muội thân thể đã tốt hơn?” Nam nhân ngồi xuống trước mặt cô, chăm chú nhìn cô một cách bí hiểm, tìm tòi nghiên cứu với biểu tình sôi nổi. Hắn không ngờ muội muội luôn luôn lú lú vừa nhìn thấy hắn sẽ phát hỏa lần này có thể bình tĩnh phản bác lại hắn.

“Làm phiền ca ca lo lắng, chuyện quá khứ cứ để vào quá khứ đi.” Hủ Liên nhẹ nhàng ngẩng đầu, vén phần tóc hai bên tai ra sau, nhìn ca ca trước mắt này, bên ngoài nhã nhặn nhưng mơ hồ lộ ra một loại khí chất nguy hiểm. “Trước đây vẫn không quan tâm đến chuyện vào cung, ca ca có thể nói cho ta biết không?”

“Nếu như muội muội sớm có thể nói ra những lời này, phụ thân nhất định sẽ vô cùng vui vẻ.” Hắn lấy ra một chiết phiến, vừa quạt vừa đánh giá Hủ Liên. Không nghĩ tới lần này Hủ Liên tự sát không thành lại trở nên thông tình đạt lý đến vậy, thể nhưng hắn thấy tại sao có chỗ nào đó không hợp lý.

“Ca ca còn chưa trả lời vấn đề của ta.” Hủ Liên tùy ý hắn ở bên kia suy đoán, vô cùng bất mãn vì hắn chưa trả lời câu hỏi của cô.

“Đầu tháng sau, trong cung sẽ phái người tới đón muội đi. Lần này vào cung, muội mang thân phận Hoàng hậu, ngôn hành cử chỉ cũng không được thất thổ a.” Nhìn ngữ khí cường ngạnh của Hủ Liên, hắn tựa hồ nghĩ chính mình đang cùng một người khác nói chuyện.

“Những lời ca ca nói, Hủ Liên nhất định nhớ kỹ, cũng đã không còn sớm, muội muội cáo lui trước.” Hủ Liên đứng lên, hướng hắc khê gật đầu, xoay người rời đi.

Chương 6: Âm mưu hôn nhân.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

“Diệp Lôi, Liên Nhi thế nào rồi?” Một nam tử trung niên đang đứng trước cửa sổ, thấy ái tử đến liền xoay người hỏi chuyện của Hủ Liên.

“Muội muội lần này tựa hồ như thay đổi thành một người khác, con đi hỏi qua thị nữ thiếp thân của nàng, đích thật là thay đổi rất nhiều. Nhưng thật ra, con nghĩ đây lại là chuyện tốt, chỉ ít không phải như trước đây, mọi việc đều thể hiện ra mặt như một đứa nhỏ.” Diệp Lôi đứng trước mặt nam nhân kia cung kính nói.

“Được, vậy là tốt rồi. Ta vốn sợ nó làm lỡ kế hoạch của chúng ta, hiện tại nghe con nói như vậy thì nhất định không có vấn đề gì. Hôn quân này để Liên Nhi đợi đã nhiều năm, Nam Cung gia chúng ta há có thể chịu nhục lớn như thế? Liên Nhi đã hai mươi mới vào cung, đây là hắc cố ý, hắc cố ý khiến Nam Cung gia chúng ta hổ thẹn.” Nam nhân tức giận đánh một chưởng nát mặt bàn.

“Phụ thân yên tâm, kế hoạch lần này nhất định thiên y vô phòng*, có một số việc con có thể từ từ nói với muội muội sau.” Nghe được ái tử nói như vậy, nam nhân dần dần điều chỉnh cơn tức giận, từ từ bình tĩnh lại.

(R: thiên y vô phòng: vô cùng hoàn hảo, k có kẽ hở.)

“Lần này nhất định phải kéo tên hôn quân kia xuống khỏi vương vị, vị trí này vốn phải để ta, Nam Cung Hoàn Văn ngồi mới đúng.”

“Đúng vậy, phụ thân” Diệp Lôi cúi đầu phụ họa với hắc.

Sáng sớm hôm sau, Hủ Liên đã bị Diệp Lôi gọi vào thư phòng. Cô lẳng lặng ngồi ở một bên xem thư tịch trên giá sách, cùng đợi Diệp Lôi gọi cô đến nhưng vẫn chưa nói một lời nào.

“Muội muội hiện tại đối với sử sách rất hứng thú?” Diệp Lôi đứng trước mặt, nhìn quyển sách trên tay cô. “Trước đây muội muội chính là ghét nhất phải xem loại trúc trắc khô khan này.”

“Ca ca tìm ta là có chuyện gì quan trọng muốn thương lượng?” Trở mình một cái, không ngược mắt lên, Hủ Liên biết nam nhân này gọi cô đến nhất định là nói chuyện nhập cung. Ngày hôm qua nói với nhau đôi câu vài lời, cô có thể thấy được chuyện vào cung lần này tựa hồ là một chuyện có ẩn nhiều nội tình.

“Nếu muội muội đã trực tiếp như thế, ta đây cũng chỉ có thể nói thẳng ra. Lần này muội vào cung làm Hoàng hậu, chắc chắn rất nhiều người bất mãn muốn diệt trừ muội, đến lúc đó, phụ thân thân là Thừa tướng nhất định giúp đỡ muội.” Diệp Lôi nhìn Hủ Liên biểu tình vẫn như cũ, lo lắng không biết cô có nghe hắc nói không.

“Ta hiểu mà.” Nhẹ nhàng gấp sách lại, Hủ Liên trả sách lên giá. “Ca ca còn có chuyện gì nữa?”

Chương 7: Thiên tử phong lưu.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Chỉ là nghĩ muội muội thay đổi có chút kinh người, muội trước đây ghét nhất là phải thấy ta” Diệp Lôi vuốt cằm, lộ ra tươi cười nhàn nhạt, tinh quang trong mắt thu lại, lo lắng xem lúc nào đem kế hoạch nói cho cô nghe là thích hợp nhất.

“Con người luôn luôn thay đổi, ca ca. Nếu người ta vĩnh viễn không trưởng thành, làm sao có thể làm đại sự đây?” Hủ Liên lộ ra mỉm cười, cô là thư kí, khi xã giao lại là một người bạn gái phi thường xuất sắc. Bởi vì tươi cười hoàn mỹ làm đối thủ buông xuống cảnh giác với sự khôn khéo và lãnh khốc của cô.

“Được rồi, buổi chiều sẽ có lão sư dạy lễ nghi đến giảng bài, muội đi nghỉ ngơi trước đi.” Nhìn Hủ Liên khuất sau cửa, khuôn mặt tươi cười kia dần dần biến mất.

“Một người sống lại thay đổi cũng không thể triệt để như vậy, muội rốt cuộc có đúng là muội muội ta hay không?”

Bài học lễ nghi buổi chiều, lão sư dạy lễ nghi vô cùng kinh ngạc với biểu hiện của Hủ Liên, vốn nghe nói là muốn giảng dạy tiểu thư Nam Cung gia, bà đã chuẩn bị tốt tinh thần chịu nhục. Không nghĩ tới tiểu thư này một chút cũng không ngang ngược, kiêu ngạo vô lý như người ngoài nói, ngược lại thấy lễ nghi của mình còn không bằng đoạn trang của cô. Sau buổi học bà liền hướng Diệp Lô chào từ giả, nói là không có khả năng giảng dạy cô.

Hủ Liên ngồi trước cửa sổ, đọc những thư tịch về lịch sử thời đại này. Thăm nghĩ, thân là con gái Tể tướng, vì sao hai mươi tuổi còn chưa lấy chồng, cổ đại không phải từ rất sớm đã có hôn phối sao?

“Tiểu Liên, vì sao Hoàng Thượng trẻ như vậy mới gọi ta vào cung?”

“Là. . . là bởi vì vi. . .” Tiểu Liên ấp úng không dám nói ra, tiểu thư đọc sách vốn đã là chuyện lạ, vì sao hiện tại lại hỏi nàng vấn đề trực tiếp như vậy, điều này làm cho tiểu Liên nhất thời không biết trả lời như thế nào.

“Nói mau.”

“Hoàng Thượng nói phi tử trong hậu cung đã quá nhiều rồi, cho nên không vội gọi Hoàng Hậu vào cung.” Tiểu Liên bị dọa đến sắc mặt trắng bệch bật thốt lên nói ra nguyên nhân.

“Thì ra như vậy, cùng Điền Triết Hiên một dạng. Nam nhân a. . .” Hủ Liên xoa xoa huyệt Thái Dương có chút đau, lẽ nào đây là kiếp trước của hắn?

“Tiểu thư, người sao có thể hô thẳng tục danh của Thánh Thượng, như vậy rất nguy hiểm a.” Tiểu Liên run lấy bảy quỳ xuống.

“Quả nhiên là hắn, ta lại muốn nhìn xem hắn giết ta như thế nào.” Hủ Liên khinh xả khoe miệng, trong mắt lóe ra tia sáng chờ mong.

Chương 8: Hôn lộ dài đằng đẳng.

Edit: PT a.k.a Ring.

Rất nhanh đã đến ngày vào cung, Hủ Liên mặc giá y thật dày, ngồi ngay ngắn trên kiệu lớn. Cho dù mặc thành như vậy trong khí trời nóng bức quả thật là một loại dày vò, thế nhưng cô vẫn ngồi thẳng lưng, đoạn trang như cũ.

Từ biệt phụ mẫu cùng ca ca, đội ngũ trùng trùng điệp điệp hướng kinh thành tiến lên. Hủ Liên hiện tại ở lại chính là nhà cũ Nam Cung gia, bởi Nam Cung Hoàn Văn thăng lên làm tể tướng, để thuận tiện lâm triều, tiên hoàng ở kinh thành an trí nhà cửa. Hôm nay cũng vì thể hiện thận trọng của Nam Cung gia, nghi thức vào cung mới có thể được an bài tiến hành ở nhà cũ.

“Nương nương, lần này do mặt tướng hộ tống người tiến cung.” Vén lên sa mỏng, Hủ Liên nhìn nam nhân quỳ rạp xuống một bên.

“Người tên là gì?” Thân hình không động, Hủ Liên nhẹ nhàng mở miệng.

“Mặt tướng Lâm Hác Triết.” Đầu như trước không ngẩng lên.

“Đứng lên đi.” Thân thể cao to đứng lên, mồ hôi trên khuôn mặt màu đồng cũ càng làm hắn trông có vẻ rắn chắc. Hủ Liên buông sa mỏng, ý bảo lên đường.

Đến giữa trưa, cũng là thời gian ánh nắng gay gắt nhất. Đội ngũ chậm rãi đi tới, Hủ Liên lau lau mồ hôi trên trán, mặc thành như vậy giữa thời tiết này cả người nhất định sẽ nổi rôm sảy.

“Dừng lại nghỉ ngơi đi.” Hủ Liên phân phó nói với Lâm Hác Triết: “Còn bao lâu nữa mới đến?”

“Hồi bẩm nương nương, dựa theo tốc độ hiện tại, ba ngày sau có thể đến đô thành.”

Hủ liên không nhiều lời nữa, cho dù cô tính tình đậm mực cũng cảm thấy trong lòng nóng như lửa đốt. Cô còn phải mặc y phục dày như vậy ba ngày nữa, này quả thực là giúp cô xông hơi mà.

“Tướng quân, không tốt, phía trước có sơn tặc.” Một kỵ binh dò đường trên lưng vẫn còn mang ống tên, ngã xuống trước đội ngũ, mắt thấy có lẽ không sống nổi.

“Các người tại chỗ đợi lệnh, còn các người theo ta đi vào tiêu diệt những sơn tặc vô pháp vô thiên này.” Lâm Hắc Triết đơn giản phân phó, liền dẫn một đôi nhân mã chạy vội đi.

“Sơn tặc? Ta xem này là hẳn là những thế lực không muốn ta sống đến kinh thành đi, những thế lực này có cả Điền Triết Hiên trong đó sao?” Hủ Liên vẫy vẫy tay áo, để nhiệt độ trên cơ thể tan đi một chút, thật làm người ta chờ mong a.

“Không tốt, là kẻ điếu hổ li sơn.” Một binh sĩ vừa nói xong đã bị tên bắn ngã, xung quanh đột nhiên xuất hiện không ít thích khách che mặt.

Không bao lâu, những binh sĩ đều ngã xuống trong vũng máu. Có chút máu văng đến trên sa mỏng hồng nhạt của Hủ Liên, cô lẳng lặng nhìn mọi chuyện trước mắt.

“Xoát. . .” Sa mỏng bị đao chém rách, thích khách trên người đầy máu một đao hướng cô đâm tới, Hủ Liên tránh cũng không tránh một chút.

3. Chương 09-10-11-12

Chương 9: Hôn lễ giản lược.

Edit: PT a.k.a Ring.

Giây tiếp theo, người kia liền ngã xuống trước mặt Hủ Liên. Trên lưng cắm một mũi tên đỏ tươi, cô hạ mắt xuống, nhìn hình hoa hải đường* trên mũi tên.

(R: hoa hải đường là hoa này đây)

“Nương nương, đã để người sợ hãi, ta phụng mệnh Hoàng huynh hộ tống người tiến cung.” Không bao lâu, thích khách đều bị thuộc hạ của nam nhân trước mắt tiêu diệt hết.

“Đa tạ ân cứu mạng của Vương gia.” Hủ Liên chậm rãi xuống kiệu, đứng trước mặt nam nhân. Nếu không phải cô vừa thấy hắn bắn ra một mũi tên tinh chuẩn, thật sự là nhìn không ra nam nhân tái nhợt ốm yếu trước mắt lại có bản lĩnh đến thế.

“Thỉnh nương nương lên xe đi.” Mặc dù có chút lưu luyến không khí mát mẻ bên ngoài, thế nhưng Hủ Liên vẫn lên xe ngựa.

“Vương gia, nàng chính là tiểu thư Nam Cung gia sao?” Một thủ hạ có chút kinh ngạc nhìn Hủ Liên đã lên xe ngựa.

“Đương nhiên đúng là nàng, chúng ta đi thôi, Hoàng huynh chắc là có chút chờ mong muốn nhìn Hoàng hậu của hắn rồi.” Điền Triết Lỗi nhìn sắc trời một chút, phi ngựa thúc giục các bộ hạ.

Không ngờ Nam Cung Hủ Liên ngang ngược, kiêu ngạo, vô lễ trong lời đồn lại có một mặt như vậy, Điền Triết Lỗi cố ý đợi đến một khắc thích khách sắp xuống tay mới xuất hiện, không ngờ cô vẫn trấn định được.

Xem ra người của Nam Cung gia cũng không thể coi thường, như vậy Hoàng huynh nên xử lý củ khoai lang nóng phỏng tay này như thế nào nha? Điền Triết Lỗi ra roi thúc ngựa vội vàng chạy, không tới ba ngày đã đến đô thành.

Cửa cung nặng chịt chậm rãi khép lại, Hủ Liên rốt cuộc cũng vào cung. Trong vòng vây của các nữ quan, cô rất nhanh đã bị túm đi tắm, thay cung phục và đồ trang sức càng rườm rà hơn nữa.

“Nghe nói gì chưa? Tiệc tối đã bị hủy bỏ, Hoàng Thượng nói tất cả mọi chuyện đều giản lược, thế nhưng chuyện phong Hậu làm sao có thể giản lược chứ?” Một nữ quan ở ngoài cửa nhỏ giọng nói, tựa hồ là vô cùng kinh ngạc.

“Hoàng thượng vốn đã không thích Nam Cung gia, nếu không phải tiên hoàng hạ lệnh nói nhất định phải thú tiểu thư Nam Cung gia làm hậu, hấn làm sao có thể phong nàng làm Hậu chứ. Hơn nữa, Hoàng Thượng cố ý kéo dài việc phong Hậu, thẳng đến lúc Nam Cung tiểu thư hai mươi tuổi mới tuyên nàng vào cung. Đây rõ ràng là nói cho khắp thiên hạ, Nam Cung tiểu thư. . .” Nói còn chưa xong, cửa đột nhiên mở ra.

“Người đâu, đem hai kẻ này đi vả miệng cho ta.” Hủ Liên lạnh lùng nhìn hai người đang nói chuyện huyền thuyên, dù thân là Hoàng hậu hữu danh vô thực, vậy cũng không tới phiên mấy người này bàn tán.

Chương 10: Hoàng Hậu trên danh nghĩa.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring

“Nương nương tha mạng a, nô tỳ không dám nữa.” Nhìn hai nữ quan miệng đầy máu, Hủ Liên phát tay, ý bảo dừng lại.

“Tỷ tỷ, ngày đại hỷ sinh tức giận vì cái gì a?” Một nữ nhân vóc người xinh đẹp đi tới, mắt thấy rõ hai nữ quan đang dập đầu thật mạnh dưới đất. “Ai nha, thật nhiều máu quá.”

“Muội muội đột nhiên đến thăm, có chuyện gì không?” Không ngờ nữ nhân hậu cung tìm tới cửa nhanh như vậy, Hủ Liên mắt nhìn nữ nhân tướng mạo đẹp đẽ, so với chính mình nhỏ hơn vài tuổi, nữ nhân như vậy cũng học theo người lớn mang tâm cơ sao?

“Tỷ tỷ, hôm nay là ngày tỷ được phong Hậu, đương nhiên là tới chúc mừng rồi.” Nhìn ả tràn đầy huân hương đứng trong phủ mình, Hủ Liên không bỏ qua một vết nào. Chỉ thấy sắc mặt của cô khê biến, nhưng lập tức cười tít mắt đón chào.

“Ta thực sự là cảm tạ muội muội nha, thời gian bản cung ở trong cung không lâu bằng muội muội, sau này còn mong muội muội hỗ trợ nhiều hơn.” Hủ Liên mỉm cười, cảm thấy không khí từ từ bị huân hương của ả làm biến.

“Tỷ tỷ nói quá lời, hậu cung này tỷ tỷ là lớn nhất, Hồng Quý phi ta sao dám nhiều lời. Tỷ tỷ gọi ta là Hồng Nhi thì tốt rồi. Nếu không lại có vẻ xa lạ.”

“Nương nương, thời gian không còn sớm, nên đến đại điện thôi.” Một nữ quan nhẹ giọng nhắc nhở Hủ Liên. Cô gật đầu, cùng Hồng Quý phi lên đại điện.

Khoảng sân rộng trước đại điện bài trí đơn giản vài bàn rượu. Sự đơn giản làm cho người ta có cảm giác giống như ở rạp hát xem kịch. Quả nhiên tất cả đều giản lược, Diên Triết Hiên đứng thật là một người khởi xướng cho sinh hoạt đơn giản.

“Phong Nam Cung Hủ Liên làm Hoàng hậu” Một câu nói đơn giản, Hủ Liên từ tiểu thư Nam Cung gia biến thành Hoàng Hậu đương triều. Cô đứng dậy tạ ơn, sau đó nhìn nam nhân cao cao tại thượng. Gương mặt quen thuộc này, chính hấn, Diên Triết Hiên, cũng cuồng vọng tự đại, cũng kiêu ngạo bất tuân như vậy.

Bầu không khí áp lực cũng dần hạ xuống, tiệc tối sớm kết thúc. Trên đường Hủ Liên chậm rãi tiêu sái quay về tẩm cung, cô nghĩ đến gương mặt hắc hê của Diên Triết Hiên, kiếp trước hấn thật quá gây thơ. Nam nhân a...

“Hoàng...Hoàng thượng...Như vậy không được đâu, lỡ như... Hoàng hậu thấy thì chúng ta phải làm sao bây giờ a?” Một nữ nhân thở hổn hển, nói với nam nhân trên người, nhìn bằng ngón chân cũng biết bọn họ đang làm gì ở bên trong Chương 11: Hoàng Thượng chú ý thân thể.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

Hủ Liên đứng trước giường, nhìn hai người đang dây dưa, chính là trượng phu vừa mới cưới của cô cùng với Hồng Quý phi kia. Khó trách bọn họ sớm rời khỏi yến hội, thì ra là đến địa bàn của cô cho cô xem cảnh phòng the tái hiện.

“Hoàng...Hoàng hậu...” Hồng Quý phi làm bộ xấu hổ nép vào ngực Điền Triết Hiên, thế nhưng động tác một chút cũng không ngừng lại.

“Giường của Hoàng hậu quả nhiên thoải mái hơn giường Hồng Quý phi nhiều, trăm mựa dùng hẳn Hoàng hậu sẽ không để ý chứ?” Điền Triết Hiên cười tà nhìn Hủ Liên.

“Hoàng thượng mặc dù hưởng dụng, chỉ cần nhớ kỹ không nên chơi đùa quá trớn làm bản là được rồi, buổi tối đi tìm cung nữ đổi lại cũng thực phiền phức.” Hủ Liên sớm đã quen với loại tình huống này, trước đây ở cùng một chỗ với Điền Triết Hiên bình thường cũng sẽ gặp chuyện này.

Cô lấy một quyển sách, trấn định ngồi nơi bàn cạnh giường, nhàn nhã đọc. Không đạt được hiệu quả như mong muốn, Điền Triết Hiên càng ra sức vận động, làm Hồng Quý phi dưới thân càng thêm kêu rên vang dội.

Qua hồi lâu cũng không thấy Hủ Liên có biểu tình gì trên mặt, Điền Triết Hiên liền buông Hồng Quý phi ra, để mặc ở một bên. Hắn lờ mờ đứng trước mặt Hủ Liên, kéo tay che khuất sách cô đang đọc.

Bị quấy rối, Hủ Liên ngẩng đầu nhìn Điền Triết Hiên cơ bụng rõ ràng. Hắn muốn làm gì đây?

“Tối nay ta sẽ thị tẩm ngươi.” Hắn vừa dứt lời, Hủ Liên không có phản ứng, nhưng Hồng Quý phi kinh ngạc kêu lên, hiển nhiên không ngờ Hoàng thượng lại nói như vậy.

“Hoàng thượng tính trí bình bình, nhưng cũng phải bảo trọng thân thể. Dù sao...” Hủ Liên cứ như thể nhìn xuống hạ thể của hắn.

“Ngươi...” Ngược lại, Điền Triết Hiên lại đỏ mặt, không ngờ Hoàng Hậu lại nhìn thẳng. Hắn có chút vội vội vàng vàng mặc y phục vào, vờ ho vài tiếng, nói tiếp “Trẫm còn có một số việc, đi trước.”

“Hoàng...Hoàng thượng” Lúc này chỉ còn lại Hồng Quý phi và Hủ Liên, nhưng chân ả vẫn như trước mềm nhũn, không có cách nào bỏ chạy nhanh như vậy.

“Hồng Quý phi, ta biết Hoàng thượng luôn luôn dững mãnh như vậy, nhưng muội ở trên giường ta cũng làm loạn rất nhiều.” Hủ Liên gọi cung nữ tới, đem khăn trải giường quần thân thể ả lại, để thái giám khiêng ra ngoài.

Chương 12: Vương gia bàng quan.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Rìng.

(PT: bàng quan đại loại là đứng nhìn).

“Quả nhiên, nơi này là chỗ tốt nhất để xem kịch ả. Ta ở chỗ này với muội lâu như vậy cuối cùng cũng được đền đáp rồi.” Điền Triết Lỗi cười lớn, đưa tay ra làm như bắt muội.

“Đúng là đệ trốn ở chỗ này cười trộm mà.” Điền Triết Hiên hùng hổ đi tới trước mặt hắn, thấy Điền Triết Lỗi chỉ chỉ phía sau, hắn quay đầu lại. Nhìn Hồng quý phi quần như bánh chưng bị đuổi ra sau, hắn cũng phá lên cười theo.

“Hoàng huynh, huynh có nghĩ Nam Cung Hủ Liên có chút không thích hợp không?” Đột nhiên Điền Triết Lỗi nghiêm túc trở lại. “Lần trước ta phái người điều tra nàng, biết được tính cách hoàn toàn thay đổi, ngoại trừ khuôn mặt ra.”

“Đệ không phải nói nàng vì chuyện vào cung mà thất cổ sao?” Điền Triết Hiên vững vàng ngồi ở trong đình, trên bàn bày rượu ngon cùng hoa quả. “Hình như nàng còn thích một nam nhân.”

“Hay là chuyện lần đó đã làm nàng thay đổi, hoặc cũng có thể Nam Cung Hủ Liên đã bị đánh tráo.”

“Nàng lại có thể nhìn hạ thân nam nhân như vậy, rõ ràng là không phải lần đầu tiên.” Chén rượu trong tay Điền Triết Hiên bị hấn bóp nát, rượu chảy khắp tay. Hiển nhiên hấn muốn nói với Điền Triết Lỗi là cô bất trung.

“Khụ khụ, Hoàng huynh, loại chuyện này cũng chỉ có chính huynh có thể đi dò xét thử. Bất quá, huynh nhất định phải đề phòng nàng nhiều hơn, phải biết rằng nàng chính là người của Nam Cung gia.” Điền Triết Lỗi xấu hổ ho vài tiếng.

“Hiểu rồi, mai ta sẽ đi gặp nàng.” Một lần nữa cầm lấy chén rượu uống một hơi cạn sạch, ánh mắt hấn lộ ra sát khí rõ ràng.

Tắm cung trong ngoài đều bận rộn chuẩn bị giường chiếu cho Hủ Liên. Cô đem đệm giường đổi mới chỉnh tề, nhàn nhạt cười cười, kiếp trước hình như Điền Triết Hiên để cô chứng kiến cảnh thú vị ấy không ít

“Ngày mai Điền Triết Hiên nhất định sẽ tìm đến mình.” Thổi tắt ánh nến, Hủ Liên nằm xuống, đoán được ngày mai sẽ có chiến tranh, nên nghỉ ngơi dưỡng sức. “Tôi vô cùng chờ mong hành động ấu trĩ của anh làm trò cười cho kẻ khác nga!”

Ngồi trong đình, Điền Triết Hiên run run, ách xì một cái thật to, Điền Triết Lỗi khó hiểu nhìn hấn. “Hoàng huynh thân thể khó chịu sao?”

“Không biết là ai lại lấy ta ra mà nói bậy, ngàn vạn lần không nên để ta biết được.” Điền Triết Hiên cầm hấn ăn nho trên bàn, lại không cẩn thận bị nghẹn.

4. Chương 13-14-15-16

Chương 13: Răn dạy của Thái hậu.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Nương nương, nương nương. . .” Hủ Liên ngồi trước gương để cung nữ chải đầu, nhìn ảnh ngược trong gương, tuy không được rõ ràng như ở hiện tại nhưng lại có một cảm thụ khác

“Chuyện gì lại hoảng như thế?” Hủ Liên nhàn nhạt xoay người nhìn cung nữ đang quỳ gối một bên, người ở đây thật sự là rất nông nổi.

“Hồi bẩm nương nương, Hoàng thượng có chỉ để nương nương bồi Thái hậu cùng nhau dùng bữa sáng.” Cung nữ không dám ngăn đầu, run rẩy nói. Kết quả của hai nữ quan ngày hôm qua đã khiến những cung nữ bọn họ đối Hủ Liên càng kính nể hơn, không dám làm càn nữa.

“Linh Lung thỉnh an tỷ tỷ.” Một nữ tử mặc tố y* mang theo mấy cung nữ từ một hướng khác đi tới, chặn đường Hủ Liên. Hủ Liên giương mắt, nhìn nữ tử đang cúi đầu. Đây là người thứ mấy của Điền Triết Hiên?

(R: đồ bằng tơ tằm)

“Muội muội thực sự là đa lễ, muội cũng là muốn cùng ta đi đến chỗ Thái hậu sao?” Linh Lung ngẩng đầu, Hủ Liên nhìn thần sắc dịu dàng, nhu nhược của nàng, lại thêm đôi mi thanh tú trên cặp mắt hạnh, có thể thấy được đây là một cô gái hoàn toàn khác với Hồng quý phi.

“Đúng vậy tỷ tỷ.” Nàng lời nói nhỏ nhẹ, cử chỉ thỏa đáng đi theo phía sau Hủ Liên đến Từ Trữ cung của Thái Hậu.

“Hoàng hậu, người tới có chút chậm.” Thái hậu tuổi gần bốn mươi vẫn sắc sảo loá mắt như trước, chỉ là dáng dấp nghiêm nghị làm cho thoạt nhìn có vẻ không dễ thân cận.

“Mẫu hậu, nô tì biết sai rồi.” Không có giải thích, chỉ là đoan trang bái trước mặt Thái Hậu. Hủ Liên biết nhiều nữ nhân gặp tình huống như vậy giải thích chỉ có kết quả hoàn toàn ngược lại, không bằng theo lời của người ta.

“Hoàng hậu đứng lên đi, để ai gia nhìn người một chút.” Thái hậu không tìm được sơ hở, đành phải thôi, cho phép Hủ Liên đến gần. “Ban thưởng tọa.”

Quả nhiên cô cùng Linh Lung là tới trễ nhất, bàn ăn lớn như vậy cũng đã ngồi không ít người. Xem ra có thể ngồi ở chỗ này dùng bữa sáng đều là ái phi của Điện Triết Hiên, số lượng thật đúng là không ít a.

Hủ Liên ngồi ngay ngắn bên cạnh Thái hậu, để Thái hậu nhìn đủ. Điện Triết Hiên là cố ý trễ như vậy mới cho người đến gọi cô, đơn giản là muốn mượn tay Thái Hậu ra oai phủ đầu với cô, đáng tiếc một kế này chưa thực hiện được, kế tiếp sẽ là cái gì đây?

“Tỷ tỷ, nghe nói đêm qua Hồng quý phi là bị khiêng ra từ Khôn Trữ cung của tỷ.” Một nữ tử mặc đồ mỏng màu tím che miệng, nhỏ giọng nói. Xem ra chuyện hôm qua đã truyền đến xôn xao.

Chương 14: Yên lặng quan sát tình hình trong cung.

Edit: PT a.k.a Ring.

Hủ Liên không nói lời nào ngồi một chỗ, đương sự là Điện Triết Hiên cùng Hồng Quý phi còn không lên tiếng, cô làm chi rảnh rồi không có việc gì làm cùng nữ nhân này đông dài.

“Lan quý phi, cô đây là muốn gây xích mích quan hệ giữa ta và tỷ tỷ a?” Quả nhiên Hồng quý phi trước hết nhảy dựng lên, tự cho là thay Hủ Liên xuất đầu cùng Lan quý phi tranh chấp.

“Hồng quý phi, ta chỉ nghe được một ít lời đồn, cho nên để tránh tin đồn thất thiệt mới hướng Hoàng Hậu nương nương chứng thực.” Bên ngoài làm ra vẻ kiêu nhu cùng sôi nổi, Hủ Liên như trước lẳng lẳng nghe bọn họ nói, như vậy cũng có lợi khi nắm rõ tính cách các a.

“Đúng vậy, Lan quý phi cũng chỉ là tránh tin đồn nhảm, Hồng quý phi hà tất lại tức giận như vậy chứ?” Nữ tử nhỏ nhắn một thân cung phục màu vàng nhạt cũng chen vào, xem chừng cũng bất quá mười bảy, mười tám tuổi.

“Liễu quý phi, cô đây là đang giúp đỡ khi dễ Hồng tỷ tỷ sao?” Nữ tử mặc cung phục màu lam lộ vẻ anh khí cũng mở miệng nói, xem ra là người bên phe Hồng quý phi.

“Các nàng không phải muốn hỏi Hoàng hậu sao, như thế nào lại tranh luận rồi?” Điện Triết Hiên cảm giác không đúng, trên mặt lộ vẻ tươi cười, nhắc nhở bọn họ trở về chủ đề. Đáng tiếc những nữ nhân này quá non, căn bản chỉ là một đám nóng nảy tự tranh luận.

“Hoàng thượng. . .” Hồng quý phi hờn dỗi, ỷ ôi trên người Điện Triết Hiên, làm như oán giận.

“Hồng quý phi tối qua bởi vì mệt nhọc quá độ mới bị ta sai người mang ra ngoài, xem ra muối muối khôi phục rất nhanh. Bất quá như vậy cũng tốt, để có con nối dòng cho Hoàng thất cần phải nỗ lực a.” Hủ Liên cầm lấy trà trên bàn nhẹ nhàng nhấp một ngụm, không nhanh không chậm nói.

“Vâng, đúng vậy. Tỷ tỷ lo lắng nhiều rồi.” Một câu nói, làm cho Hồng quý phi lập tức từ trong lòng Điện Triết Hiên nhảy dựng lên, đoan đoan chính chính ngồi ở vị trí của chính mình. Á dù không rõ lý lẽ cỡ nào cũng biết sinh con nối dòng cho Hoàng thất có ý nghĩa lớn như thế nào, nhưng lại từ Hủ Liên thân là Hoàng hậu nói ra, ai biết có thể có ám ý gì hay không.

“Vừa sáng sớm đã khắc khẩu liên tục, các người trong mắt còn có ta Thái hậu này hay không?” Thái hậu ở một bên nghe xong nửa ngày mở kim khẩu*, trong nháy mắt không còn ai dám lên tiếng.

(R: kim khẩu tức là miệng vàng, ý chỉ sự cao quý)

“Thái hậu người thân thể không tốt, nghìn vạn lần không nên nóng giận.” Tay Linh Lung vỗ ngực Thái Hậu, giúp bà thuận khí, xem ra quan hệ của Linh Lung và Thái Hậu rất mật thiết, Hủ Liên không nói gì, chỉ là yên lặng thu hết vào mắt. Chương 15: Hoàng tử Điện Thần Chích.

Edit: PT a.k.a Ring

Một bữa ăn sáng những quý phi lại ăn thấp thỏm không yên, cũng chỉ có Hủ Liên cùng Linh Lung bình tĩnh nhất. Xem ra lần này, bọn họ đã biết được Hoàng hậu nương nương cũng không phải kẻ ngốc, tuy bị Hoàng Thượng vắng vẻ, nhưng vẫn không thể coi thường.

Dùng xong đồ ăn sáng, Hủ Liên cho những cung nữ vẫn đi theo hai bên cô lui xuống, một mình một người đi trong hậu hoa viên. Cái oi bức giữa hè tại chỗ bóng cây rậm rạp mát mẻ ở đây lại có vẻ không đáng kể, nhìn hoa cỏ hai bên được chăm sóc chu đáo, tâm tình Hủ Liên cũng thả lỏng một chút.

“Bốp. . .” Một hòn đá thẳng tắp hướng cô bay tới, bị cô tránh thoát trong gang tấc. Hủ Liên hơi nhíu đôi mi thanh tú, nhìn lên thân ảnh trên cây. Một đứa nhóc chừng bảy, tám tuổi ở trên làm mặt quỷ với cô, rất hiển nhiên vừa rồi chính là cậu ra tay.

“Xuống đây.” Vẫn bình tĩnh như trước nói với đứa nhỏ trên cây “Đừng để ta nói lần thứ hai.”

“Ta sao phải nghe lời người, biết ta là ai không?” Cậu bực bội đứng ở trên cây, hai tay chống nạnh nhìn xuống Hủ Liên.

“Người nói xem người là ai?” Hủ Liên đậm mặt nhìn đứa nhỏ bướng bỉnh, loại trẻ con bị làm hư này là cô ghét nhất.

“Ta là Diên Thần Chích, đúng là hoàng tử, người sợ rồi sao, còn không mau mau quỳ xuống cho ta.” Nhìn bộ dạng cầm muốn chĩa lên trời của cậu, Hủ Liên lại nhìn xuống thân cây dưới chân cậu bé, mơ hồ có dấu hiệu sắp gãy. Gọi là Diên Thần Chích thì có cái gì đáng khoe, thì ra là nhi tử của Diên Triết Hiên, thảo nào ấu trĩ như vậy.

“Ta nói người xuống đây.” Hủ Liên tiến lên vài bước, đứng ở ngay phía dưới cậu, nói.

“Có bản lĩnh người lên đây nha.” Diên Thần Chích chưa từng bị người khác dùng khẩu khí ra lệnh, có chút tức giận đứng trên cây hô.

“Rắc. . .” Quả nhiên thân cây bị gãy, Diên Thần Chích kêu to, đầu hướng đất rơi xuống. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Hủ Liên cấp tốc bắt được chân cậu bé, miễn cho cậu số phận đầu nổ hoa. Thực sự là chỉ mảnh treo chuông, cũng may Hủ Liên phản ứng tương đối nhanh.

“Mau buông ta xuống.” Diên Thần Chính bị treo ngược bực bội đạp chân, đáng tiếc bị Hủ Liên nắm chặt không có cách nào đá văng ra.

“Tuổi còn nhỏ lại vênh váo tự đắc như thế, ỷ vào thân phận bản thân đi rêu rao, người như vậy sau này có thể nào thành tài.” Hủ Liên hé ra mặt lạnh, nhìn Diên Thần Chích trên mặt đỏ bừng, chính là không chịu buông hẳn ra.

Chương 16: Côn bồng đường ra hiếu tử.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

“Điện...Điện hạ...” Mấy người nghe tiếng mà đến lại thấy Hoàng hậu đang xách Hoàng tử lên, sợ đến không ngừng dập đầu trên mặt đất. “Nương nương...Nương nương, xin người hãy bỏ qua cho điện hạ, điện hạ tuổi còn nhỏ không hiểu chuyện, xin nương nương tha cho điện hạ.”

“Không nên cầu xin tha thứ cho ta, đi cầu xin nữ nhân này làm chi?” Diên Thần Chích rất có cốt khí hô. “Người có bản lĩnh thì bỏ ta xuống.”

“Có cốt khí là chuyện tốt, nhưng mà vừa nãy người lấy đá ném ta thì không sai sao? Đối với trưởng bối nói như vậy là không sai sao?” Hủ Liên nhìn sắc mặt hồng hồng của Diên Thần Chích, cũng biết cậu kiên trì không được bao lâu nữa. “Mau xin lỗi cho ta.”

“Người mơ tưởng, bắt quả người cũng chỉ là một nữ nhân của phụ hoàng, ta lại là nhi tử duy nhất của người, nếu như phụ hoàng biết người đối với ta như thế, nhất định chém đầu người.” Hủ Liên vừa mới nghĩ cậu bé có cốt khí, lại nghe cậu nói như thế, tức giận ngồi lên tảng đá bên cạnh, đặt Diên Thần Chích lên đùi.

“Các người xoay đi chỗ khác cho ta.” Đám cung nữ kinh ngạc nhìn động tác của Hủ Liên, nhất thời lo lắng không dám động. “Không nghe thấy sao?”

“Người muốn làm gì? Mau buông.” Điền Thần Chích nằm ngang trên đùi Hủ Liên, thấy sắc mặt dị thường lạnh khốc của cô, trong tâm bỗng có dự cảm không lành.

“Bốp, bốp, bốp, cho người không nghe lời.” Kéo quần cậu xuống, Hủ Liên không chút do dự nâng tay đánh lên cái mông nho nhỏ của Điền Thần Chích.

Một âm thanh vang lên, các cung nữ liền quỳ rạp xuống đất. Các nàng không thấy cũng biết chuyện gì đang xảy ra, thế nhưng các nàng không dám ngẩng đầu nhìn, rất sợ làm Hoàng hậu nương nương không vui. “Nương nương...Nương nương...”

“Oa...Ta sai rồi!” Điền Thần Chích vốn chịu đựng không muốn xin lỗi rồi cuộc cũng chịu không nổi đau đớn trên mông mà cầu xin tha thứ. Hủ Liên ngừng lại, mắt nhìn cái mông sưng đỏ của cậu, nhẹ nhàng giúp cậu kéo quần lên.

“Lần sau để ta thấy người tái phạm, sẽ không buông tha người đơn giản như vậy đâu.” Cô đứng lên, sửa sang lại y phục có chút nhăn, nhìn Điền Thần Chích mặt đầy nước mắt nước mũi.

“Người tên là gì?” Điền Thần Chích hít cái mũi sưng đỏ, quật cường nhìn Hủ Liên.

“Hỏi người khác không cần dùng từ ‘làm ơn’ sao?”

“Làm ơn, xin hỏi, người tên là gì?” Hiển nhiên là chưa từng nói như vậy, Điền Thần Chích nói có chút cứng nhắc.

“Nam Cung Hủ Liên”

5. Chương 17-18-19-20

Chương 17: Hoàng tử mười phần cá tính.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Rìng.

“Người chính là Hoàng hậu?” Điền Thần Chích khập khiễng đi vòng quanh Hủ Liên nhìn đi nhìn lại. “Người không đẹp bằng các phi tần khác của Phụ hoàng.”

“Còn nhỏ tuổi mà có thể lý giải nữ sắc như thế, thật không hổ là con Điền Triết Hiên.” Hủ Liên nhìn sắc mặt dò xét của Điền Thần Chích đang xoa xoa mông. “Mẹ đẻ của người là vị Quý phi nào?”

“Mẫu phi của ta sinh ta khó, nên đã chết khi sinh ta.” Điền Thần Chích trên mặt không có vẻ gì khổ sở đơn giản nói ra.

“Cho dù vậy, người cũng không thể vì thế mà hạ thấp yêu cầu đối với bản thân. Với tư cách là Hoàng tử, sau này chính là nên đốc sức mình vì triều đình, vì nước nhà. Chẳng lẽ người nghĩ sau này suốt đời ở trong cung một mình ngắm nhìn tiểu thiếp sao?” Hủ Liên cũng không vì thân thể của cậu mà hảo ngôn tương đãi*, ngược lại còn vô cùng sắc bén chất vấn.

(R: hảo ngôn tương đãi: dùng lời lẽ hòa nhã)

Điền Thần Chích lẳng lặng nhìn Hủ Liên, cuối cùng chậm rãi lộ ra khuôn mặt tươi cười. “Không cần người nói ta cũng biết, bất quá ta muốn nhiều tiểu thiếp như vậy làm gì, ta cũng không phải là Phụ hoàng. Đại thẩm, người cứ yên tâm đi.”

Nhìn Điền Thần Chích nói xong bỏ chạy, Hủ Liên trên mặt dần dần nở nụ cười. Lúc đầu chỉ là nhàn nhạt cười, cuối cùng đột nhiên ôm bụng cười to. “Ta không phải là Phụ hoàng, ha ha ha ha, ta không phải là Phụ hoàng...”

Hủ Liên hiếm khi cười không ngừng như lúc này, trước đây cô nổi tiếng lãnh khốc, ngoại trừ cần phải mỉm cười lấy lệ, hầu như chưa từng cười thật tình, ngày hôm nay thấy nhi tử Điền Triết Hiên nói về phụ thân cậu như vậy, thật sự rất buồn cười.

“Hoàng hậu, là chuyện gì khiến người cười thoải mái như vậy?” Điền Triết Hiên ngay từ đầu vốn ở một nơi bí mật gần đó quan sát cô, vừa rồi hiển nhiên đem một màn thu hết vào mắt. Hắn không ngờ một Hủ Liên vốn không có biểu tình gì lại có thể có một dáng tươi cười mỹ lệ sáng lạn đến thế, nhất thời quên mất chính mình là đang rình coi, ma xui quỷ khiến tiến lên tiếp lời.

“Hoàng thượng không phải đã nghe thấy hết rồi sao?” Thu lại vẻ mặt tươi cười, Hủ Liên bắt đầu khôi phục lại biểu tình bình tĩnh.

“Hoàng hậu thực sự là biết cách dạy trẻ nhỏ, vừa giữ thể diện cho Hoàng nhi, vừa dạy dỗ hắn thật tốt.” Điền Triết Hiên ho khẽ vài tiếng, không ngờ Hủ Liên đã sớm phát hiện ra sự có mặt của hắn.

“Người khi còn bé cũng bị phụ thân đánh như thế thôi.” Hủ Liên thốt ra mới biết mình nói sai, trước mặt thất lễ với Điền Triết Hiên này, rõ là sai rồi.

Chương 18: Vương gia ma mị.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

“Tại sao người biết?” Điền Triết Hiên ánh mắt nghi hoặc, nhìn chằm chằm vào Hủ Liên. Hoàng hậu này quả nhiên không đơn giản, ngay cả chuyện khi còn bé của hắn cũng đều biết. “Ai nói cho người biết?”

“Đại đa số đứa nhỏ ở đây, khi còn nhỏ, không phải đều là bị phụ mẫu đánh sao?” Hủ Liên không lảng tránh ánh mắt sắc bén, trấn định nhìn thẳng hắn. Cô biết lúc này nếu có may mắn chùn chân, nhất định sẽ bị nam nhân này đánh cho vạn kiếp bất phục.

“Thì ra là vậy, xem ra trầm lo lắng nhiều rồi. Nếu Hoàng hậu đã hiểu rõ việc giáo dục trẻ nhỏ như vậy, thì Hoàng nhi giao cho người chiếu cố. Tối nay ta cho Hoàng nhi đến ở Khôn Trữ cung của người. Trầm còn chút công văn phải xem, nên đi trước, không thể cùng Hoàng hậu ngắm hoa, thật tiếc quá.” Nhìn bóng hắn xa dần, Hủ Liên yên tâm, bất quá ngẫm lại lời hắn mới nói vừa rồi thật đúng là buồn cười.

“Điền Triết Hiên, anh rốt cuộc là một người như thế nào đây?” Cho dù đứng ở trong bóng cây, hơi nóng cũng không ngừng găm nhấm, làm Hủ Liên cảm thấy buồn bực. Mùa hè, mùa hè trong cung dường như dài đằng đẵng đi.

“Hoàng hậu chính là đang nghĩ đến Hoàng thượng sao?” Từ giữa vườn đi ra một thân ảnh cao to, thanh âm trầm thấp hữu lực. Hủ Liên xoay người nhìn vị khách không mời mà tới này, làm sao trong cung mọi người ai cũng thích trốn ở chỗ bí mật thế?

“Là Hoàng hậu, trong tâm dĩ nhiên là nghĩ tới Hoàng thượng rồi.” Hủ Liên cùng nam nhân này mặt đối mặt, chỉ biết đó là một người âm tà, ánh mắt sắc bén như đao, nhìn thế nào thì gương mặt cũng không có một chút thiện cảm. Như vậy khi cười còn lộ ra nét mỉa mai, quả thực quỷ dị đến cực điểm.

“Ta là Vũ vương Điền Triết Dực, Hoàng hậu phải nhớ kĩ. Nếu như có một ngày, trong tâm Hoàng hậu không chỉ có một mình Hoàng thượng, thì nhớ nói cho ta biết.” Đứng trước hắn, khiến Hủ Liên có cảm giác bị áp bách.

“Vương gia nói quá rồi, ta cũng chỉ là một nữ nhân, nếu đã thành thân, tất sẽ lấy phu làm trời. Vương gia nói vậy, chẳng lẽ ám chỉ ta bất trinh sao?” Ngắc đầu không e dè, trừng mắt nhìn thẳng hắn “Xin Vương gia hãy tự trọng.”

“Gọi Điền Triết Dực, hoặc là Dực. Nếu nàng biết người của Nam Cung gia không được Hoàng huynh sủng hạnh mà giác ngộ, ta chỉ là một Vương gia trên danh nghĩa mà thôi, sẽ không đi lưu ý gia thế bối cảnh, theo ta có thể sẽ không phải ở trong thâm cung hiểm độc. Lẽ nào nàng không hiểu ý ta sao?”

Chương 19: Lời thăm hỏi chứa hàm ý.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Vương gia nói thật là, tuy điều kiện của ngài rất tốt, nhưng bản cung nghĩ sẽ không có ngày này đâu. Thời gian không còn sớm, bản cung còn có chút việc riêng cần xử lý, Vương gia tiếp tục ở đây hóng mát đi.” Hủ Liên nghĩ thầm tiếp tục nói chuyện cùng nam nhân này cũng không có ý nghĩa gì, còn nữa, hẳn có đúng là người thể lực khác dùng để thử cô hay không còn chưa xác định.

“Hoàng hậu? Chỉ cần là người ta muốn, không quan tâm nàng có thân phận gì.” Lạnh lùng lưu lại một câu, thân ảnh hắt lần thứ hai biến mất trong bóng râm.

“Hoàng hậu nương nương.” Vừa trở lại Khôn Trữ Cung, ngay cả ghế cũng chưa ngồi nóng, đã thấy một nữ quan hầu hạ nàng đi đến. “Quốc cữu gia* tới.”

(R: quốc cữu gia là anh(em) vợ vua)

“Hoàng hậu nương nương.” Diệp Lôi cung kính hành lễ, Hủ Liên nhìn thần sắc của hẳn một chút, liền cho cung nữ, nữ quan bên người lui xuống. Xem ra hẳn rất cực muốn nói đến nội dung chính rồi.

“Ca ca không cần đa lễ, mau mau ngồi xuống, cha bảo huynh đến nói cho ta cái gì?” Lời nói như vô cùng thân thiết, nhưng trên mặt cô cũng không có vẻ nhiệt tình này.

“Muội muội quả nhiên có tâm tình tế, lần này cha để ta tới là có chuyện quan trọng thương lượng.” Diệp Lôi sau khi ngồi xuống, nhìn Hủ Liên ngồi trên chủ vị. “Lần này để muội muội tiến cung là muốn cho muội muội thân cận Hoàng Thượng nhiều hơn, muội cũng biết Hoàng Thượng đối quốc sự vẫn chẳng quan tâm. Cha phi thường lo lắng, cho nên mong muốn muội có thể đốc xức Hoàng Thượng lấy quốc sự làm trọng, không nên quá mức sa vào nữ sắc.”

“Thì ra là vậy, cha thực sự là yêu nước yêu dân, giang sơn có trung thần như cha cũng là phúc của quốc gia, ta nhất định chia sẻ với người nhiều hơn.” Ngữ khí đậm mực, coi như tất cả mọi chuyện đều đã không còn quan trọng. Hủ liên nhấp một ngụm trà, hạ mí mắt xuống để không ai nhìn ra suy nghĩ thật của cô.

“Có những lời này của muội muội, ta cùng phụ thân có thể yên tâm rồi, dù sao hiện tại muội muội cũng đã là Hoàng hậu cao quý.” Diệp Lôi dừng lại một chút, nhìn Hủ Liên vẫn vẫn đậm phong khinh.

“Ca ca yên tâm được rồi, muội muội ta tự biết phải làm sao.” Hủ Liên mỉm cười, Nam Cung Diệp Lôi này tuyệt đối không phải kẻ ngu ngốc, hơn nữa Nam Cung Hoành Văn lại là cáo già thâm sâu nặng. Tuyệt đối sẽ không có lòng tốt như vậy để cô phụ tá Điền Triết Hiên, cho nên cuộc hôn nhân này xem ra là ván cược cuối cùng của Nam Cung Hoành Văn.

“Nếu muội muội đã rõ ràng ý tứ của phụ thân, ta đây cũng không tiện ở lâu. Muội muội cần phải bảo trọng a, dù sao trong cung khác với ở nhà, mọi việc cần phải cẩn thận một chút mới tốt.”

Chương 20: Hoàng hậu đại thẩm.

Edit: PT a.k.a Ring.

Hủ Liên thở dài, ở đây cũng không dễ dàng như trong công ty trước kia, chỉ ít trước kia không có loại chuyện tình ám sát phát sinh. Đi tới thời đại này cũng đã một thời gian, thế nhưng cô thân là thành phần trí thức ở hiện đại vẫn là có chút không thích ứng.

Bất quá có một chút chuyện giống nhau, các loại chuyện lục đục với nhau, bỏ đá xuống giếng hẳn là cũng theo sự đi lên của nhân loại mà phát triển. Như vậy đối với những người ở cổ đại này cũng không có gì đáng sợ, dù sao người đã từng có một thời gian tại thương trường oai phong một cõi như cô dư sức so với những con chim hoàng yến trong cung này đi.

“Nương nương, tiểu Hoàng tử tới.” Nữ quan tất cung tất kính thi lễ, Hủ Liên nhìn Điền Thần Chích, trên mặt lộ ra mỉm cười. Con hẳn đứa nhỏ này a, cùng hẳn khi còn bé thật đúng là giống nhau.

“Nương nương, Linh Lung đã giúp tiểu Hoàng tử chỉnh lí y phục cùng sách vở rồi.” Nhìn bộ dáng điệu dàng của Linh Lung, nghĩ thầm khó trách nhi tử hẳn nghịch ngợm gây sự như thế, luôn luôn được sủng như vậy sẽ không được giáo dục đúng phương pháp.

“Bản cung đã biết, muội muội nếu tới sao không cùng nhau dùng chút điểm tâm, ta đối trong cung còn có rất nhiều chỗ không quen, thật muốn muội muội cùng bản cung nói một chút.” Lần này là xuất phát từ thật

tình, dù sao con mắt nhìn người của Hủ Liên cũng sẽ không lầm, người gọi Linh Lung Quý phi này cũng không giống những nữ nhân thích đầu đá kia.

“Vâng, nương nương.” Linh Lung ngồi xuống, Điền Thần Chích đảo mắt vòng quanh cũng đặt mông ngồi bên người Linh Lung.

“Thần Chích a, sau này người ở tại Khôn Trữ cung của ta cũng không thể nghịch ngợm gây sự như trước.” Hủ Liên nhân nhạ nói, con mắt nhìn chăm chăm Điền Thần Chích vẫn liên tục ngo xung quanh.

“Hoàng hậu đại thẩm, ta tin tưởng người nhất định rất bác học đa tài, sau này sẽ bái người làm thầy, như vậy có được hay không?” Linh Lung nghe được lời nói của cậu liên sừng sốt, tựa hồ đang suy nghĩ Điền Thần Chích nói như vậy có thể bị Hoàng hậu trách phạt hay không

“Đương nhiên là có thể, bất quá người vẫn phải học ở chỗ Thái phó, bình thường không có giờ học bản cung có thể dạy người này nọ.” Không đợi Linh Lung mở miệng giải thích, Hủ Liên đã cười tủm tỉm nhìn Điền Thần Chích nói.

“Đại thẩm, người đột nhiên nhìn ta hòa ái như vậy cùng ta nói chuyện ta sẽ chịu kích thích, dù sao ta tuổi tác tâm trí còn chưa thành thực, nếu như trở nên âm tình bất định* như người thì thật không tốt.”

6. Chương 21-22-23-24

Chương 21: Phụ tử hai người một dạng.

Edit: PT a.k.a Ring.

Hủ Liên biết tài ăn nói của Điền Thần Chích rất tốt, nhưng không ngờ lời nói của cậu còn sức mùi hiện đại như vậy, lập tức hảo cảm đối với cậu tăng lên nhiều. Cô lắc đầu, trên mặt lộ ra tươi cười bất đắc dĩ, quả nhiên rất giống.“Còn bé đã miệng lưỡi nhanh nhẹn thế này, xem ra phụ hoàng người có người kế nghiệp.”

“Hoàng hậu đại thẩm người đây là khách lễ, ta sẽ vui vẻ tiếp nhận, dù sao cũng không thể cô phụ ý tốt hiếm có của người.” Bộ dạng của hai người một lớn một nhỏ làm cho Linh Lung cũng phải che miệng cười.

“Được rồi, muội muội, hậu cung hiện tại chia làm hai phái đúng không?” Không trả lời Điền Thần Chích, nếu không đứa nhỏ này sẽ nói không ngừng.

“Đúng vậy, một phái là Hồng quý phi đứng đầu, một phái khác là Lan quý phi. Thế lực phía sau hai vị quý phi là tương đương, cho nên cũng không dám gây chuyện quá lớn, cho đến khi nương nương người vào cung mới thôi.” Xem ra Linh Lung đối với chuyện trong cung cũng rất rõ ràng, lần này hỏi nàng là đúng người rồi.

Hủ Liên lôi kéo tay nàng nói: “Muội muội cũng không cần khách khí như vậy, gọi ta tỷ tỷ là được rồi. Dù sao chúng ta cũng là tỷ muội trong hậu cung, lúc nào cũng gọi nương nương này nọ nghe có vẻ xa lạ.”

“Ta đã biết, tỷ tỷ.” Linh Lung lộ ra tươi cười ngược ngùng, nàng xem Hoàng hậu trước mắt này cũng không phải lãnh khốc, không có tình người như thế. Có thể chỉ là vì phòng ngừa những tranh đấu thập phần dã tâm này mới có thể lấy thái độ bằng lãnh như vậy đối mặt đi.

Cho dù là người vô cầu như nàng cũng bị bọn họ khi nhục qua, nếu không có quan hệ với Thái Hậu, có thể cũng không có khả năng an ổn ngồi đến bây giờ. Hậu cung là nơi ăn tươi nuốt sống, phải không ngừng hiểu được làm sao để Hoàng thượng vui, nhưng nếu bộc lộ tài năng quá thì lại bị người trong bóng tối ám toán.

Thấy Linh Lung lộ ra biểu tình hiểu rõ, Hủ Liên liền biết nàng là vì cuộc sống mờ ám trong cung mà cảm khái. Cô trấn an vỗ vỗ vai Linh Lung, thoải mái im lặng như vậy so với trăm câu hoa ngôn xảo ngữ còn tốt hơn.

“Tỷ tỷ thời gian cũng không sớm, ta còn muốn về chỗ Thái hậu bên kia bồi người.” Linh Lung đứng lên hơi cúi thấp người, trong phòng chỉ còn lại Hủ Liên cùng Điền Thần Chích vẽ mặt tươi cười quái dị.

“Đại thẩm, không ngờ người thu mua lòng người lại xuất thần nhập hóa như vậy, ta bái người làm thầy quả nhiên là một lựa chọn đúng đắn.”

Chương 22: Lam Tinh Linh quý phi.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

“Vội tuổi của người hiện tại nói ra được như vậy, ta cũng rất xem trọng đồ đệ người nga.” Hủ Liên xoa đầu Điền Thần Chính, vẻ mặt thỏa mãn.

“Quá khen, ta đồng ý nhưng có thể đừng nói từ này nữa hay không. Nói thế nào ta cũng là một nam nhân, người nói như vậy khiến ta cảm thấy bối rối.” Khuôn mặt nhỏ nhắn nhú lại, hai tay chống nạnh, Hủ Liên phảng phất nhớ tới khoảng thời gian lúc nhỏ cùng Điền Triết Hiên.

“Nương nương” Nữ quan hô lên một tiếng, cắt đứt bầu không khí ấm áp của hai người. Hủ Liên sửa lại tư thế, dùng ánh mắt ý bảo Điền Thần Chính ngồi. Điền Thần Chính linh hoạt nhảy lên cái ghế bên cạnh, vờ như đang ăn bánh uống trà.

“Tỷ tỷ” Người chưa vào đến, âm thanh nũng nịu đã truyền vào trong tai, lẽ nào sợ người khác không biết sao?

“Lan Quý phi sao rảnh rồi đến đây thăm bổn cung vậy?” Cô biểu tình vân đạm phong khinh, hơi ghé mắt nhìn bước đi thiếu tự nhiên* của Lan Quý phi.

(Vàm: Nguyên gốc nó là bước đi ưỡn ẹo, mà ghi ưỡn ẹo nghe nó hơi tởm lợm nên... =)))

(R: k sao đâu e, phản diện thì cứ thẳng tay k cần thương xót)

“Tỷ tỷ, muội muội tên Lan Tinh Lâm, sau này trực tiếp gọi Tinh Lâm là được rồi.” Từ trước đến nay bọn họ dáng dấp phảng phất giống nhau. Hủ Liên nhíu nhíu mày. Lan Tinh Lâm? Lam Tinh Linh*? Trong ấn tượng của cô, Lam Tinh Linh tựa hồ ưa thích cãi nhau. Như vậy cũng thật sự người cũng như tên.

(R: Lam Tinh Linh này chắc là một người ở Hiện đại, tác giả k có đề cập đến, ta cũng chỉ đoán thôi)

“Tinh Lâm muội muội tìm bản cung có chuyện gì sao?” Tuy thay đổi xưng hô như thanh âm văn bình thản như trước, đối với loại nữ nhân thích đi gây chuyện này, Hủ Liên từ trước đến nay vẫn chỉ cười nhạt.

“Nha, đây không phải tiểu Hoàng tử sao? Nghe nói Hoàng tử đến Khôn Trữ Cung, thì ra là thật nha, không ngờ tỷ tỷ sau này lại cùng Hoàng tử ở cùng một chỗ.” Hủ Liên ghét nhất người mình hỏi một đằng trả lời một nẻo, đặc biệt câu cô vừa hỏi đã nhắc lại hai lần, mà vẫn không có câu trả lời.

“Lan đại thẩm, người hôm nay đến tìm Hủ Liên tỷ tỷ của ta có chuyện gì sao? Chúng ta còn có chuyện muốn nói, người sắp vào như vậy làm sao ta cùng tỷ tỷ nói đây?” Điền Thần Chính mang biểu tình chán ghét nhìn Lan Quý phi. Hủ Liên khước miệng giật giật, cuối cùng cũng nén cười được.

“Thần Chính, người nói vậy là sai rồi. Lan Quý là trưởng bối, hơn nữa nhỏ hơn ta vài tuổi, người xưng hô như thế là không lễ phép, biết không?” Hủ Liên nhắc ly nước, nhìn Điền Thần Chính, đương nhiên cũng chỉ là diễn trò mà thôi.

“Nhưng mà trẻ con sẽ không nói dối a, ta vẫn hay nghĩ Lan Quý phi lớn hơn người, tỷ tỷ.” Điền Thần Chính khuôn mặt thần bí, làm ra vẻ đứa nhỏ ngây thơ, Hủ Liên nhìn thấy cũng muốn cười. Chương 23: Tận lực an bày.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

Nhìn mặt Lan Quý phi hết trắng rồi xanh, bộ dáng không thể phát tác được, Hủ Liên biết đứa nhỏ này trong lòng Điền Triết Hiên có địa vị rất lớn. Nếu không cậu xúc phạm Lan Quý phi, sớm đã bị quở trách.

Nhìn Hoàng hậu im lặng, Lan Quý phi nghĩ thầm, được lắm, Hoàng hậu hữu danh vô thực đã vậy còn nhanh như thế lấy lòng tiểu Hoàng tử khó chiều. Xem ra chính mình cũng nên thương lượng với Hồng Quý phi cùng giải quyết địch nhân rồi.

Giằng co một hồi, Lan Quý phi đứng dậy xin cáo lui. Nhìn ánh mắt không cam lòng của Lan Quý phi, Hủ Liên cũng biết ả muốn đi tìm viện binh. Nghĩ đến lời Điền Thần Chích vừa nói, trên mặt không khỏi lộ ra nét cười.

“Đại thẩm người cũng đừng cười, nữ nhân vừa rồi đã làm ta không vừa mắt. Trước đây chính là sau khi biết ta ở chỗ Linh Lung tỷ tỷ thì thường hay không có việc gì mà đến khi dễ tỷ ấy.”

“Tiểu đồ đệ của ta, sáng sớm hôm trước gặp người trong hoa viên và người hiện tại, tính cách hiện tại đúng thật là kém rất nhiều a, chẳng lẽ là do ta đánh sao?” Hủ Liên biểu tình ôn hòa như trước, nhưng ánh mắt lại lóe ra tinh quang.

“Có sao?” Điền Thần Chích vẽ mặt giấu đầu hở đuôi.

“Không có sao?” Hủ Liên biết chắc chắn là có chuyện, nếu lấy thân phận tiểu thư Nam Cung gia ra, Điền Triết Hiên tuyệt đối sẽ không để con trai yêu quý của mình đặt bên cạnh cô. Thế không phải chẳng khác nào cho cô quân bài để bảo toàn mạng sống sao? Xem ra nam nhân này nhìn qua có chút ấu trĩ, nhưng tâm cơ cũng không tồi.

“Được rồi, lão sư” Điền Thần Chích ánh mắt sâu xa nhìn vào Hủ Liên, để không cho cô nghĩ nhiều, lập tức cắt dòng suy nghĩ của cô. “Hôm nay có thể dạy ta chút gì không?”

“Khó có được tiểu đồ đệ tốt như vậy, làm lão sư ta tự nhiên dốc sức giảng dạy.” Cậu lòng dạ hẹp hòi như thế nào, Hủ Liên sao lại không biết, bất quá ngất tư tưởng như thế này hình như có đáp án rồi.

“Không phải nghe nói Nam Cung tiểu thư là một nữ nhân không học vấn không nghề nghiệp sao, lão sư ngoại trừ cách làm người còn có thể dạy ta cái khác?”

“Thần Chích, đôi khi muốn biết một người tài hoa hay không không thể chỉ nhìn bên ngoài và nhẹ dạ nghe theo lời đồn đãi vô căn cứ.” Hủ Liên đi tới bên bàn tinh tế mài mực. “Hôm nay là khóa đầu tiên cho nên không nhất định học quá sâu xa, ta viết trước một bài văn, người chỉ cần nói cho ta người hiểu được gì.” Chương 24: Hoàng hậu bí ẩn.

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

“Tình hình hiện tại thế nào rồi?” Điền Triết Lỗi nhìn Hoàng huynh ngồi trước án phê duyệt tấu chương. Người ngoài đều cho rằng Hoàng huynh là một thiên tử phong lưu, không để ý đến việc triều chính, chỉ ham mê hưởng lạc, nhưng kì thực mỗi một phần tấu chương đều là do thiên tử phong lưu này tự mình phê duyệt, ngay cả chính hần cũng có chút bội phục năng lực của Hoàng huynh.

“Anh vợ của ta đã gặp qua Hoàng hậu, Chích nhi cũng đã thăm dò rất thành công, ta an bài nó ở cùng Hoàng hậu.” Tiếp tục đọc tấu chương.

“Hoàng huynh, huynh làm vậy có đẩy Thần Chích rơi vào nguy hiểm hay không? Dù sao Hoàng hậu cũng là người của Nam Cung gia, nếu như không chuẩn bị sẵn, sợ rằng Thần Chích không được lợi thế tốt nhất.” Điền Triết Lỗi thích đùa cháu trai thông tuệ có khí chất vương giả như thích Hoàng huynh.

“Nhi tử của Điền Triết Hiên ta đương nhiên là tự có khả năng bảo vệ mình, lần này đối với hần cũng là một loại tôi luyện, dù sao sinh tại hoàng thất, phải có năng lực hơn người mới có thể kế tục được.” Điền Triết Hiên cười cười một cách nguy hiểm, nhớ tới biểu tình lạnh lùng của Hủ Liên.

“Hoàng huynh đối với Hoàng hậu tựa hồ có hứng thú, vậy sao không tự mình đi thử đi?” Điền Triết Lỗi nói có vài phần đùa giỡn. Đương nhiên chuyện đêm đó đúng là làm cho hần mở rộng tầm mắt, Hoàng hậu quả không giống với nữ nhân bình thường.

“Trước đây Chích nhi phản ứng còn dữ hơn nữa, nhưng thật ra đệ, Triết Lỗi, đệ gần đây có vẻ an nhàn, có phải là nên cùng ta xử lý chính vụ không?” Ánh mắt âm lãnh đảo qua Điền Triết Lỗi, hần run run làm ra

tư thế của người suy yếu.

“Hoàng huynh, huynh cũng biết ta thuở nhỏ yếu nhược bệnh nhiều, nghĩ việc giúp huynh cũng là lực bất tòng tâm a. Đến giờ này là ta phải đi uống thuốc rồi. Hoàng huynh, huynh cứ tiếp tục, ta sẽ không quấy rầy.” Nói xong thân thể gầy yếu dùng tốc độ ánh sáng chạy ra khỏi đại điện.

“Hủ Liên, Nam Cung Hủ Liên. Trên người người thật có không ít bí mật, ta cũng không ngờ ngay cả ca ca ngươi, cậu anh vợ ta, cũng đề phòng người.” Điền Triết Hiên hạ bút, nhìn mật hàm trong tay. “Chẳng lẽ người không phải là nữ nhân ngu ngốc kia, cho nên Nam Cung Diệp Lôi mới có thể để ý cẩn thận như vậy?”

Điền Triết Hiên nhìn công văn chồng chất như núi, biết hôm nay không rảnh suy nghĩ nhiều chuyện này. Bất quá Điền Triết Lỗi nói không sai, hẳn chung quy phải gặp Hoàng hậu của hắn lần nữa.

7. Chương 25-26-27-28

Chương 25: Thu tâm đồ nhi.

Edit: PT a.k.a Ring.

Sáng sớm hôm sau, Hủ Liên theo thường lệ sớm đã rửa mặt chải đầu tốt, ngồi trước bàn nhìn thư tịch. Cô trước đây chỉ biết hai chuyện đi làm cùng về nhà, bình thường ngay cả một chút giải trí cũng không có, hôm nay có thể thoát khỏi công tác đáng ghét cũng tốt.

“Lão sư, lão sư.” Điền Thần Chích cầm trong tay một xấp giấy Tuyên Thành hấp tấp chạy đến, từ một buổi học tối qua, cậu đã thay đổi xưng hô.

Điền Thần Chích thế nào cũng không ngờ Hoàng hậu không thể gọi là mỹ nữ trước mắt lại đầy bụng kinh luân. Xem ra phụ hoàng để cậu theo cô cũng là có mục đích, nếu Hoàng hậu là một nam tử, chỉ sợ đã sớm vào triều làm quan.

“Làm sao vậy tiểu đồ đệ của ta.” Hủ Liên buông sách trong tay xuống, xoa xoa hai mắt, sách này nhìn tuy thực phiền phức, nhưng phải gọi là một tác phẩm xuất sắc.

“Ngày hôm qua ta đọc những văn chương lão sư viết, cả đêm không ngủ ngon, không ngờ lão sư có thể sử dụng lời nói dễ hiểu như vậy nói toạc ra bản chất chốn quan trường.” Nhìn biểu tình mừng rỡ như điên cũng vành mắt có chút thâm đen của Điền Thần Chích, Hủ Liên trêu mếu sớ sớ đầu cậu bé.

“Kỳ thực rất nhiều chuyện đều không cần phải nói vòng vèo khó hiểu, tựa như có vài quyển sách hay rõ ràng có thể nói khái quát đơn giản nhưng lại hết lần này tới lần khác dùng từ ngữ hoa mỹ để trau chuốt, miêu tả. Nói như vậy, ai còn nguyện ý đi học, đi lí giải chứ?” Điền Thần Chích chăm chú lắng nghe, trong lòng âm thầm bội phục tài năng của Hủ Liên.

“Còn chưa dùng bữa sáng sao?” Thấy Điền Thần Chích gật đầu, Hủ Liên lại phân phó nữ quan mang đồ ăn sáng đến dùng cùng cậu.

“Lão sư, chúng ta lúc nào đi học?” Có lẽ là rất đôi, cũng có thể là khẩn cấp không đợi được, Điền Thần Chích rất nhanh đã ăn xong, chờ mong nhìn Hủ Liên.

“Hiếu học là tốt, thế nhưng cách ăn của tiểu đồ đệ ngươi chính là có hại cho thân thể, ăn cái gì cũng phải nhai kĩ rồi mới nuốt được.” Nhớ kỹ khi còn bé Điền Triết Hiên cũng là quần quít lấy phụ thân hắn như thế này, khoảng thời gian tốt đẹp lúc nhỏ dường như lại quay trở về.

“Lão sư nói đều đúng, như vậy về sau ta sẽ nghe lời người.” Điền Thần Chích đã hoàn toàn bị hiểu biết của Hủ Liên khuynh đảo, lại nói tới nhiệm vụ phải thử Hủ Liên, như vậy xem cô có bao nhiêu học vấn cũng là thử. Nói như vậy, phụ hoàng hẳn là sẽ không trách cậu đâu.

Hủ Liên biết Điền Thần Chích đã hoàn toàn bị cô thu phục, cũng đoán ra được dụng ý của Điền Triết Hiên, cho nên cô cũng không vạch trần, bởi vì cô đối với tiểu đồ đệ có chỉ số thông minh cao Điền Thần Chích này cũng rất thích. Chương 26: Vương gia âm lãnh.

Edit: PT a.k.a Ring.

Tiếng mở cửa vang lên, nhưng trước đó cũng không có thanh âm của nữ quan thông báo. Hủ Liên nhú mày, người nào lớn gan như vậy lại trực tiếp vọt tới Khôn Trữ cung của cô. Dù sao Hoàng hậu trên danh nghĩa là cô cũng phải bảo vệ địa bàn cùng tôn nghiêm của chính mình, cho nên cô đứng lên nhìn.

Một thân trường bào bó sát người tại đêm mùa hè như thế này có vẻ không thích hợp, bất quá cảm giác được khí tức âm lãnh trên người hắc cũng sẽ rõ ràng vì sao hắc lại mặc nhiều như vậy. Người này chính là Vũ vương Điền Triết Dực, người vừa thấy Hủ Liên đã nói là nam nhân của cô.

“Ai nha, thế nào lại gặp Vũ vương Hoàng thúc ở đây.” Điền Thần Chích lộ ra biểu tình kinh khủng hiếm có, quay người lại, trốn sau lưng Hủ Liên len lén nhìn Điền Triết Dực.

“Vương gia, người xông vào tẩm cung của bản cung như thế có phải là có chút không hợp hay không?” Nhìn dáng dấp bây giờ của Điền Thần Chích vốn luôn không sợ trời, không sợ đất cũng biết cậu e ngại nam nhân âm lãnh trước mắt này, xem ra Điền Triết Dực cũng không phải lần đầu tiên dọa người như vậy.

“Bản vương từng nói nàng gọi Điền Triết Dực hoặc là Dực, không biết Hoàng hậu đối với chuyện lần trước suy nghĩ như thế nào rồi?” Tươi cười ôn nhu cùng khí tức âm lãnh, thực sự làm cho người khác dựng tóc gáy, năng lực chịu đựng của Hủ Liên khá mạnh, nên lúc này mới có thể lãnh tĩnh như thế cùng hắc đối thoại.

“Vương gia thật là có ý tốt, bản cung tâm lĩnh. Chỉ là việc này không cần nhiều lời, ta tin tưởng nguyên nhân trong đó Vương gia cũng biết rồi.” Hủ Liên cầm tay nhỏ bé của Điền Thần Chích, nhẹ nhàng trấn an cậu bé.

“Không ngờ Thần Chích chất nhi lại cùng Hoàng hậu quan hệ mật thiết như vậy, xem ra Hoàng thượng đối với Hoàng hậu cũng là vô cùng coi trọng. Như vậy hôm nay bản vương trước hết cáo từ, bất quá lời bản vương đã nói ra sẽ tuyệt đối không thu hồi lại, nếu như Hoàng hậu thay đổi chủ ý cứ nói với Điền Triết Dực ta, ta hoàn toàn có khả năng này.”

Nhìn bóng lưng hắc rời khỏi, Hủ Liên nhất thời cảm thấy không khí lại khôi phục nhiệt độ bình thường. Nam nhân này tuyệt đối là một cao thủ thâm tàng bất lộ, ngay cả Hủ Liên cũng hoàn toàn không nhìn ra được chủ ý của hắc. Bất quá có một chút chuyện cô có thể khẳng định Vũ vương này tuyệt đối sẽ trở thành họa lớn trong lòng Điền Triết Hiên.

“Lão sư, người làm sao lại biết Võ vương Hoàng thúc, Hoàng thúc là từ trước tới nay không thích giao tiếp với người khác nha. Thật không ngờ ta ở chỗ này lại có thể thấy người, xem ra Hoàng thúc đối lão sư rất để tâm a.” Điền Thần Chích nhìn như vô ý nói.

Chương 27: Vũ vương Điền Triết Dực.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Tiểu đồ đệ đối với người này rất hứng thú nha?” Điền Thần Chích vừa thấy Điền Triết Dực rời khỏi liền vui vẻ làm Hủ Liên nghĩ có chút buồn cười, rốt cuộc cũng chỉ là một đứa nhỏ.

“Lão sư có thể nói cho ta nghe một chút không?” Điền Thần Chích làm động tác nghiêng tai lắng nghe.

“Ta đây cũng là lần thứ hai thấy Vũ vương Điền Triết Dực, bất quá ta không nhìn ra hắc là một người như thế nào?” Hủ Liên biết Điền Thần Chích là đang thử cô, thế nhưng bởi không biết thái độ làm người của Vũ vương cho nên trước hết hỏi lại cậu bé.

“Lão sư không biết Vũ vương hoàng thúc sao?” Long mi nhỏ của Điền Thần Chích nhướn lên, tựa hồ không tin lời của cô, còn tưởng rằng cô đây là đang nói sang chuyện khác. Thế nhưng nhìn nửa ngày cũng nhìn không ra hình dạng nguy trang của Hủ Liên nên chỉ còn cách trả lời tốt câu hỏi của cô.

“Vũ vương hoàng thúc là ca ca ruột của phụ hoàng, đều là do Thái hậu sinh ra. Chỉ là Vũ vương hoàng thúc tận sức học võ thuật, cho nên ngôi vị Hoàng đế vốn do hắc kế vị cũng được chuyển lại cho phụ hoàng.

Bình thường ta thấy Hoàng thúc thì ngay cả nói cũng không dám nói, tuy rằng biểu cảm trên mặt Hoàng thúc đúng là cười, thế nhưng cái khí thế kia thật sự là làm cho người ta không dám tới gần.”

“Vậy hẳn thật đúng là lòng dạ rộng rãi a, ngôi vị Hoàng đế béo bở mê người như vậy cũng có thể nhường ra.” Ấn tượng của Hủ Liên đối với Điền Triết Dực đã tốt hơn vài phần.

“Đúng vậy, Hoàng thúc còn vì bình định ngoại tộc xâm phạm mà mang binh đi dẹp loạn trở về nữa. Sau này khi ta lớn chút nữa phải đi bái Hoàng thúc làm thầy.” Trên mặt Điền Thần Chích lộ ra thần thái kính phục, xem ra Hoàng thúc này trong cảm nhận của cậu bé cũng là to lớn không gì sánh được.

“Tiểu đồ đệ vừa nhìn đến Hoàng thúc của người liền quăng ta ra phía sau, đến lúc đó hẳn nghĩ người giống như tiểu cô nương thì nên làm cái gì đây?” Hủ Liên lắc đầu, làm ra động tác của một người bất đắc dĩ.

“Ta là một nam nhân, làm sao sẽ là tiểu cô nương.” Điền Thần Chích mang tâm tính trẻ con tự nhiên không nhận thấy được đáng về bản thân có bao nhiêu khả ái, ý cười của Hủ Liên lại càng sâu.

Vốn Hủ Liên chỉ là một cô nhi, nếu không có phụ thân của Điền Triết Hiền thu dưỡng, chỉ sợ là đã sớm chết ở ven đường. Xuất phát từ cảm kích, cô cùng Điền Triết Hiền một chỗ, tự nhiên cũng đem phần cảm tình này đến trên người Điền Thần Chích, dù sao Điền Triết Hiền ở đây là kiếp trước vị hôn phu của cô. Hôm nay gả cho hẳn coi như là bù đắp đi.

Những lời Nguyệt lão nói vắn quanh quẩn trong đầu cô, Hủ Liên cũng nghĩ rồi, nếu thực sự là chết trong tay hẳn, cô cũng sẽ không hận. Về phần con đường sau này, cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Chương 28: Ma quỷ của Hoàng Thượng.

Edit: PT.a.k.a Ring.

Buổi sáng sau khi Vũ vương Điền Triết Dực đi rồi thì không có người đến nữa, Hủ Liên nhìn sách chờ Điền Thần Chích tan học. Dù sao bài vở và bài tập của cậu do lão sư chuyên nghiệp dạy dỗ cũng tương đối hợp lý, cho nên cô cũng chỉ là phụ trợ thêm thôi.

Ngày mùa hè sau giờ Ngọ* mang theo một tia oi bức, ngồi trong cung điện mát mẻ nhìn vườn hoa khoe sắc dưới ánh nắng chói chang ngoài cửa sổ, Hủ Liên dần dần buồn ngủ. Cho những nữ quan lui ra, thân thể thon dài ung dung hạ xuống, nằm nghiêng trên ghế quý phi dần dần đi vào giấc ngủ.

(R: giờ Ngọ là từ 11-13h).

Buổi chiều nhàn nhã như vậy, tiếng ve kêu ngẫu nhiên cũng có vẻ lười biếng vô cùng. Ngoài Khôn Trữ cung tới một người, những nữ quan trước cửa nhìn thấy đều quý xuống thỉnh an, vừa định hô lên đã bị ngăn lại.

Sáng sớm nhận được tin tức Vũ vương Điền Triết Dực đã đến Khôn Trữ cung, điều này làm cho Điền Triết Hiền cảm thấy kì lạ. Hoàng huynh võ nghệ cao cường, không hỏi thế sự này ngay cả chính hắn gặp mặt cũng gượng ép cực kì, thế nào lại chủ động đi tìm Hoàng hậu?

Cho nên vốn muốn để việc gặp mặt Hoàng hậu dời lại sau này, hôm nay cũng phải đến trước thời hạn. Thấy những nữ quan ngoài Khôn Trữ cung, Điền Triết Hiền nghĩ thầm lẽ nào bên trong còn có người khác?

Hắn nhẹ nhàng tiêu sái đi vào, ngay cả chính hắn cũng không rõ hẳn đường đường là vua một nước vậy mà sao lại lén lút tiến vào tẩm cung Hoàng hậu của mình. Bất quá để tìm tòi đến tận cùng, hẳn vẫn không phát ra tiếng động.

Đi vào nội điện, thấy bên trong một người cũng không có, đang lúc thấy kì quái, nhĩ lực hơn người của hắn nghe được tiếng hít thở yếu ớt. Hắn đi lên, đứng trước ghế quý phi, quả nhiên thấy được Hủ Liên đang trong giấc ngủ trưa.

Lông mi dài mà rậm, cái mũi khéo léo cùng đôi môi không tô mà đỏ. Tóc dài rối tung ra, kẻ sát đường cong thân thể của nàng. Không trang điểm cầu kì nhưng lại tạo cho hắn cảm giác chưa từng có trước đây, không có hương vị đang thịnh hành đương thời, có chỉ là tinh thuần.

Điền Triết Hiền vươn tay, vuốt ve tóc dài của Hủ Liên, xúc cảm như tơ lụa làm hắn yêu thích không buông tay. Kỳ thực trên phương diện này hắn cũng là có chút yêu thích, đối với những nữ nhân dính không ít son phấn cùng hương liệu kia hắn vẫn luôn cảm thấy rất phiền phức.

Đáng tiếc nữ nhân trong hậu cung ai không để tâm trang dung mạo lấy lòng hần mà trang điểm tươi đẹp, cũng chỉ có hai người Linh Lung cùng Hủ Liên là ngoại lệ. Đối với Linh Lung, Điền Triết Hiên cũng chỉ vì quan hệ của Thái hậu mà nạp nàng làm Quý phi, hần đối với nàng cũng chỉ có tình cảm huynh muội, tự nhiên sẽ không xuống tay với nàng.

8. Chương 29-30-31-32

Chương 29: Gió thổi mưa giông trước cơn bão.

Edit: PT a.k.a Ring.

Hủ Liên nằm trên ghế quý phi ngủ rất say, không có dấu hiệu sắp tỉnh lại, điều này làm cho động tác của Điền Triết Hiên càng bạo hơn.

Vén vài lọn tóc lòa xòa trên mặt lên, dung nhan thanh lệ lập tức hiện lên trước mắt Điền Triết Hiên. Cô chính là đại tiểu thư Nam Cung gia, nữ nhi của Nam Cung Hoành Văn, suy nghĩ này làm động tác trên tay Điền Triết Hiên dừng lại. Hần tại sao lại có ý nghĩ muốn thân cận cô trong đầu chứ.

Hạ tay xuống, nhìn nữ nhân đầu tiên mà hần nhìn không thấu này. Đại hôn ngày đó bị hần nhục nhã như vậy, nữ nhân này lại cần bản không xem trong mắt, để trong lòng.

Ngay cả khi hần cố ý cùng Hồng Quý phi tại trên giường cô diễn kịch cũng chưa từng kích khởi được một tia lửa giận của cô, một nữ tử vân đạm phong kinh như vậy nhưng lại lộ ra tươi cười xán lạn lúc Chích nhi trêu chọc hần. Rốt cuộc, cô là một nữ nhân thế nào.

Hủ Liên trở mình một cái, Điền Triết Hiên tưởng cô sẽ tỉnh lại, trong đầu nhanh chóng suy nghĩ, tự hỏi dùng lí do gì giải thích việc đột nhiên đến tắm cung của cô. Nhưng mà lúc này hần lại không nghĩ tới hần chính là Hoàng Thượng, đi tới tắm cung Hoàng hậu của hần cũng chỉ là chuyện bình thường.

“Hô. . .” Điền Triết Hiên thở phào, cũng may cô không có tỉnh lại, nếu không bộ dạng đáng xấu hổ vừa rồi không biết có thể tổn hại đến hình tượng Thiên tử phong lưu của hần không.

“Lão sư, lão sư. . .” Một thân ảnh nho nhỏ thẳng tắp chạy nhanh vào, vừa nhìn thấy Điền Triết Hiên liền dừng lại ngay. “Phụ hoàng, người tại sao lại ở chỗ này?”

“Hư. . .” Thanh âm còn chưa kết thúc, Hủ Liên đã mở mắt. Hoàn hảo Điền Triết Hiên phản ứng nhanh không để Hủ Liên nhìn thấy động tác ấu trĩ vừa rồi của hần.

“Hoàng thượng đã tới vì sao không đánh thức nô tì?” Hủ Liên ngồi dậy, chỉnh sơ lại dung mạo

“Hoàng hậu ngủ say như vậy, trăm sao nữ đánh thức người chứ?” Điền Triết Hiên nhìn đôi mắt đang dò xét của Hủ Liên, giả vờ trấn định nói. “Được rồi, Chích nhi vì sao lại gọi Hoàng hậu là lão sư?”

“Phụ hoàng, người không biết lão sư tài hoa hơn người, nhìn xem, đây là văn chương hôm qua lão sư viết.” Nói xong, lấy từ trong lòng một xấp giấy Tuyên Thành, làm như vật quý đưa cho Điền Triết Hiên.

“Không ngờ chữ viết của Hoàng hậu lại thanh tú thoát tục như vậy, ngay cả tài văn chương cũng khiến người khác phải khen ngợi a.” Bầu không khí vốn thoải mái nhất thời trở nên áp lực. Chương 30: Làm gương tốt cho hài tử.

Edit: PT a.k.a Ring.

Điền Thần Chích phát hiện bầu không khí không đúng, vẻ mặt cẩn thận nhìn phụ hoàng của chính mình, nghĩ thầm mình không nên nói cho phụ hoàng chuyện này trực tiếp như vậy.

“Hoàng thượng khen trật rồi, nô tì cũng chỉ là sở thích cá nhân mà thôi, có thể người khác vẫn cho rằng ta là một đại tiểu thư trong khuê phòng đốt đặc cán mai, này cũng là chuyện không có cách nào.” Đối với khí thế của Điền Triết Hiên, Hủ Liên không có một chút dao động.

“Vậy Hoàng hậu còn có tài năng gì, có thể để trẫm mở mang tầm mắt không?” Trên mặt Điền Triết Hiên mang theo mỉm cười, thế nhưng trong mắt lại là một phần lạnh lẽo. Phải biết rằng đối với người Nam Cung gia tuyệt đối không thể quá mức coi thường, nếu không tiên hoàng cũng sẽ không bị Nam Cung Hoành Văn mê muội.

“Có tài hoa nữa cũng chỉ là một nữ tử, xuất giá tòng phu, nếu đã trở thành Hoàng hậu, như vậy chuyện nô tì muốn làm cũng chỉ là hầu hạ Hoàng Thượng mà thôi.” Thanh âm mềm nhẹ cùng với khuôn mặt tươi cười không chệch vào đâu được của cô khiến ai cũng nhìn không ra cô có ý đồ gì.

“Khá lắm xuất giá tòng phu, trẫm lại rất hiếu kì Hoàng hậu là hầu hạ như thế nào đây?” Thu hẹp khoảng cách giữa hai người, Điền Triết Hiên đưa tay nâng cằm Hủ Liên lên để cô nhìn thẳng vào chính mình.

“Hoàng thượng không lo lắng hành vi của người sẽ ảnh hưởng tới Điền Thần Chích sao?” Hủ Liên tùy ý tay hất chạy trên người, vẻ mặt vẫn nhàn nhạt mỉm cười như trước.

“Không có việc gì, không có việc gì, ta cái gì cũng không phát hiện.” Điền Thần Chích mang theo tươi cười quỷ dị hướng phía bên ngoài chạy đi, trước khi ra khỏi cửa còn không quên bỏ lại một câu “Lão sư, người yên tâm, sau này ta trưởng thành sẽ không như vậy.”

“Phụt. . . Ha ha ha ha.” Hủ Liên rớt cuộc nhin không nổi, không có hình tượng há miệng bật cười

“Hoàng hậu lúc này không chuyên tâm nhìn trẫm, làm sao có thể hảo hảo hầu hạ trẫm đây?” Mặc dù có bất mãn với những gì Chích nhi nói, thế nhưng có thể để hân thấy Hủ Liên lộ bộ dáng tươi cười chân thực này cũng là rất vui vẻ.

“Hoàng Thượng, nếu Thần Chích đã đi, có chuyện gì cần nói thì nói trực tiếp đi.” Hủ Liên thu lại tươi cười, nhìn ngón tay Điền Triết Hiên đang vuốt tóc dài trước ngực cô.

“Hủ Liên người rớt cuộc là ai? Ta rất muốn biết.” Điền Triết Hiên không có tự xưng trẫm, cũng không có gọi Hủ Liên là Hoàng hậu.

Cứ như vậy hai người lần đầu tiên bình thần đối diện như thế, không có động tác dư thừa, chỉ có lời nói. Sự yên lặng vào giờ khắc này, chỉ có thể nghe được tiếng tim đập cùng tiếng hít thở đều đều của hai người.

Chương 31: Hai người giống nhau

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm

Beta: PT a.k.a Rìng

“Mỗi người đều có điều bí mật của riêng mình, Hoàng Thượng chỉ cần biết ta đối với người không có ác ý là được rồi. Về phần Nam Cung gia kia, ta nói thế nào cũng coi như là tiểu thư của nhà họ.” Hủ Liên vẫn chưa nói ra thân phận của mình. Cô nói cũng không sai, dù sao thân thể này vốn cũng là của Nam Cung đại tiểu thư.

“Coi như.....những lời này rất vi diệu a.” Điền Triết Hiên vẫn không dừng được thường thức đụng chạm cô. “Vậy ý của ngươi là ngươi không tham gia vào chuyện của Nam Cung gia sao?”

“Ta chỉ là một nữ nhân yếu đuối mà thôi, sao lại có thể can thiệp vào chuyện chính trị? Ta hiện tại cũng nghĩ đến cuộc sống cơm tối há mồm, áo tối đưa tay, hôn nhân bình dị. Đây chính là mộng tưởng của ta từ đó đến nay.” Hủ Liên lộ ra nét mặt đầy ước vọng. Suy cho cùng, áp lực công việc ở hiện đại quá lớn, bây giờ muốn buông xuôi cũng là điều khó tránh khỏi.

“Thời gian người sống tại Nam Cung gia chẳng lẽ không phải là ăn ngon mặc đẹp, Đại Tiểu thư khuê các sao?” Điền Triết Hiên rõ ràng rất không hiểu tại sao cô lại có mộng tưởng như vậy.

“Người cứ coi như nữ nhân tên Nam Cung Hủ Liên trước kia đã chết rồi đi, dù sao thì hiện tại ta cũng chỉ nghĩ đến sống một cuộc sống nhàn hạ.” Bất giác khuôn mặt quay sang hân lộ ra vẻ thật tình. Dù sao cũng cùng hân lớn lên, Hủ Liên đối với dung mạo hay tính cách của hân cùng đều biết rõ.

“Đã từng nghe qua chuyện Nam Cung Đại Tiểu thư vì chuyện tình cũ mà thất cổ, có đúng hay không đây chính là nguyên nhân làm người thay đổi?” Điền Triết Hiên nhướn mi, tuy Hủ Liên nói nghe có chút kì quái, bất quá, hẳn cho rằng cô cũng không nói dối. Hiện nay, giải thích cho việc Hủ Liên tính cách thay đổi cũng chỉ có nguyên nhân này.

“Tình cũ?” Hủ Liên sững sốt, nghĩ tới tên bản thủ kia, cô lộ ra biểu tình chán ghét. “Lúc ta tỉnh lại, quả thực có thấy một nam nhân lời thôi lệch thếch, ta biết người hiện tại sẽ không tin tưởng ta, bất quá như vậy cũng tốt.”

“Như thế tốt sao?” Có chút kinh ngạc, hẳn tìm cách nhìn thấu Hủ Liên. Dù sao nữ nhân trước mắt cũng là người của Nam Cung gia, mọi thứ đều phải đối đãi cẩn trọng. Bởi vì hẳn hiểu rõ, Thừa tướng đang ham muốn ngai vàng của hắn lại còn cho con gái của mình lên làm Hoàng hậu, hẳn vốn muốn sớm một chút tìm cơ đem cô biếm lãnh cung, nhưng vẫn chưa xuống tay.

(Vàm: hê hê, anh mà biếm được chị sao? Ô hô hô >:)

Có lẽ chính hắn cũng không phát hiện, Hủ Liên này không toan tính đến địa vị cao quý, cũng không đi tranh thủ tình cảm. Cái loại giỏi giang thông tuệ đặc biệt này làm xáo trộn kế hoạch của hắn, hắn chỉ hi vọng Hủ Liên thực sự không phải là do Nam Cung Hoàn Văn phân phó bên cạnh hắn để gây họa ngầm.

Chương 32: Thay đổi đúng lúc

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring.

“Đương nhiên được rồi, thân phận này của ta rất thích hợp làm sâu gạo trong Khôn Trữ Cung. Dù sao người cũng không thể khẳng định được ta có ý đồ giúp đỡ tên Nam Cung Diệp Lôi tâm cơ sâu nặng kia không, cho nên tình trạng như hiện tại là tốt rồi.”

“Tâm cơ sâu nặng? Người nghĩ Diệp Lôi tâm cơ sâu nặng?” Điền Triết Hiên vốn chỉ thấy qua Nam Cung Diệp Lôi vài lần, tuy cảm thấy nam nhân nhã nhặn lịch sự này không nguy hiểm, bất quá xuất phát từ trực giác, trong suy nghĩ của hắn luôn luôn có cảm thấy có gì đó quái lạ.

“Người không nhìn ra hắn rất quái lạ sao?” Hủ Liên nhìn Điền Triết Hiên đang trầm tư, với chỉ số IQ của hắn, không có khả năng không nhìn ra mới đúng chứ.

“Đúng là có chút quái lạ, dù sao ta chỉ gặp qua một lần, cũng chưa từng nói chuyện.” Đối với những gì Hủ Liên nói, hắn cũng bán tín bán nghi, thế nhưng được cảnh tỉnh về Nam Cung Diệp Lôi như thế thật đúng là chuyện rất ngược đời.

“Đối với chuyện của Nam Cung gia, ta cũng không phải đặc biệt am tường, bất quá Hoàng thượng hẳn là hiểu rõ, kẻ biết nhiều bí mật không thể sống lâu” Hủ Liên lộ ra một nụ cười sâu xa, nói đến đây, hẳn Điền Triết Hiên biết cần phải phòng bị người nào trong Nam Cung gia rồi.

Điền Triết Hiên nhìn điệu cười của cô cũng hiểu được ẩn ý. Cánh tay hắn trên thắt lưng Hủ Liên, khẽ sát gương mặt mịn màng của cô, nhỏ giọng: “Người nói như vậy là bởi vì muốn hầu hạ ta sao?”

“Hoàng thượng sinh long hoạt hổ* sớm như vậy, thì hãy yêu cầu Hồng Quý phi hoặc các tỷ muội khác thay Hoàng thượng dập lửa đi. Suy cho cùng trời nóng như vậy, nô tì chính là thích hợp đọc sách thôi.” Hủ Liên lơ đãng để mặc hắn ôm, vẫn như cũ bình tĩnh.

(Vàm: E hèm, ở đây ý là nói ảnh lên cơn “thèm muốn” ==)

“Hoàng hậu nói như vậy, hẳn có thể nghĩ là người đang nổi máu ghen hay không?” Cánh tay siết chặt dần, cơ thể hai người dán sát vào nhau.

“Hoàng thượng là thiên tử, mỹ nhân hậu cung tất nhiên là không thể thiếu, nô tì là Hoàng hậu, làm thế sao được chứ?” Tại hiện đại, Hủ Liên biết Điền Triết Hiên hồng nhan tri kỉ nhiều vô số, đương nhiên biết kiếp trước hắn làm Hoàng thượng, lại càng có nhiều nữ nhân hơn.

“Có chuyện này, hẳn vẫn không giải thích được, cho nên hỏi Hoàng hậu. Đêm hôm trước, Hoàng hậu vì cái gì đối với thân thể hẳn một chút phản ứng cũng không có?”

“Hoàng thượng nói như vậy, nô tì có thể nghĩ rằng Hoàng thượng đang ghen hay không?”

9. Chương 33-34-35-36

Chương 33: Khiêm tốn thỉnh giáo

Edit: Song Ninh a.k.a Tiểu Vàm.

Beta: PT a.k.a Ring. “Hoàng hậu, người thật là làm ta kinh hỉ không ít a.” Diên Triết Hiên chớp chớp mắt nhìn cô, biết cô đang cố che giấu. Mặc dù có chút bất mãn không nói ra, bất quá thấy cô tình cờ lộ ra biểu tình xảo quyệt, cũng là một loại thu hoạch.

“Thần Chích đợi ở bên ngoài cũng lâu rồi, nên cho cậu bé vào đi.” Hủ Liên gỡ vòng tay đang ôm mình của Diên Triết Hiên ra. Cô biết rõ với cá tính của hắn, hiện tại chỉ là đối với cô có chút hứng thú, cũng không có ý niệm khác, suy cho cùng, cô hiện tại cũng là người của Nam Cung gia.

“Chích nhi chưa cho Hoàng hậu đủ phiền phức sao?” Diên Triết Hiên nhìn qua một chút cánh tay đang có cảm giác “văng vè”, bất đắc dĩ ngồi xuống. Nhưng nghe nhắc tới đứa con tài năng xuất chúng của mình, trên mặt không khỏi có biểu cảm tự hào.

“Thần Chích và Hoàng thượng tựa như một khuôn đúc ra, với độ tuổi này của cậu bé, tính tình trẻ con một chút cũng là chuyện bình thường, không quá hoàn hảo, nhưng về khoản giả vờ đã có chút lão thành.” Cửa mở ra, Thần Chích được Hủ Liên gọi vào.

“Lão sư, nhanh như vậy a?” Thần Chích thấy cửa mở liền tiến vào, đôi mắt tròn xoe nhìn Hủ Liên cùng Diên Thần Chích. “Lẽ nào Phụ Hoàng già rồi sao?”

(*Vàm: anh Hiên, anh dạy con vậy đây hả? Đúng là... >”<)

“Khụ khụ...” Diên Triết Hiên sắc súa, liếc mắt một cái. Tiểu tử này, thật không biết giữ miệng. Hắn mới hai mươi lăm tuổi mà dám nói già.

“Tiểu đồ đệ, đôi khi không thể nói năng huých toẹt thế được, nếu không sẽ làm tổn thương đến lòng tự trọng của người khác.” Hủ Liên hé miệng cười, ánh mắt chế nhạo nhìn Diên Triết Hiên.

“Vâng, lão sư. Đệ tử xin thụ giáo.” Diên Thần Chích hai tay ôm quyền, hơi cúi xuống, dáng dấp làm cho Diên Triết Hiên khóe miệng cũng nhếch lên.

“Không biết Hoàng hậu dạy dỗ nhi tử ra sao, trẫm ngồi một bên xem thử, không biết có được hoan nghênh không?” Diên Triết Hiên nhích sát vào Hủ Liên cùng Diên Thần Chích. Hắn cũng rất tò mò không biết trên người Hủ Liên còn có cái gì đặc biệt nữa.

“Tất nhiên là có thể, nô tì hôm nay chính là cho Thần Chích xem mấy bản vẽ kiến trúc phòng ngự. Chính là trước đây có xem qua sách nên thấy, bây giờ cho Thần Chích xem những bản vẽ này làm trụ cột, sau này có thể có ích.” Cô lấy từ một bên ngăn tủ ra vài trang giấy, mở ra, đặt lên bàn.

“Kiến trúc phòng ngự, tại sao chưa từng nghe nói qua là có loại sách này, lẽ nào những kiến trúc này có thể phòng ngừa công kích của địch nhân?” Lần đầu tiên thấy bản vẽ loại này, Diên Thần Chích vốn hiếu học, hoàn toàn hứng thú hẳn lên. Chương 34: Phong lưu thiên tử chạy trốn chết.

Edit: PT a.k.a Ring.

Nhìn một lớn một nhỏ trưng ra biểu tình hiếu kỳ, Hủ Liên không khỏi thấy thú vị. Cô tỉ mỉ giải thích kết cấu cùng tác dụng của kiến trúc phòng ngự, kỳ thực cô vốn là muốn học thiết kế. Nhưng để ở công ty có thể trợ giúp Diên Triết Hiên nên vẫn là từ bỏ thiết kế mà học tài chính.

“Đây chỉ là dạng đơn giản, bất quá tại một số vùng xa, chỉ cần tiêu tốn chút ít vật liệu đá cùng gỗ là có thể theo dạng này cải biến phòng ở. Như vậy cho dù sơn tặc hay cường đạo muốn tấn công đều gặp khó khăn.”

“Lão sư thật là lợi hại, cái này cũng nghĩ ra được.” Hủ Liên lắc đầu, kỳ thực đây cũng chỉ là áp dụng kiến thức hằng ngày.

“Hoàng hậu nếu như là nam tử, vậy đã có thể trở thành trụ cột của quốc gia.”Điền Triết Hiên từ kinh ngạc chuyển sang tán thưởng, nếu cô không phải người Nam Cung gia thì thật tốt. Điền Triết Hiên vì chính suy nghĩ của mình mà kinh ngạc, chỉ ở chung một thời gian ngắn, mà bản thân hẳn lại thiên vị cô đến thế.

“Trẫm còn có chút chuyện, Hoàng hậu cùng Chích nhi cứ tiếp tục.” Nói xong cũng không quay đầu lại tiêu sái mà đi ra ngoài, hẳn hiện tại thâm nghĩ đến một nơi không thấy được Hủ Liên mà bình tĩnh lại thật tốt.

“Lão sư, người nói phụ hoàng là làm sao, tự nhiên lại cả kinh như vậy?” Điền Thần Chích nhìn bóng lưng Điền Triết Hiên rời khỏi, khó hiểu hỏi Hủ Liên.

“Trong đầu phụ hoàng người đang đấu tranh tư tưởng kịch liệt a, được rồi không cần quan tâm hẳn, chúng ta tiếp tục.” Điền Thần Chích dù sao tuổi cũng còn nhỏ, có một số việc không hiểu được. Hủ liên tất nhiên là biết suy nghĩ của Điền Triết Hiên, cô lộ ra một nụ cười có chút hả hê.

Điền Triết Hiên a, Điền Triết Hiên, anh vẫn tiếp tục trốn tránh như vậy, này thật không giống tác phong của anh. Có thể là do ảnh hưởng bởi kiếp trước đi, anh so với trong tưởng tượng của tôi có vẻ tốt hơn. Hủ Liên suy nghĩ, lại tiếp tục giảng bài cho Điền Thần Chích.

Một người chạy khỏi Khôn Trữ Cung, một người vừa cười trộm vừa tiếp tục giảng bài, khoảng cách hai người ngày càng xa, thế nhưng khoảng cách giữa hai trái tim dường như gần lại một chút.

“Nam Cung Hủ Liên, người vậy mà lại có bản lĩnh câu dẫn hoàng thượng, ta thật ra muốn nhìn một Hoàng hậu trên danh nghĩa như người có thủ đoạn gì.” Ẩn trong chỗ tối, một giọng nữ âm trầm nói, hàn quang trong mắt bắn ra bốn phía, nhìn chăm chăm vào Hủ Liên đang giảng bài trong phòng qua cửa sổ.“Rất nhanh, người sẽ biến mất trên thế gian này.”

Ta đã trở lại sau 1 thời gian dài lặng mất tăm ==]]. Còn lợi hại hay ăn hại hơn thì k nói trước đc.

Chương 35: Vật trang trí.

Edit: PT a.k.a Ring.

Bữa tối qua đi, Hủ Liên ngồi bên hồ nhân tạo trong Khôn Trữ cung, mặc dù buổi chiều rất nóng bức nhưng tối đến nơi này vẫn có thể xem là một chỗ hóng mát tốt.

“Lão sư a, ta nói phụ hoàng sẽ không phải đúng là tâm động chứ.” Đối với khác thường của phụ hoàng, Điền Thần Chích đã suy nghĩ nửa ngày, bây giờ mới tổng kết ra được một câu như vậy.

“Nữ nhân bên người phụ hoàng người đa phần đều không có đầu óc, chỉ dựa vào nhan sắc. Cho nên đối với hẳn mà nói, nữ nhân không có giá trị lợi dụng thì cũng chỉ như một vật trang trí, nhìn lâu rồi có thể vứt bỏ, đổi một cái mới.”

“Lão sư người làm sao lại hiểu rõ phụ hoàng như thế, vậy người nói xem phụ hoàng ta sẽ thật tình thích một nữ nhân sao?” Điền Thần Chích lúc này thật sự đã xem Hủ Liên như thầy, vị trí của Hủ Liên trong mắt cậu bây giờ đã nâng lên cao ngang với phụ hoàng.

“Ở tuổi của tiểu đồ đệ bây giờ muốn biết vẫn còn quá sớm, nếu như đem phụ hoàng người phân tích thấu triệt như vậy, người theo hẳn học tập có thể sẽ gặp nguy hiểm.” Hủ Liên đứng lên, đưa lưng về phía Điền Thần Chích, trên mặt hồ thỉnh thoảng lại gợn lên một gợn sóng nhỏ.

“Ta đã là một nam nhân, lão sư sao lại luôn chê ta nhỏ.” Méo miệng lộ ra biểu tình bất mãn, gương mặt như bản sao của Điền Triết Hiên làm Hủ Liên cảm thấy cực kỳ thú vị.

“Như vậy nam nhân người nói cho ta biết, năm nay người bao nhiêu tuổi a?” Tay không nhìn được bẹo má Điền Thần Chích, cảm giác niết lên gương mặt trẻ con nhỏ nhắn vô cùng tốt.

“Ai nha, ta đã sắp tám tuổi rồi a. Lão sư người sao lại bẹo má ta như trẻ con vậy.” Sau khi bị đánh lén, Điền Thần Chích xoa xoa khuôn mặt vừa thoát khỏi ma trảo của Hủ Liên.

“Tám tuổi sao lại còn thấp như vậy a, ta còn tưởng rằng người chỉ có sáu tuổi chứ.” Nhìn Điền Thần Chích như vậy, Hủ Liên rất muốn trêu cậu bé, kỳ thực cậu như vậy ở tuổi này cũng có thể xem là rất cao rồi.

“Hừ, ta đây sẽ lớn lên, lão sư người chờ xem đi, ta rất nhanh sẽ vượt qua phụ hoàng.” Cậu ưỡn ngực, đứng trên ghế đá nhìn Hủ Liên.

“Không nghĩ tới Thần Chích lại tự tin như vậy a.” Đột nhiên vang lên một giọng nam, Hủ Liên qua vai Điền Thần Chích thấy được Vương gia “ôm yếu” trong ngày đón dâu trước đó.

“Hoàng thúc.” Nhảy xuống ghế, Điền Thần Chích vui vẻ chào đón người kia “Hoàng thúc nhàn nhã như vậy đi chơi đến đây, phụ hoàng nhất định rất muốn phân chút chuyện cho người làm.” Chương 36: Vương gia nham hiểm.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Tiểu tử, cái này là học được từ phụ hoàng người đúng không.” Điền Triết Lỗi vẻ mặt bất đắc dĩ nhìn cháu trai có gương mặt giống hoàng huynh đến đáng sợ, phải biết rằng hắn là cực kì sợ phải tiếp nhận chính sự.

“Ha ha, hoàng thúc đã xanh mặt rồi.” Điền Thần Chích biết hù dọa đạt được, chỉ vào mặt Điền Triết Lỗi nói với Hủ Liên.

“Vương gia ngày hôm nay là vì hóng mát mà đến?” Hủ Liên tất nhiên biết hắn là đến để thăm dò cô, bắt quả nếu người đã tới, như vậy cô cũng muốn thử xem Vương gia hay bệnh này.

“Hoàng hậu nói thật đúng, phải biết rằng trong cung chỉ có ở đây là thích hợp hóng mát nhất.” Nếu đã cho hắn bậc thang đi xuống, vậy Điền Triết Lỗi hẳn cũng sẽ không khách khí.

“Hoàng thúc gần đây trời nóng như vậy, người nếu như thân thể khó chịu thì nói ta, ta sẽ cho vài thái y đến xem người.” Điền Thần Chích có ý tốt, trong mắt lóe ra ánh sáng nghịch ngợm. Bản thân cậu cùng Hoàng thúc này quan hệ tốt nhất, khi không có việc gì thường sẽ lấy bệnh của hắn ra nói giỡn.

“Thần Chích a, tài ăn nói này của con cũng muốn vượt xa Hoàng huynh rồi.” Đối Điền Triết Lỗi mà nói, cùng đứa cháu này đấu võ mồm cũng là vô cùng có lợi với thể xác lẫn tinh thần hắn, ít ra cũng không đến nỗi quá mức yếu ớt.

“Hoàng thúc nói Thần Chích nhớ kỹ, bất quá hiện tại có lão sư, ta như hổ thêm cánh, ta nghĩ nhất định rất nhanh sẽ tiến bộ.” Sùng bái trong mắt Điền Thần Chích làm Điền Triết Lỗi hơi lộ ra một tia hàn quang. Không ngờ Hoàng hậu này nhanh như vậy đã có thể thu phục cháu trai hắn sủng ái nhất.

“Tiểu đồ đệ lời không sai tuy nói như vậy, thế nhưng người phải biết chỉ có lòng tin như vậy thì không đủ.” Tia hàn quang chợt lóe kia cũng bị Hủ Liên bắt được, bất quá hắn là vì an toàn của Điền Thần Chích nên mới như vậy, cô cũng sẽ không thêm tính toán. “Nếu như chỉ có lý luận tri thức, cũng chỉ là lý luận suông, một số kiến thức cần bản thân mình tự trải nghiệm.”

“Thế nhưng ta hiện tại như thế này, phụ hoàng căn bản sẽ không cho đi ra ngoài a.” Tuy vô cùng đồng ý lời Hủ Liên nói, thế nhưng vừa nghĩ đến phụ hoàng, khuôn mặt nhỏ nhắn của Điền Thần Chích lại cúi xuống.

“Hoàng hậu nói xác thực không sai, bất quá với tuổi của Thần Chích bây giờ quả thật không thích hợp ra ngoài tự thể nghiệm.” Điền Triết Lỗi mỉm cười, nhưng thật ra có vài phần nham hiểm.

“Ta tất nhiên biết lấy tuổi của người bây giờ không có cách nào xuất cung, bất quá để sau này thuận lợi hơn, có một số kiến thức cơ bản bây giờ có thể học.”

10. Chương 37-38-39-40

Chương 37: Làm hậu chỉ vì báo ân.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Phải không, là học cái gì nha?” Điền Triết Lỗi nhìn biểu tình thần bí của Hủ Liên, bật lên câu hỏi trước cả khi Điền Thần Chích kịp lên tiếng, quả nhiên là người một nhà, ngay cả lòng hiếu kì cũng lớn như nhau.

“Để sau này tiểu đồ đệ của ta có khả năng tiếp thu tốt thể giới bên ngoài, ta tất nhiên là sẽ lập kế hoạch huấn luyện kiểu địa ngục rồi.” Gương mặt Hủ Liên đột nhiên chuyển sang u ám khiến Điền Triết Lỗi cùng Điền Thần Chích trong nháy mắt bị dọa. Vốn tưởng rằng Hoàng hậu này là một nữ nhân luôn mang khuôn mặt lạnh như băng, thỉnh thoảng lộ ra nụ cười yếu ớt, trăm triệu không nghĩ tới còn một mặt âm u như vậy. Lòng của nữ nhân, sâu tựa đáy biển a. . .

“Ách, lão sư cái này hãy chờ ta lớn thêm chút nữa a.” Điền Thần Chích đột nhiên phát hiện tình huống không ổn, ngay lập tức cầu xin tha thứ, tuy rằng vô cùng khát vọng xuất cung, thế nhưng bị Hủ Liên dọa như vậy, nguyên bản ý niệm chuẩn em ra ngoài cũng bị loại bỏ ngay.

“Tiểu đồ đệ không phải nói chính mình là một nam nhân sao, một chút huấn luyện nhỏ như vậy ta nghĩ người chắc hẳn có thể chịu đựng được.” Tuy rằng trên mặt mang theo biểu tình tà ác, thế nhưng Hủ Liên trong bụng đã sớm cười tươi như hoa.

“Ta đích thật là nam nhân, nhưng chính là một tiểu nam nhân. Thời gian không còn sớm, ta còn phải trở về đọc sách.” Bỏ lại câu nói, Điền Thần Chích rất nhanh đã chạy đi xa.

“Hoàng hậu quả thật là biết đối phó Thần Chích a.” Nhìn cháu trai bị Hủ Liên chế phục mà ngay cả phản kháng lại cũng không có, đáy lòng thần nhiên xuất hiện một chút kính nể.

“Trẻ con thôi, đứa nào không phải nghịch ngợm gây sự như vậy. Vương gia ngày hôm nay tới nơi này là muốn đến thử thân là Nam Cung tiểu thư ta sao?” Nếu Điền Thần Chích đã đi, Hủ Liên cũng sẽ đi thẳng vào vấn đề. Dù sao lấy địa vị của Hủ Liên trong lòng Điền Thần Chích bây giờ, hẳn sẽ không muốn thấy cô cùng Điền Triết Lỗi xung đột.

“Hoàng hậu đã trực tiếp như vậy, ta nếu còn che đậy thì có vẻ không có can đảm.” Nhìn biểu tình Hủ Liên biến trở về lãnh đạm, Điền Triết Lỗi thầm than Nam Cung Hủ Liên trước mắt này thâm tàng bất lộ.

“Vương gia muốn nói cái gì ta đều biết, bất quá ta có thể đảm bảo, ta đối với Hoàng Thượng chỉ là báo ân. Nguyên nhân thì không thể nói cho người, lại nói nếu ta nói ra người chắc cũng sẽ không tin.” Hủ Liên cười nhẹ một, đối với kiếp trước của Điền Triết Hiên, trong lòng cô cũng chỉ có hiếu kì, cho nên cô sẽ không làm ra chuyện gì hại đến hắn. Có lẽ bởi vì thân phận hắn như vậy, mới mang đến cho Hủ Liên ngập đầu tai ương. Chương 38: Vì hắn chết cũng không do dự.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Báo ân, này thực sự là rất có ý tứ.” Nếu Hoàng hậu đã biết nói ra hẳn cũng không tin vậy thì nói làm gì? Suy nghĩ này vừa lóe lên trong đầu hắn rồi biến mất, Điền Triết Lỗi nghĩ thầm không phải là Hủ Liên thực sự chịu ân huệ gì của Hoàng huynh chứ ?

“Thời gian cũng không sớm, ta về tắm cung nghỉ ngơi trước. Vương gia mời tiếp tục ngắm trăng, khí trời ngày hôm nay tốt lắm.” Hủ Liên đứng lên nhìn trăng sáng ngoài đình, không khí ở cổ đại thật tốt, ánh trăng nhìn thấy cũng lớn đến vậy.

“Như vậy ta cũng cáo từ.” Thấy Hủ Liên đã đi, Điền Triết Lỗi nghĩ ở lại cũng không còn ý nghĩa gì.

Trở lại tắm cung, Hủ Liên đầu tiên thấy được Điền Thần Chích đang ở trước bàn ngủ gà ngủ gật. Cung nữ phía sau cô thấy vậy muốn tiến lên đánh thức Điền Thần Chích, lại bị Hủ Liên ngăn lại. Cho bọn họ lui xuống, Hủ Liên đi tới trước bàn, nhìn một chút sơ đồ phác thảo đang bày ra trên đó.

“Quả nhiên là con trai của Điền Triết Hiên, nhanh như vậy đã dựa trên cơ sở mà phát huy được trí tưởng tượng.” Buông sơ đồ phác thảo, Hủ Liên ôm lấy Điền Thần Chích. Suy cho cùng cũng là đứa nhỏ tám tuổi, Hủ Liên ôm thấy có chút nặng.

“Ta là một nam nhân.” Điền Thần Chích nằm ở trên giường, cái miệng nhỏ nhắn bĩu môi lăm bằm. Hiên nhiên lời này là nói cho Hủ Liên nghe, cô lắc đầu, thay Điền Thần Chích cởi giày.

“Khi còn bé, thành tích Điền Triết Hiên so với mình tốt hơn, nếu như không phải nhờ nam nhân lưu manh kia, mình có thể cũng không có thành công như ngày hôm nay.” Hủ Liên thở dài “Điền Triết Hiên a, Điền

Triết Hiên, tôi đã không còn là tiểu cô nương chỉ biết là cái bóng đuổi theo sau lưng anh. Biết trong lòng anh vĩnh viễn chỉ xem tôi như một trợ thủ đắc lực, một người lo lắng mọi việc cho anh mà thôi. Nếu không phải tôi tỉnh ngộ tương đối sớm, có thể sẽ thật sâu mà yêu thương anh, dù sao lực hấp dẫn của anh đối với phụ nữ cũng giống như khiến thiêu thân lao vào lửa vậy.”

Dời cái ghế đến trước cửa sổ, lắng nghe côn trùng thỉnh thoảng kêu vang trong bụi cỏ. Ánh trăng dường như phủ thêm một tầng ngân quang lên cung phục màu trắng của cô, Hủ Liên cảm nhận gió đêm nhẹ nhàng thổi qua.

“Hiện tại anh chính là hoàng thượng, tôi làm Hoàng hậu giúp đỡ anh diệt trừ những trở ngại cũng là chuyện đương nhiên. Nam Cung gia, lẽ nào mình sẽ bởi vì bọn hắc mưu triều oán vị thất bại mà cả nhà rơi đầu, tịch thu tài sản sao? Nếu như là kết cục này mà nói, Nguyệt lão đã cho mình sống lại hẳn sẽ rất đau đầu a. Bất quá mạng của mình là do Điền gia cho, lúc đó mình tự nhiên sẽ không lùi bước.” Chương 39: Sát thủ trong cung.

Edit: PT a.k.a Ring.

Đêm khuya, trên bức tường bao quanh Khôn Trữ cung ẩn nấp vài bóng đen. Bọn họ đều là sát thủ do giới quý tộc bồi dưỡng, mỗi khi người làm những quý tộc này không vừa mắt xuất hiện, bọn họ sẽ đi diệt trừ.

Mục tiêu đêm nay của họ tất nhiên là Hoàng hậu trên danh nghĩa trong Khôn Trữ Cung. Lúc nhận nhiệm vụ bọn họ cũng đã do dự, bất quá vừa nghe nói Hoàng hậu này chính là người Nam Cung gia thì tự tin cũng nhiều hơn một phần. Phải biết rằng người muốn mạng của nàng cũng không chỉ có một nhóm bọn họ. Cho nên nếu bị phát hiện cũng không tra được là ai phái tới.

Lời dụng đêm tối, mấy sát thủ đã lên được vào trong viện. Ngay lúc bọn họ dự định tiến vào nội viện, một luồng hơi thở âm lạnh ập đến, không đợi những sát thủ này phản ứng đã ngừng thở bỏ mình.

Từ đầu tới cuối cũng chỉ có vài giây, những sát thủ này đã ngã xuống đất, chỉ lộ ra đôi mắt với ánh nhìn trống rỗng đã mất đi mạng sống.

“Người. . .” Kẻ đầu lĩnh tuy rằng cũng ngã xuống, thế nhưng trước khi chết thấy được người ra tay. Chỉ kịp nói một chữ, nhưng từ trong giọng nói có thể nghe ra được khiếp sợ, hiển nhiên không nghĩ tới còn có cao thủ như vậy ở nơi này.

“Vô danh tiểu tốt, cũng muốn đụng đến người của ta. Thân thể dơ bẩn, không được làm ô uế nơi đây.” Thanh âm lạnh lẽo nhàn nhạt nói, từ trong lòng xuất ra một bình thuốc bột nhỏ.

Dưới ánh trăng, một bóng lưng thon dài đứng đó, hắc chậm rãi rắc thuốc bột. Chỉ thấy nơi nào thuốc bột chạm đến liền chậm rãi thiêu đốt, chốc lát sau, những thi thể này đã biến thành một nhúm bột phấn.

Nam nhân không thèm nhìn đến những bột phấn trên mặt đất, trước khi đi phất một trận gió đem những bột phấn kia thổi đi vô tung vô ảnh. Tựa như những người này chưa từng xuất hiện trên thế gian.

“Những người này sao còn chưa trở về, sẽ không thất bại chứ?” Lan quý phi có chút không tín nhiệm nhìn Hồng quý phi, dù sao ả cũng sợ chuyện nếu không thành công sẽ liên lụy đến bản thân.

“Những người đó là cao thủ trong nhóm sát thủ dưới tay ta chọn ra, không phải ai cũng có tư cách trở thành những cao thủ bên người ta.” Đối với nghi vấn của Lan quý phi, Hồng quý phi tự nhiên cũng sẽ không có sắc mặt hòa nhã.

“Hồng quý phi, chúng ta hiện tại là hai châu chấu đứng trên một sợi dây*, nếu chuyện này bị phát hiện ta sợ ai cũng không trốn thoát.”

(R:giống như cùng hội cùng thuyền)

“Không cần người nói ta cũng biết, ta đã có chuẩn bị hết rồi, nếu những người này bị bắt, sẽ cần độc tự sát. Bất quá tình huống này hẳn là sẽ không xảy ra, dù sao từ lúc bắt đầu nhận nhiệm vụ đến giờ bọn họ cũng chưa từng thất bại.”

Chương 40: Lương tâm Hoàng thượng.

Edit: PT a.k.a Ring.

Ngày hôm sau, vị khách đầu tiên tới Khôn Trữ cung đã sớm ngồi bên trong.

“Cái gì, Hoàng thượng còn chưa xuống tay với muội?” Hủ Liên có chút bất khả tư nghị* nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Linh Lung, cô từ mỉm cười biến thành cười to.

(R:bất khả tư nghị: không thể tưởng tượng được).

“Tỷ tỷ, tỷ đây là đang chê cười muội muội sao?” Linh Lung cúi đầu, lộ ra sau gáy cũng đỏ ửng.

“Không có, thực sự không có. Chỉ là không nghĩ tới Hoàng thượng vậy mà lại có một ngày lương tâm trời dậy, thực sự là đáng mừng.” Hủ Liên che miệng, chỉ sợ nếu tiếp tục cười nữa, Linh Lung đơn thuần trước mặt có thể vì xấu hổ mà té xỉu.

“Tỷ tỷ, tỷ cũng đừng chê cười ta, kỳ thực ta chỉ là dưỡng nữ của Thái Hậu, cho nên có thể có phúc đứng bên người Hoàng thượng thế này cũng là rất thỏa mãn rồi. Hơn nữa Hoàng thượng cũng chỉ xem ta như muội muội mà thôi, tỷ tỷ không nên hiểu lầm a.”

“Sẽ không hiểu lầm, chỉ là nghĩ muội muội rõ ràng rất hợp khẩu vị của Hoàng thượng, vì sao Hoàng thượng không có đem ma trảo hướng đến muội muội chứ?” Hủ Liên chế nhạo nói, dù sao trong suy nghĩ của cô, nam nhân sẽ không đơn thuần chỉ đem một nữ nhân hợp khẩu vị coi như muội muội.

“Tỷ tỷ. . .” Trên mặt Linh Lung lại hồng thêm vài phần “Tỷ tỷ cùng ta bồi Thái Hậu dùng đồ ăn sáng đi.”

“Muội cũng biết thân phận của ta, nếu như ta cứ đi như vậy, nhờ bị Thái Hậu đuổi ra thì làm sao bây giờ?” Hủ Liên nhìn như bất đắc dĩ cười cười, dù sao Thái Hậu nhìn qua cũng không phải là người dễ nói chuyện.

“Sẽ không đâu tỷ tỷ, ta nghĩ tỷ tỷ cùng ta đi sẽ náo nhiệt hơn, dù sao ta cũng không phải khéo nói chuyện.” Linh Lung tất nhiên biết lấy thân phận Hoàng hậu là Nam Cung gia tiểu thư thì sẽ bị bài xích, bất quá nếu như cô có thể làm Thái Hậu vui, cuộc sống trong cung tất nhiên sẽ tốt hơn một chút.

“Muội muội là có ý tốt, tỷ tỷ tất nhiên đã biết.” Hủ Liên đứng lên “Muội muội dẫn đường đi, tỷ tỷ trốn ở sau lưng muội còn có thể an toàn một chút nga.”

“Tỷ tỷ nói nghe thật nghiêm trọng, kỳ thực Thái Hậu cũng là một người ngoài lạnh trong nóng. Ta nghĩ tỷ tỷ nhất định có thể cùng Thái Hậu ở chung, dù sao tỷ tỷ cũng nói chuyện khéo léo hơn ta.”

“Muội muội a. . .”

“Vâng?”

“Hoàng thượng thực sự không có cùng người làm cái kia sao ?”

“Tỷ tỷ. . .”

11. Chương 41-42-43-44

Chương 41: Thái Hậu thích nghe chuyện lạ.

Edit: PT a.k.a Ring.

Khôn Trữ Cung nơi Hủ Liên ở vốn không xa Từ Trữ Cung của Thái Hậu, hơn nữa dọc đường đi còn vui vẻ tán gẫu nên rất nhanh đã đến. Nếu đã tới chỗ của Thái Hậu, Hủ Liên tự nhiên sẽ không cười giỡn nữa, cô thay bằng nụ cười mỉm đoan trang.

“Hoàng hậu ngày hôm nay sao lại rảnh rỗi đến chỗ ai gia vậy?” Trên khuôn mặt được bảo dưỡng rất tốt của Thái Hậu lộ ra vài tia nghi hoặc, sau đó nhàn nhạt mở miệng hỏi.

“Nô tì bồi mẫu hậu dùng bữa hăn là việc nên làm, không biết mẫu hậu có ghét bỏ không” Hủ Liên hơi hạ thấp người, thanh âm nhỏ nhẹ có lễ.

“Nếu đã tới rồi thì bồi ai gia dùng bữa đi.” Thái hậu khẽ gật đầu, ý bảo cô ngồi xuống.

“Tỷ tỷ, nghe Thần Chích nói tỷ biết rất nhiều chuyện li kì mới lạ, không biết có thể kể cho muội muội một chút hay không?” Linh Lung nói tự nhiên khơi mào bầu không khí, để quan hệ giữa Thái Hậu và Hủ Liên có thể hòa hoãn hơn.

“Cũng chỉ là bình thường rảnh không việc gì làm đọc một sổ ghi chép ở vùng nông thôn dân dã mà thôi.” Hủ Liên nhìn biểu tình Thái Hậu tựa hồ không phản đối, cô tiếp tục nói: “Như vậy ta sẽ kể một chút.”

“Nam Sơn Kinh đầu tiên viết về Thuộc Sơn (). Ở đầu ngọn núi là núi Chiêu Diêu (), nằm về trên biển Tây Hải (). Nhiều cây quế, lấp vàng ngọc. Có thứ cỏ hình dạng như rau hẹ (một thứ rau thơm dùng trong gia vị) mà như hoa xanh gọi là chúc dư (), ăn vào không đói. Có thứ cây hình dạng như cây cóc (loại cây dùng trong làm giấy) lại có vẻ đen, bốn bề hoa tụ vào. Nó tên là mê cóc (), nhưng cầm không gây mê. Có loài thú hình dạng như giống ngu (, một loài vượn đuôi dài) mà tai màu trắng, lượn nép như muốn trốn người, tên là tinh tinh (), (chúng) hay di chuyển tìm thức ăn ngon...” Hủ Liên thuật lại quyển ‘Nam Sơn Kinh’ trong ‘Sơn Kinh’, thuộc ‘Sơn Hải Kinh’.

(R: đoạn trên ta mượn từ blog này. Thấy đọc khá giống, chắc nó r’ ==”. Sơn Hải Kinh là cổ tịch thời Tiên Tần của Trung Quốc, trong đó chủ yếu mô tả các thần thoại, địa lý, động vật, thực vật, khoáng vật, vụ thuật, tông giáo, cổ sử, y dược, tập tục, dân tộc thời kỳ cổ đại. Sơn Hải Kinh có 18 quyển, gồm 5 quyển Sơn kinh và 13 quyển Hải kinh. Nam Sơn Kinh này là một quyển thuộc Sơn Kinh. Bạn nào muốn biết thêm mời gu-gồ).

“Sau đó thì sao?” Thái Hậu vốn ngồi ngay ngắn, bây giờ cũng trở nên hăng hái. Những kiến thức này bình thường Hủ Liên xem không ít, cho nên tiếp tục nói cũng không thành vấn đề.

“Thái hậu muốn nghe Hủ Liên chắc chắn sẽ từ từ nói, chỉ là nô tì nghĩ chuyện hay thì nhất định phải có ý nghĩa sâu sắc.” Hủ Liên biết cô kể chuyện đã có hiệu quả. Thái Hậu cùng Linh Lung trên bàn ăn, ngay cả thái giám hầu hạ một bên cũng nghiêng tai lắng nghe, thỉnh thoảng lộ ra biểu tình ngạc nhiên.

“Hoàng hậu nói đúng, nghe xong chuyện của người, ai gia nghĩ có cảm giác sáng tỏ thông suốt, giống như tự bản thân tận mắt chứng kiến vậy.” Thái hậu trên mặt lộ ra tươi cười hòa ái “Sau này Hoàng hậu thường xuyên đến chỗ này của ai gia đi.”

Chương 42: Thu tâm Thái Hậu.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Mẫu hậu không chê chuyện của nô tì nhàm chán là được rồi.” Bộ dạng khiêm tốn của Hủ Liên làm hảo cảm của Thái Hậu đối với cô tăng không ít. Dù sao trong hậu cung, tần phi biết xử sự khéo, lại có tài hoa như Hủ Liên cũng chỉ có dưỡng nữ Linh Lung của bà.

“Nô tì thỉnh an Thái Hậu.” Thanh âm kiều mị vang lên, người đến đúng là Hồng Quý phi. Sát thủ một đêm không thấy bóng dáng, ả không thể làm gì khác hơn là nhẫn nhịn sáng sớm đi đến Khôn Trữ cung. Không nghĩ tới lại chậm một bước, Hủ Liên cùng Linh Lung đã đi đến Từ Trữ cung. Hồng Quý phi từ trước đến nay đối Thái Hậu có vài phần sợ hãi nhưng tình huống lúc này như vậy mới miễn cưỡng đến thỉnh an.

“Hồng Quý phi đứng lên đi, hôm nay ở chỗ này của ai gia thật đúng là náo nhiệt a, trước đây Từ Trữ cung rất an tĩnh nha.” Đối với bình hoa mỹ nữ trước mặt, Thái Hậu tất nhiên sẽ không để vào mắt, nếu không phải phía sau Hồng Quý phi có chút thế lực, Điền Triết Hiền làm sao có thể giữ ả đến bây giờ.

Hậu cung vốn là nơi người mới thay thế người cũ, nữ nhân vô dụng chỉ có một kết quả chính là tống xuất cung.

“Nghe nói mẫu hậu thích yên tĩnh, nô tì tất nhiên không dám làm phiền.” Bị thái hậu nhìn lướt qua như vậy, trên trán Hồng Quý phi dần thấm ra một chút mồ hôi lạnh. Nghĩ thâm lão thái bà này còn thật là khó hầu hạ, nếu không phải vì tìm hiểu vụ ám sát đêm qua, ả cũng không cần đến nhìn sắc mặt bà.

“Được rồi mẫu hậu, chuyện lạ của nô tì hôm nay đã nói xong rồi, ngày mai nô tì có thể nói tiếp chuyện khác. Giờ Hồng Quý phi muội đến nhất định là có chuyện gì thú vị nói cho mẫu hậu nghe, nô tì xin phép cáo lui trước.” Hủ Liên biết Hồng Quý phi này nhìn đến Thái Hậu đã chạy không kịp, vậy nhất định là đến tìm cô.

Đáng tiếc hôm nay Hủ Liên không có hứng thú đối mặt nữ nhân này, cho nên cô làm như thuận nước đẩy thuyền chuyển Hồng Quý phi sang cho Thái Hậu. Nghe nói vậy, Hồng Quý phi đã sợ đến đổ một thân mồ hôi lạnh.

Nhìn trên mặt Hồng Quý phi lúc đỏ lúc trắng, Hủ Liên cười thâm. Thừa dịp Hồng Quý phi còn chưa kịp phản ứng, cô đã ra khỏi Từ Trữ Cung.

“Hoàng hậu hôm nay sao lại hăng hái đến Từ Trữ Cung của mẫu hậu vậy?” Mới ra đến cửa đã thấy Điền Triết Hiên đang vờ đi vào, động tác cùng thái độ đều vô cùng hợp lí.

“Hoàng thượng đã có ý định muốn nghe thì cần gì phải ở ngoài cửa. Khí trời nóng như vậy, nếu như Hoàng thượng phơi nắng mà bị tổn hại, nô tì thế sẽ thấy tiếc a.”

Chương 43: Vô lại dây dưa.

Edit: PT a.k.a Ring.

Điền Triết Hiên bị tươi cười như gió xuân cùng với giọng điệu như đùa của cô làm giật mình, người này là Hoàng hậu lạnh lùng ngày đại hôn của hắc sao? Nghĩ kỹ lại, Hủ Liên hẳn là bối vì vừa chinh được Hồng Quý phi nên hiện tại tâm tình mới có thể tốt như vậy.

“Hoàng hậu không nói trầm còn không cảm giác được, bây giờ mới thấy quả thật có chút choáng váng đầu.” Vừa nói, thân thể cao lớn đã đến bên cạnh Hủ Liên. Đảo mắt lại dùng cánh tay quấn lên thắt lưng cô, động tác thạo đến cực điểm.

“Vô lại.” Hủ Liên nhẹ giật giật môi, nhỏ giọng chửi bối cao da chó* trên người.

(R: ý HL nói ĐTH dính như cao da chó, nói cho dễ hiểu là thuốc dán =)))

“Hoàng hậu nói cái gì, trầm không có nghe rõ ràng.” Mặt Điền Triết Hiên dán lên gương mặt nhỏ mềm như bánh đúc của Hủ Liên, cảm giác này làm hắc không muốn buông ra.

“Hoàng thượng nếu bị cảm nắng, người nên nhanh một chút về tắm cung đi, trên người nô tì nóng như vậy sợ Hoàng thượng sẽ khó chịu.” Trên mặt Hủ Liên mang theo mỉm cười như trước, thế nhưng hai người gần nhau như vậy cô chỉ thấy thực nóng nực.

“Không khó chịu, trên người Hoàng hậu rất mát mẻ, trầm thấy rất khá.” Tuy Hủ Liên cảm thấy nóng nực nhưng phần da lộ ra vẫn là mát lạnh, cho nên Điền Triết Hiên tất nhiên không cho rằng cô đang nói thật.

“Hoàng thượng. . .” Thật vất vả mới mượn được cơ trốn ra, Hồng Quý phi lại thấy ngay Điền Triết Hiên cùng Hủ Liên mờ ám như vậy, hơn nữa lại là Điền Triết Hiên chủ động quấn lấy Hủ Liên.

“Hồng Quý phi cũng hướng mẫu hậu thỉnh an sao?” Đối với nữ nhân trước mắt, Điền Triết Hiên từ trước tới nay đều là đối xử cho có lệ. Nếu nữ nhân tục tũn này không còn giá trị lợi dụng mà nói, đã sớm cho ả về vườn.

“Đúng vậy Hoàng thượng.” Nhìn cánh tay Điền Triết Hiên đang ôm lấy Hủ Liên, Hồng Quý phi trong lòng thâm hận cũng không dám trắng trợn đi tới giật ra.

“Nếu không có chuyện gì, như vậy trầm sẽ đến Khôn Trữ Cung của Hoàng hậu, dù sao cũng chỉ có nàng mới có khả năng hạ nhiệt cho trầm.” Điền Triết Hiên buông lỏng tay trên thắt lưng Hủ Liên, ngược lại dặt tay cô hướng Khôn Trữ Cung đi tới.

(R: tại mình đen tối quá hay s mà đọc câu bạn ĐTH nói thấy nó mờ ám quá z k biết =)))

“Khá lắm Hoàng hậu, không chết còn có thể được Hoàng thượng sung hạnh.” Hồng Quý phi tức giận vẻ mặt oán khí, gương mặt vốn được trang điểm kĩ càng giờ mơ hồ lộ ra vết nứt. (tức rưng cả phần =)))

“Hoàng thượng, Hồng Quý phi đã tức giận đến nhăn mặt, cũng nên dừng được rồi.” Thật không ngờ nam nhân trước mắt cũng có lúc ấu trĩ như vậy, bắt quá nhìn cũng thuận mắt.

Chương 44: Không có giá trị thì thả ta đi.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Trẫm làm như vậy đơn giản là muốn giành được tươi cười của hồng nhan, lẽ nào Hoàng hậu không hãnh diện sao?” Điền Triết Hiên khiêu mi, tà tà cười.

“Ý tốt của Hoàng thượng nô tì xin nhận.” Mắt thấy sắp đến Khôn Trữ Cung, tay Điền Triết Hiên chính là vẫn không chịu buông ra.

Một đường này bị cung nữ cùng thái giám nhìn như người sao Hỏa xuống Địa cầu. Hủ liên thật ra cũng không để ý, bắt quá nghĩ đến thân phận hiện tại cũng nên thu liễm một chút.

“Hoàng thượng là muốn phát tán lời đồn người sủng hạnh nô tì trong cung sao?”

“Hoàng hậu quả nhiên thông minh, không hổ là nữ nhân trẫm coi trọng.” Đi vào nội điện, trong mắt Điền Triết Hiên âm thầm lộ ra tán thưởng.

“Phụ thân kia của ta hẳn là chờ không kịp tới hỏi thăm tình hình thực tế, này xem như là trả giá cho việc để ta làm trùng lười sao?” Hủ Liên lơ đãng, đã sớm biết Điền Triết Hiên làm việc đều có mục đích.

“Hủ Liên, nếu như nàng thực sự đứng ở phe Nam Cung gia, ta thật không biết làm thế nào.” Lần đầu tiên gọi tên cô, Điền Triết Hiên có loại cảm giác như trút được gánh nặng, không muốn trước tên cô lại có thêm hai chữ Nam Cung.

“Ta đối quá khứ cũng không có chút nào lưu luyến, chỉ là hy vọng người đừng xem trọng ta quá. Ta chỉ là một nữ nhân bình thường, có đôi khi chịu không nổi trách nhiệm quá lớn.” Hủ Liên ý tứ nhìn Điền Triết Hiên.

Hủ Liên đưa tay để Điền Triết Hiên cùng chính mình bảo trì khoảng cách, cho dù cô đã không còn là thiếu nữ ảo tưởng với tình yêu, nhưng để không cho chính mình rơi vào vạ kiếp bất phục*, tại một số phương diện nào đó cô vẫn đặc biệt miễn cưỡng.

(R: vạ kiếp bất phục: không thể quay đầu).

“Ai, nghe xong lời nàng nói, ta đối với mị lực của mình có chút mất lòng tin rồi.” Điền Triết Hiên nhíu mày, Hủ Liên này phòng bị hẳn thật đúng là không ít. Lẽ nào cùng hẳn có quan hệ là chuyện rất nguy hiểm sao?

“Mị lực của Hoàng thượng tất nhiên là khiến người khác khuất phục, bắt quá đối với phạm phu tục tử như ta thì tự nhiên sẽ trì hoãn không ít. Cho nên, đợi đến thời điểm người không cần ta nữa có thể tìm cho ta một thôn nhỏ hẻo lánh để ta tiếp tục quãng đời còn lại, ta sẽ vô cùng cảm kích người.”

“Nếu như ta nói không thì sao?” Điền Triết Hiên tiến lên một bước, hai tròng mắt vững vàng tập trung vào gương mặt Hủ Liên.

“Như vậy, nếu Nam Cung gia thực sự suy tàn, ta hẳn không thể yên ổn thoái lui.” Lời tuy như vậy, thế nhưng trên mặt Hủ Liên không có một chút biểu tình bi ai

12. Chương 45-46-47-48

Chương 45: Không muốn chết trong tay tình địch.

Edit: PT a.k.a Ring.

Điền Triết Hiên cũng biết nếu Nam Cung gia bị định tội phản quốc, tất nhiên sẽ liên lụy đến cả tộc, như vậy Hủ Liên trước mắt cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Tuy chỉ ngắn ngủi vài ngày ở chung, nhưng Điền Triết Hiên vẫn rất có hảo cảm với cô.

Dù sao trong hậu cung, phần lớn là mỹ nữ là do các thế lực muốn lung lạc hắc mà dâng lên, điển hình cho loại ngực to não ngắn. Mà Điền Triết Hiên đối với những nữ nhân này ngoại trừ phát tiết, một chút hứng thú khác cũng không có.

Trái ngược, Hủ Liên trước mắt lại có vẻ là loại hắc thích, tựa như tri kỷ quen biết đã lâu. Hắc tất nhiên không biết Hủ Liên cùng đời sau của hắc có hai mươi mấy năm quen biết, cô tất nhiên là rất hiểu hắc.

“Nếu như tới lúc đó ta miễn tội cho nàng, nàng có thể ở lại bên người ta không?” Điền Triết Hiên hiện tại vô cùng nghiêm túc, ngay cả kiểu cười lưu manh thường ngày cũng không thấy.

“Mạng của ta vốn không phải vấn đề chính, người phải biết rằng thân là đế vương, rất nhiều chuyện không phải muốn thế nào cũng được, miệng lưỡi thiên hạ không phải chỉ dùng một câu nói là có thể ngăn chặn. Có những lời này của người, ta đã không cảm thấy tiếc nuối.” Hủ Liên nhếch môi, nhàn nhạt nói.

“Nếu như nàng đã nói nàng không phải người Nam Cung gia, ta nhất định tin tưởng.” Biểu tình khi đối mặt sinh tử của cô có thể đậm như vậy, khiến Điền Triết Hiên thất thần một lúc.

Hủ Liên lắc đầu, cô không muốn nói ra việc mình chỉ là một hồn phách xuyên qua. Bất luận là hiện đại hay cổ đại, đều đã định trước là cô có thể chết vì nam nhân này.

“Là nguyên nhân gì khiến nàng chống lại Nam cung gia, không quan tâm đến sinh tử mà giúp ta?” Bàn tay to lớn xoa lên dung nhan thanh lệ của Hủ Liên.

“Trước đây nếu không có phụ thân của người, ta đã sớm không còn trên đời này, cho nên đợi đến lúc ta có khả năng, nhất định phải hồi báo. Đáng tiếc người đã qua đời, như vậy ta nhất định giúp người (ĐTH) diệt trừ những kẻ đối lập.” Ánh sáng trong mắt chợt lóe rồi biến mất.

“Thì ra là vậy, nếu như nàng nói nàng là vì yêu ta, ta hẳn là sẽ dễ chịu một chút.” Điền Triết Hiên thở dài, thả tay ra. Chính hắc cũng không biết vì sao ngực có cảm giác mất mát.

“Ta đương nhiên sẽ không yêu người, ta cũng không muốn ném trải thêm một lần bị tình địch truy sát.” Nói là truy sát thật đúng là nhẹ, nếu không Hủ Liên cô đã sống thật tốt rồi, làm gì có chuyện hồn xuyên đến đây. Chương 46: Đột nhiên thành thứ bị tranh đoạt.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Nàng nói như vậy, lòng tin của ta hình như khôi phục một chút, nói thêm vài câu nữa đi a.” Tiềm chất vô lại của Điền Triết Hiên hoàn toàn được phát huy.

“Hoàng thượng thời gian không còn sớm nữa, người cũng nên làm chút chuyện quan trọng có ý nghĩa đi.” Hủ Liên trong lòng so sánh tính cách của hai “Điền Triết Hiên”, rõ ràng so với ‘hắc’ ở hiện đại, Hủ Liên ưa thích tên vô lại trước mắt hơn.

“Hoàng hậu thực sự là không hiểu phong tình a.” Thì thảo nói, bóng dáng cao to của Điền Triết Hiên biến mất trước mắt Hủ Liên.

“Nếu so sánh Điền Triết Hiên thành thực ổn trọng ở hiện đại như con báo, như vậy vị trước mắt này chính là hồ ly a.” Hủ Liên tựa bên cửa sổ “Mặc dù ở cạnh ta còn có vẻ thiếu thành thực, nhưng mà đùa giỡn hắc cũng thú vị.”

Từ ngày đó trở đi, Hủ Liên mỗi ngày đều đến Từ Trữ Cung của Thái hậu dùng bữa sáng, Thái hậu cũng vô cùng thích Hủ Liên.

Nhưng thật ra Hồng Quý phi gần đây im lặng không ít, dù sao sát thủ của mình toàn quân bị diệt, một hạt bụi cũng không còn. Lan Quý phi thấy tình huống không ổn cũng không dám ra tay, ai biết sau lưng Hoàng hậu này còn có thế lực đáng sợ nào nữa.

“Mẫu hậu có chuyện gì mà cười thoải mái như vậy?” Đột nhiên nhiệt độ hạ thấp, vang lên thanh âm mang theo ý cười, Hủ Liên không cần quay đầu lại cũng biết đích thị là Vũ Vương kia.

Không phải nói hấn là nhân vật không thường xuất hiện, rồng thần thấy đầu không thấy đuôi sao? Sao cô luôn có thể gặp được hấn. Biểu tình Linh Lung cùng Thái hậu có chút kinh ngạc, hiển thiên thấy kỳ quái khi gặp Điền Triết Dực ở đây.

“Hoàng nhi gần đây không ra ngoài du ngoạn sao?” Thái hậu biết nhi tử trước mắt không màng thế sự, chỉ say mê võ học.

“Bởi vì trong cung thấy được thứ mình muốn, cho nên muốn ở lại một thời gian.” Điền Triết Dực hé ra một nụ cười lạnh lẽo.

“Là vật gì có thể giữ chân Hoàng nhi vậy, ai gia thật ra rất muốn nhìn thử xem.”

“Mẫu hậu không những đã gặp qua, còn rất thích thứ này.” Mi mắt Hủ Liên nháy lên một cái, chỉ sợ là có liên quan đến bản thân cô, hôm nay cũng chỉ có thể tùy cơ ứng biến.

“Ai gia gặp qua? Chẳng lẽ là kỳ trân dị bảo gì được tiến cống?” Thái hậu lộ ra biểu tình nghi hoặc.

“Nếu như nhi thần nói muốn, Mẫu hậu không biết có chịu nhường lại không?”

“Hoàng huynh thích là trân bảo gì, lại muốn yêu cầu Mẫu hậu nhường lại?”

Chương 47: Nàng là người của ta.

Edit: PT a.k.a Ring.

Thật vất vả qua vài ngày yên ổn, bây giờ lại muốn khơi lên mưa máu gió tanh sao? Hủ Liên xoa xoa thái dương hơi thấm ra mồ hôi, trời nóng như vậy cũng không để cô nghỉ ngơi.

“Hoàng thượng là muốn thay bản vương làm chủ sao?” Tươi cười lạnh lẽo càng trở nên quỷ dị, ngay cả Hủ Liên luôn bình tĩnh cũng bị hấn làm rối.

“Nếu như Hoàng huynh muốn thứ Mẫu hậu yêu thích, trẫm đương nhiên sẽ không nhúng tay, dù sao này cần Mẫu hậu cho phép mới có thể.” Điền Triết Hiền nhíu mày, hấn đối với Hoàng huynh nội tâm kín đáo, làm việc cổ quái này một chút cũng đoán không ra. Khiến hấn lưu ý chính là tại sao Hoàng huynh đột nhiên hứng thú với thứ gì đó, vốn hấn nghĩ người si mê võ học này cả đời không có ham muốn gì khác.

“Nếu Hoàng thượng đã tới, vậy bản vương có thể trực tiếp nói với người.” Trong mắt Điền Triết Dực lóe ra hàn quang, thẳng tắp nhìn về phía Hủ Liên.

Cho dù hiện tại nhìn Hủ Liên vẫn ngồi ngay ngắn như trước, nhưng trong ngực cô đã muốn treo ngược lên. Không ổn, nam nhân này thực sự nguy hiểm quá.

Theo tầm nhìn của Điền Triết Dực, hấn nhìn mắt Hủ Liên, nhất thời trái tim giống như là bị đánh một quyền. Sắc mặt Điền Triết Hiền thay đổi, thấp giọng nói: “Lẽ nào Hoàng huynh muốn chính là Hoàng hậu của trẫm?”

“Hoàng thượng nếu đã không cần Hoàng hậu, như vậy cần gì phải nhốt nàng bên người.” Không thêm để ý biến hóa trên mặt Điền Triết Hiền cũng ánh mắt kinh dị của những người chung quanh, Điền Triết Dực lạnh lùng nói.

“Hoàng huynh, huynh nên biết Hủ Liên hiện tại là đệ muội của huynh.” Lúc này Điền Triết Hiền đã không có cách nào khác chế cơn tức giận, lần đầu manh động đến kéo áo Điền Triết Dực.

Hủ Liên bất động thanh sắc thu tất cả vào mắt, khi thấy dáng dấp Điền Triết Hiền lửa giận ngút trời, trong mắt cô lại nhiều hơn vài phần ảm áp. Cho dù là kiếp trước của ‘hấn’, tính cách cũng không giống. Chỉ ít, ‘hấn’ sẽ không vì cô mà gây chiến như vậy.

(R: ‘hấn’ là đang nói ĐTH ở hiện đại).

“Hoàng thượng là bởi vì thích Hoàng hậu mà ra tay với bản vương hay đơn giản chỉ vì bản vương muốn nữ nhân của người mà tức giận?” Không thêm để ý cơn giận của hấn, Điền Triết Dực hứng thú nhìn Điền Triết Hiền đang nổi trận lôi đình. Bình thường nhìn không ra đệ đệ phong lưu thiên tử này còn có tính tình hỏa bạo như vậy.

“Ta nói cho huynh Hủ Liên là người của ta, cho dù huynh là ca ca ta, ta cũng sẽ không bỏ quá.” Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người chứng kiến dùng ánh mắt càng kinh dị hơn nhìn Hủ Liên.

Chương 48: Yêu mỹ nhân không yêu giang sơn.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Vương gia người lần này đùa giỡn có chút quá đáng, bản cung hiện tại đã là Hoàng hậu, người nói vậy là muốn bản cung trở thành nữ nhân không chung thủy sao?” Hủ Liên đứng lên, chậm rãi đi tới bên người Điền Triết Hiên kéo hai người bọn họ ra.

“Hoàng hậu vẫn luôn cự tuyệt ý tốt của ta, như vậy ta cũng chỉ có thể thỉnh Hoàng thượng bỏ đi thứ yêu thích. Bất quá không ngờ Hoàng thượng hình như không muốn buông tay, thế này nằm ngoài dự liệu của ta.” Đôi mắt đen như mực của Điền Triết Dực thủy chung vẫn nhìn sắc mặt Hủ Liên.

Bị Điền Triết Hiên đang bốc hỏa vì đồ kị nắm chặt tay, cảm giác thật sự là thống khổ. Cô cố gắng kiềm chế tiếng kêu đau vẫn duy trì tươi cười mẫu mực như trước, nhưng trong lòng đã sớm đem Điền Triết Hiên ra mắng một trận.

“Nếu Vương gia đã giỡn xong, như vậy bản cung cũng cáo từ. Mẫu hậu, nô tì ngày hôm nay xin phép về trước.” Thái hậu còn chưa từ trong khiếp sợ tỉnh dậy.

Hủ Liên muốn đi, tay Điền Triết Hiên vẫn không chịu buông ra, bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn, đành phải kéo hắn cùng đi. Nhìn bàn tay Điền Triết Hiên túm chặt Hủ Liên, trong mắt Điền Triết Dực hiện lên mỉm cười.

“Hoàng nhi, con vừa rồi nói đều là sự thật?” Thái hậu sắc mặt nghiêm trọng nhìn Điền Triết Dực, bà quả là thật thích đứa nhỏ Hủ Liên này, thế nhưng nếu như khiến cho hai huynh đệ trở mặt thành thù mà nói, bà làm mẫu thân cũng không muốn thấy.

“Mẫu hậu, người là sợ ta cùng Hoàng thượng trở mặt thành thù sao?” Điền Triết Dực xoay người nhìn Thái hậu.

“Đứa nhỏ Hủ Liên này quả thật là ưu tú, thế nhưng dù sao nàng cũng đã là Hoàng hậu.” Thái hậu nhìn nhi tử tính cách lạnh lùng, ngữ khí cũng không dám quá nặng.

“Ta biết, bất quá nàng là nữ nhân ta coi trọng, hơn nữa nàng cũng là người Nam Cung gia, Hoàng thượng đến lúc đó hẳn sẽ không tha cho nàng, ta đây vì sao không thể đưa nàng đi.” Điền Triết Dực hừ lạnh một tiếng.

“Con không lẽ vì nàng mà trở nên bất trung, bất hiếu, bất nhân, bất nghĩa, thành tội nhân thiên cổ sao?” Thái hậu lúc này cũng không nhịn được nổi giận, dù sao loại chuyện này vốn là không hợp đạo lý, trời đất không dung.

“Mẫu hậu, nếu ta ngay cả giang sơn cũng đã tặng cho đệ đệ, như vậy tại sao ta không thể có được nữ nhân mình thích? Ta cũng không phải muốn uy hiếp hắn gì, chỉ là muốn hắn không nên có mà không biết quý. Hủ Liên tuyệt đối là một nữ tử cứng rắn, đến lúc đó sẽ xảy ra chuyện gì ta cũng không biết được.”

13. Chương 49-50-51-52

Chương 49: Thị tẩm 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

Bên kia, trong Khôn Trữ Cung cũng không yên ổn. Điền Triết Hiên bên ngoài nhìn có vẻ bình tĩnh, bên trong đã lửa cháy bùng bùng. Hủ Liên yên lặng quan sát, muốn cười lại sợ chọc giận hắn.

“Nàng không muốn cho ta một lời giải thích sao?” Điền Triết Hiên lẳng lặng nhìn Hủ Liên đang có chút hả hê, hừ một tiếng.

“Đây là lần thứ ba ta thấy Vũ Vương, lần đầu tiên là ở ngự hoa viên khi đang dạy dỗ Thần Chích bướng bỉnh, lần thứ hai là ngay trong Khôn Trữ Cung, lần này thì người cũng thấy rồi. Về phần giải thích mà người muốn, ta thực sự nghĩ không ra.” Hủ Liên nhún vai, đối với Vũ Vương quý đệ này cô cũng không biết nói gì cho phải.

Điền Triết Hiên đột nhiên đứng lên, tới gần cô. Sau khi tỉ mỉ quan sát cô từ trên xuống dưới, Điền Triết Hiên lâm vào trầm tư. Biểu tình có chút khó tin, dường như đang suy nghĩ chuyện gì rất nghiêm trọng.

“Trừ lần đầu tiên nàng nói, hai lần còn lại ta đều biết. Lẽ nào Hoàng huynh thực sự thích nàng?” Hung hăng đánh một chưởng lên bàn, cái bàn làm bằng gỗ tốt nhất mơ hồ có dấu hiệu rạn nứt.

“Vũ vương thực sự đang làm cái chuyện cười gì vậy.” Đối với hành vi ấu trĩ này của Điền Triết Hiên, việc duy nhất Hủ Liên có thể làm là ngồi xuống, ngả chén trà nghe hần lải nhải.

“Bất quá. . .” Điền Triết Hiên dần lấy lại bình tĩnh, ngồi xuống.

“Thế nào, nghĩ ta theo hần cũng được?” Hủ Liên nhấp một ngụm trà “Muốn nói câu này thì miễn đi.”

“Nói vậy.” Điền Triết Hiên phun ra hai chữ, nhìn lướt qua Hủ Liên “Không ngờ nam nhân như Hoàng huynh của ta lại có thể thích nàng, thật là đáng sợ.”

“Đáng sợ vì ta không xứng với hần, người nghĩ ánh mắt Vũ Vương có vấn đề?” Có chút lên giọng, Hủ Liên tận lực áp chế ý niệm muốn cười trong đầu.

“Nàng luôn đem lời ta nói phân tích cặn kẽ như vậy, một chút lo lắng cũng không có a.” Điền Triết Hiên khẽ cau mày, hần đột nhiên nghĩ nữ nhân quá thông minh cũng không phải chuyện tốt.

“Được rồi, như vậy xin hỏi Hoàng thượng, có muốn áp dụng một số biện pháp với ta hay không, ví dụ như giam lỏng, vân vân, để ta không tiếp xúc được với Vũ vương?” Thật ra trong lòng Hủ Liên lại muốn hần làm thế, như vậy ít nhất cô cũng có thể yên tĩnh một chút

“Để biểu thị nàng là người của ta, đêm nay ta ở lại Khôn Trữ Cung.” Chương 50: Thị tẩm 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

Hủ Liên hơi nghi ngờ nhìn bộ dạng bình tĩnh của Điền Triết Hiên, hần sẽ không đưa ra quyết định kì quái gì chứ. Chẳng lẽ là bởi vì lời đồn lần trước không đạt được mục đích dụ người Nam Cung gia ra, cho nên giờ mới phải làm như vậy?

“Nàng đừng suy nghĩ nữa, tối nay chờ ta nha.” Điền Triết Hiên nói xong câu này thì nghênh ngang rời đi, để lại Hủ Liên vẫn còn đứng ngây ngốc.

Lời hần vừa nói có giống lời một Hoàng đế nói hay không? Quả thực y chang một tên lưu manh, bất quá hần đúng là cũng lưu manh thật.

“Điền Triết Hiên a, Điền Triết Hiên, chúng ta đều trưởng thành cả rồi, lòng dạ hẹp hòi như vậy làm gì chứ.” Thở dài, Hủ Liên từ đầu giường lấy xuống một quyển sách y “Rảnh rồi thì đọc sách, cũng sẽ không ấu trĩ như vậy.”

Đêm đến, trong cung đều đã lên đèn. Hủ Liên đã sớm tắm rửa thay y phục, lên giường nằm. Buổi tối ở đây cũng không có chuyện gì làm, ngủ sớm xem như là cách tiêu khiển tốt nhất của cô. Vui vẻ làm một con trùng lười, việc này cũng có lợi với bảo dưỡng da.

Đối với lời nói ban ngày của Điền Triết Hiên, cô một chút cũng không để trong lòng, mặc kệ hần. Tối nay nếu hần thật sự qua đêm ở đây, thì cô cứ chia cho hần nửa cái giường thôi.

“Hoàng hậu quả nhiên nghe lời, đã ở trên giường chờ trẫm rồi?” Hủ Liên vừa mơ màng ngủ đã bị Điền Triết Hiên đánh thức, cô nhích vào trong một chút, nhường nửa cái giường cho hần.

“Hoàng thượng cứ tự nhiên, nô tì ngủ trước.” Hủ Liên miễn cưỡng ngáp một cái, tiếp tục ngủ.

“Hoàng hậu sao có thể ngủ được.” Điền Triết Hiên ngồi phía sau nhẹ nhàng chạm vào vai Hủ Liên, đầu ngón tay chạm được chính là một mảnh da thịt mềm mịn. “Hoàng hậu còn chưa có thị tắm mà.”

Tóc đen dài tản ra trên giường như tơ lụa, bởi vì mùa hạ nóng bức nên Hủ Liên chỉ mặc một kiện đồ ngủ, bên dưới tóc đen là một mảnh da thịt trong suốt, vừa tắm rửa nên càng có vẻ trắng nõn không gì bằng.

“Điền Triết Hiên người không phải muốn tạo ra lời đồn sao, ta cũng đã nhường người nửa cái giường rồi, người còn muốn gì nữa?” Hủ Liên nhu nhu mắt, vừa chịu đựng cơn buồn ngủ vừa nhồm dậy.

“Lẽ nào muốn tạo lời đồn thì nhất định phải giả bộ sao? Vốn muốn diễn kịch, nhưng thấy nàng mê người như vậy, xem ra chúng ta vẫn nên đem chuyện chưa làm trong ngày đại hôn trước đây bổ sung cho đủ.” Nói xong, Điền Triết Hiên nhanh nhẹn bỏ đi áo khoác ngoài, đôi mắt nhìn thẳng thẳng thể đã lộ ra một nửa của Hủ Liên.

Chương 51: Thị tắm 3.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Không ngờ Hoàng thượng người cũng có một ngày bụng đói ăn quàng.” Hủ Liên lắc đầu, một bàn tay đưa ra phía sau tự tháo nút thắt.

“Chờ một chút.” Ngay khi Hủ Liên hoàn toàn lộ ra trước mặt Điền Triết Hiên, hắn nói một câu ngăn cản động tác cô. “Lúc này hẳn là phải để trẫm tự mình đến cởi ra mới đúng.”

Lại nói Điền Triết Hiên hẳn trước giờ vẫn chưa làm qua loại chuyện này, trước đây đều là nữ nhân cởi sạch rồi nhảy lên giường hắn, ngay cả hắn cũng không thấy chuyện đó có gì khác thường.

“Vậy nô tì đem thú vui này cho Hoàng thượng.” Hủ Liên nhẹ khép mắt, đột nhiên cảm thấy Điền Triết Hiên trước mặt này có chút giống đứa nhỏ đang phụng phịu.

Xương quai xanh cong cong hoàn mỹ, thân thể cân xứng đầy đặn, vòng eo mảnh khảnh không có một khuyết điểm, chân nhỏ thon dài lại trắng nõn. Tuy đã từng thấy nữ nhân vóc người càng nóng bỏng hơn, thể nhưng Hủ Liên trước mắt làm hắn nảy sinh một loại kích thích thị giác khác.

Điền Triết Hiên hôn lên đôi môi xinh đẹp hắn khát vọng đã lâu, ngửi mùi hương thoang thoảng quanh chóp mũi, một tay cũng chạm lên da thịt non mềm của cô. Hủ Liên chậm rãi ôm lấy thắt lưng rắn chắc của hắn, đáp lại nụ hôn.

Trong trường phù dung, hai thân thể giao triền một chỗ, nhiệt độ không ngừng tăng lên, bầu không khí ám muội ngập tràn. . .

Hủ Liên mặc một kiện áo khoác, phân phó cung nữ bên ngoài chuẩn bị nước tắm. Cô chán ghét mùi mồ hôi trên người, cho dù là lúc nào đi nữa cũng phải tắm rửa rồi mới ngủ tiếp.

Chỉ chốc lát sau nước đã được đưa tới, Hủ Liên chìm trong nước nóng, vuốt ve cơ thể bủn rủn. Nếu không phải vì đây là lần đầu tiên của cô, Điền Triết Hiên có lẽ đã không buông tha dễ dàng như vậy.

Trên người lưu lại dấu hôn thật sâu, Hủ Liên cau mày nhìn ấn ký xanh tím, trong lòng thầm nghĩ không biết bao lâu chúng mới mất đi. Dù sao trời nóng như vậy cũng không thể bắt cô mặc quần áo kín mít để che khuất, này rõ ràng là Điền Triết Hiên cố ý.

Tắm rửa xong, Hủ Liên trở lại giường. Thấy Điền Triết Hiên vẫn đang nằm trên giường chờ mình, trên mặt mang theo tươi cười không có ý tốt.

“Người sao còn chưa đi?” Xuất phát từ thói quen, nhìn mặt Điền Triết Hiên, Hủ Liên đã nói một câu như vậy. Dù sao trước đây lúc cùng hắn ở một chỗ, cũng chưa bao giờ có chuyện qua đêm. Sau khi xong việc, không phải Hủ Liên thì chính là hắn rời đi.

14. Chương 53-54-55-56

Chương 53: Âm mưu trong đêm tối.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Diệp Lôi” Nam Cung Hoành Văn đứng trong một góc thư phòng, nhìn ái tử. “Liên nhi đêm nay thị tằm phải không?”

“Đúng vậy phụ thân, cơ sở ngầm trong cung nói, đêm nay Hoàng thượng ở lại Khôn Trữ Cung.” Diệp Lôi gật đầu, nói tiếp “Trước đây đã nhận được mật báo nói Hoàng thượng vô cùng tán thưởng Liên nhi, xem ra muội muội quả nhiên đã trưởng thành.”

“Sao không nghe con nói tới chuyện này, bắt quá hiện tại Hoàng thượng sung hạnh Liên nhi xem ra cũng là một cơ hội tốt.” Nam Cung Hoành Văn nghe được hai chữ mật báo, lòng mảy mảy lại cũng dần thả lỏng, lại nói, chỉ cần Liên nhi ngồi vững trên vị trí Hoàng hậu là được.

“Phụ thân, Điền Triết Hiên là một kẻ nhìn như phong lưu nhưng thật ra tâm cơ lại sâu nặng, cho nên hài nhi vẫn chưa tiến hành bước tiếp theo. Cũng không biết hẳn ngay từ đầu tiếp cận Liên nhi có phải để bức chúng ta ra mặt hay không, nhưng hôm nay hình như là có tiến triển.” Nam Cung Diệp Lôi cúi đầu, một tia khác thường trong mắt cũng bị hắn che giấu.

“Hừ, tên quỷ phong lưu kia, sớm muộn gì cũng sẽ chết trên người nữ nhân, kẻ như vậy sao có thể ngồi trên vương vị.” Nam Cung Hoành Văn hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt không đáng.

“Đúng vậy phụ thân, như vậy bước tiếp theo là đem kế hoạch nói cho muội muội biết phải không ạ?” Nam Cung Diệp Lôi thấp giọng hỏi

“Lần này Liên nhi làm rất tốt, đúng là đã đến lúc nói cho nó kế hoạch thống nhất thiên hạ của Nam Cung gia chúng ta.” Nam Cung Hoành Văn mỉm cười, vốn tưởng rằng nữ nhi bốc đồng của lão sẽ bị biếm vào lãnh cung. Cho nên lão đã tử mĩ an bày mỹ nhân, trà trộn vào cuộc tuyển tú nữ. Bất quá nếu đã thành công, như vậy cứ để nữ nhân kia giúp đỡ Hủ Liên hoàn thành kế hoạch.

“Vâng, như vậy ngày mai con sẽ tiến cung.” Nam Cung Diệp Lôi khôn khéo hơn phụ thân đã tâm cực lớn này không ít, dù sao muốn là kẻ mạnh ngoài việc có dã tâm lớn ra còn phải có năng lực ẩn giấu kín đáo.

“Tốt, kế hoạch của chúng ta lần này nhất định là thiên y vô phùng, con lui ra nghỉ sớm chút đi.” Gật đầu, Nam Cung Diệp Lôi lui ra ngoài. “Đứa nhỏ Hủ Liên này hiện tại đã thành một con át chủ bài rồi.”

Ra khỏi phòng, Nam Cung Diệp Lôi lạnh lùng cười, phụ thân khinh địch như vậy tuyệt đối sẽ phải trả giá. Đến lúc đó toàn bộ Nam Cung gia sẽ vì sai lầm của hắn mà bị diệt sạch, Nam Cung Diệp Lôi hẳn sao có thể để chuyện đó xảy ra. Hiện giờ, việc có thể làm chính là cùng Hủ Liên tính tình đã thay đổi hoàn toàn hợp tác. Chương 54: Không được bỏ trốn cùng Hoàng huynh.

Edit: PT a.k.a Ring.

Sáng sớm hôm sau, lúc Điền Triết Hiên tỉnh dậy mới phát hiện cánh tay hắn đã tê rần. Đây là trả giá cho ôn hương nhuyển ngọc sao, Điền Triết Hiên cẩn thận di chuyển cánh tay của mình.

“Cánh tay Hoàng thượng vô lực chẳng lẽ là do ‘ra sức’ nên mới như vậy sao?” Trước khi Điền Triết Hiên tỉnh dậy, Hủ Liên đã thức. Cô lặng lẽ nhìn nam nhân đã ôm mình cả một đêm, cho đến khi thấy hắn vì tay bị tê mà nhíu mày mới mở miệng.

“Hoàng hậu nói như vậy chẳng lẽ là đang trách trẫm tối hôm qua sau khi tắm rửa không tiếp tục cùng Hoàng hậu triền miên sao?” Điền Triết Hiên tất nhiên biết rõ ‘ra sức’ mà Hủ Liên nói là chỉ cái gì. Bất quá lần này phản ứng nhanh hơn trước không ít, đáp lại cũng tương đối sắc bén.

Dù sao trước đây quả thật không ngờ Hủ Liên sẽ thỉnh thoảng nói ra mấy câu tà ác như vậy, nhưng bây giờ quen rồi lại thấy thú vị. Thỉnh thoảng vui đùa một chút như vậy, làm Điền Triết Hiên thân là vua một nước cũng có cảm giác giống như người bình thường.

“Hoàng thượng nếu không sớm rời đi, ca ca kia của ta chắc sẽ chờ không được mất.” Khi Hủ Liên đã quần áo chỉnh tề, đứng dậy cầm lấy hai bên long bào. Tuy rằng đây là lần đầu tiên giúp hắn mặc loại y phục này, bất quá Hủ Liên năng lực lĩnh ngộ tương đối cao cuối cùng cũng giúp hắn áo mũ chỉnh tề.

Hủ Liên biết chuyện Điền Triết Hiên hôm qua ngủ lại nhất định sẽ được cơ sở ngầm của Nam Cung gia báo lại, như vậy Nam Cung Hoành Văn lòng nóng như lửa đốt nhất định sẽ để Nam Cung Diệp Lôi đến tìm cô ‘tâm sự’.

“Nàng luôn đuổi ta như vậy, ta hình như không đủ mị lực để nàng lưu lại thì phải?” Ngữ khí tuy rằng nhẹ nhàng, thế nhưng ánh mắt hắc nhìn về phía Hủ Liên lại có thêm một phần chăm chú.

“Hoàng thượng nên đem tâm trí đặt vào triều chính đi, ta chỉ là một nữ nhân bình thường, không có suy nghĩ chuyện khác.” Hủ Liên làm sao không biết quan tâm thỉnh thoảng có thêm phần dục vọng giữ lấy của Điền Triết Hiên, chỉ là thân phận hiện tại của cô không thích hợp cùng hắc thân cận. Hơn nữa, chưa từng nghe Điền Triết Hiên có lòng thương người, nói khó nghe chính là lạm tình, nam nhân như vậy thật không thể yêu.

“Hủ Liên, nàng phải đáp ứng ta một việc.” Điền Triết Hiên cầm lấy tay ngọc thon dài đang chỉnh sửa quần áo. “Cái gì?” Hủ Liên ngẩng đầu nhìn về mặt nghiêm trọng của hắc thân. Chẳng lẽ liên quan tới việc nàng sắp ứng phó Nam Cung Diệp Lôi sao?

“Nàng ngàn vạn lần không thể theo Hoàng huynh Điền Triết Dực bỏ trốn.” Nói xong nhìn Hủ Liên thật sâu một lần, sau đó rời khỏi Khôn Trữ Cung.

Chương 55: Người không phải muội muội ta.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Nếu như anh và hắc thân đối với tôi đều lãnh đạm, có thể lực miễn dịch của tôi đối với anh còn có thể nhiều hơn một chút” Hủ Liên thở dài, trong lòng hiểu rõ nếu tiếp tục như thế sớm muộn gì nàng cũng rơi vào tay giặc. “Nhưng cả hai người các người đều có lòng tham muốn giữ tôi, lại đều không thể cho tôi thứ tôi thật sự muốn.”

Bình ổn tâm tình lại một chút, Hủ Liên đến Từ Trữ Cung của Thái hậu, dù sao xảy ra chuyện hôm qua, Thái hậu nhất định có bất mãn đối với nàng.

“Nô tì tham kiến Thái hậu.”

“Đứng lên đi, Liên nhi đêm qua ngủ có ngon giấc không?” Hủ Liên ngẩng đầu nhìn Thái hậu vẻ mặt cười hiền từ, nghe ý tứ này chắc là hỏi chuyện thị tẩm đêm qua.

“Đã phiền Thái hậu quan tâm, hoàng thượng ngủ lại Khôn Trữ Cung là nô tì có phúc.” Hủ Liên rất nhanh đã đoán ra nguyên nhân Thái hậu vui vẻ, cô nếu đã chân chính trở thành nữ nhân của Hoàng thượng, Điền Triết Dực cũng sẽ buông tha cho cô. Như vậy cũng tốt, không cần lại phải cùng nam nhân âm trầm đó đấu đá.

Từ giờ, Hủ Liên cũng không sợ Thái hậu vì chuyện này mà lo lắng nữa. Về phần lần sau gặp Điền Triết Dực sẽ ra sao, thì để lần sau tính.

Cùng Thái hậu dùng xong bữa sáng, Hủ Liên nhớ lại lúc ở tẩm cung. Ở ngoài cửa gặp Nam Cung Diệp Lôi chờ đã lâu, Hủ Liên mỉm cười tiếp đón.

“Ca ca, có chuyện gì sao?” Để cung nữ lui ra, Hủ Liên cùng Nam Cung Diệp Lôi đi vào bên trong.

“Nghe nói muội muội đêm qua thị tẩm, hơn nữa Hoàng thượng lần đầu tiên ngủ lại Khôn Trữ Cung, này đối với Nam Cung gia chúng ta mà nói là chuyện vinh quang vô cùng. Cho nên phụ thân để ta chuẩn bị đồ ăn lót dạ mang đến cho muội, như vậy cũng tốt cho thân thể của muội.” Diệp Lôi nhìn muội muội đã ở chung hai mươi năm, ngoại trừ dung mạo bên ngoài, khí chất cùng tâm trí đã hoàn toàn khác.

“Này thật là phiền ca ca quá, phụ thân còn có nói gì không?” Đối với hành vi cáo chúc tết gà này, Hủ Liên trực tiếp bỏ qua, đi thẳng vào vấn đề hỏi kế hoạch của bọn hắc thân.

“Nếu muội muội đã hỏi như vậy, nhất định đã đoán được chuyện gì. Bất quá trước đó, có vấn đề muốn hỏi muội muội một chút.” Nam Cung Diệp Lôi nhìn mỉm cười không chạm đến đáy mắt của Hủ Liên, nhàn nhạt nói.

“Ca ca có chuyện gì xin cứ nói.” Tươi cười ấm áp của Hủ Liên bắt đầu có chút thâm trầm.

“Người rót cuộc là ai? Vì sao lớn lên cùng muối muối ta giống nhau như đúc?” Chương 56: Hợp tác vì lợi ích.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Ca ca nói gì Hủ Liên một chút cũng không hiểu.” Hủ Liên biết tính cách mình cùng kiếp trước một chút cũng không giống, nhưng cô cũng không thể để người khác nhìn ra vấn đề gì.

“Đều nói người bởi vì lần trước tự sát mà tính tình thay đổi, thế nhưng cho dù thế nào thì năng lực cùng học thức của người cũng không thể đổi.” Hủ Liên dừng lại một chút “Xin hỏi muối muối ta không học vấn, không nghề nghiệp, tính tình tiểu thư làm sao có thể đọc được những sách cổ cao thâm?”

Nam Cung Diệp Lô hoài nghi thân phận thực sự của Hủ Liên cũng là do lần trước tại thư phòng thấy cô đọc sách. Thấy đọc sách hủ cũng có chút kinh ngạc, lại không ngờ cô chính là đọc bản thảo lưu lại của đại học sĩ tiền triều.

“Nếu đã bị vạch trần như vậy ta cũng không còn cách nào.” Ngón trỏ Hủ Liên nhẹ nhàng gõ trên mặt bàn, trong mắt toát ra ý tứ tán thưởng.

“Như vậy người thừa nhận người không phải muối muối ta?” Nam Cung Diệp Lô hứng thú nhìn Hủ Liên, không biết cô có mục đích gì, nhưng chỉ cần cô có thân phận Nam Cung Hủ Liên, vậy là có thể hợp tác.

“Phải, cũng không phải.” Hủ Liên nhìn Nam Cung Diệp Lô một chút, nam nhân này quả nhiên còn khó đối phó hơn Nam Cung Hoàn Văn.

“Xin chỉ giáo, nguyên nghe nói rõ.”

“Muối muối người đúng là đã chết, bất quá hiện tại thân thể này do ta khống chế, cho nên dựa theo huyết thống mà nói, ta đúng thật là tiểu thư Nam Cung gia. Về phần vì sao không cần nói ra, nguyên nhân này chắc người cũng có thể đoán được.”

“Nếu không nhìn ra nàng cùng muối muối ta khác biệt, ta sẽ không tin tưởng lời nàng vừa nói.” Nam Cung Diệp Lô sờ sờ mũi, tự hỏi trong chốc lát “Ta cũng thấy lạ vì sao rõ ràng có người canh chừng thân thể muối muối, mà còn có thể bị đánh tráo.”

“Nếu mọi chuyện đã rõ ràng, như vậy Nam Cung Hoàn Văn muốn ta làm cái gì cũng nên nói cho ta biết một chút, miễn cho đến khi bị vạch trần, chính là tội khi quân.” Hủ Liên biết mình có giá trị lợi dụng, dù sao cô cũng đã ở bên người Hoàng thượng, cơ hội này không phải nói buông tha là có thể buông tha.

“Trước tiên có thể cho ta biết tên nàng không? Dù sao chúng ta sau này sẽ hợp tác, nếu như ngay cả tên nàng ta cũng không biết thì rất không có thành ý rồi.” Nam Cung Diệp Lô dù sao cũng là người khôn khéo, hôm nay đã biết Hủ Liên có thể giúp đỡ, hẳn nhất định phải mượn sức cô.

“Ta là Hủ Liên.”

15. Chương 57-58-59-60

Chương 57: Dã tâm.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Nàng cũng gọi là Hủ Liên?” Nam Cung Diệp Lô kinh ngạc nhìn Hủ Liên “Vốn sau khi nghe lai lịch của nàng ta đã thấy lạ, không ngờ còn có chuyện trùng hợp như vậy. Xem ra đây là ông trời ban tặng cho Nam Cung gia chúng ta.”

Hủ Liên nghe thấy có chút kỳ quái, dựa theo suy nghĩ của Nam Cung Diệp Lô, hẳn là sẽ không cho rằng cô dễ dàng đồng ý giúp hắn, chẳng lẽ hắn rất tin tưởng vào năng lực thuyết phục của bản thân nên mới nói vậy?

“Như vậy, có nên nói đến vấn đề chính chưa?” Hủ Liên đối với chính sự trước giờ vẫn nghiêm túc như vậy, không có chút ảm đạm, huống chi lần này là chuyện lớn, sơ sẩy còn có thể chưa ra quân đã chết trước.

“Hủ Liên, nàng nếu đã không phải là muội muội ta, ta có thể yên tâm nói chuyện này.” Hắn có chút thâm ý nhìn Hủ Liên “Ta muốn hợp tác với nàng.”

“Thì ra là muốn hợp tác với ta, như vậy chuyện phụ thân Nam Cung Hoàn Văn của ngươi. . .” Hủ Liên không ngờ Nam Cung Diệp Lô lại muốn tranh đoạt với cha, nhưng với tình huống như vậy, khả năng đó là rất lớn.

“Nàng không nên hiểu lầm, ta cũng không có dã tâm như phụ thân, bất quá lo lắng cho an nguy của Nam Cung gia tộc, ta quyết định đối lập với phụ thân.” Nam Cung Diệp Lô biết Hủ Liên nhất định cho rằng hắn muốn mưu triều soạn vị, nhưng hắn sao có thể là người nông cạn như vậy.

“Đây thật đúng là vinh hạnh của quốc gia, phúc phần của xã tắc a.” Hủ Liên dùng cảm khái che giấu kinh ngạc của mình, cô cũng không ngờ nam nhân này lại nói như vậy.

“Dã tâm của phụ thân ta biết rõ, lúc đầu ta còn khuyên người, thế nhưng sau này ta phát hiện để đoạt được quyền lực, phụ thân đã không từ thủ đoạn. Để có thể ngăn cản, ta cũng chỉ giả vờ thuận theo, dù sao cũng có thời gian cùng hắn cứng đối cứng.”

“Nói vậy, ngươi là muốn ta bên người Hoàng thượng dò xét một vài tin tức giả rồi báo cho Nam Cung Hoàn Văn sao?” Hủ Liên nghe đến đây cũng có chút hiểu rõ. “Thế nhưng đến lúc đó phụ thân ngươi ‘chó cùng đường nhảy tường’ muốn liên lụy cả tộc, thì ngay cả tiểu thư giả là ta cũng không tránh khỏi kiếp nạn.”

“Cho nên trước khi phụ thân ra tay, chúng ta nhất định phải liên hợp đối phó, cho dù phải vạch trần phụ thân cũng nhất định không được liên lụy tới người Nam Cung gia.” Trong mắt Nam Cung Diệp Lô lóe ra quang mang sắc bén, dù sao Nam Cung gia trên dưới mấy trăm mạng người, không thể vì dã tâm của phụ thân mà bị chôn cùng.

Chương 58: Hợp tác vui vẻ.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Nhưng nếu phụ thân ngươi thành công, ngươi không phải có thể an tâm làm Thái tử sao? Tuy rằng khả năng thành công cũng như đánh bạc, nhưng cũng không nhất định sẽ thất bại.” Khi chưa hoàn toàn tin tưởng Nam Cung Diệp Lô, Hủ Liên cũng không thể đáp ứng hắn điều gì, dù sao cô cũng không phải Nam Cung Hủ Liên.

“Nếu Hoàng thượng thực sự là hôn quân, vậy không cần đợi phụ thân, đã sớm có không ít người nhìn chằm chằm vị trí này. Mà ta đối với ngôi cao cao tại thượng này cũng không đặc biệt ham thích. Nàng yên tâm đi, chuyện nàng không phải muội muội ta, ta sẽ giữ kín. Dù sao lần này cần ngăn cản kế hoạch của phụ thân, nàng là người không thể thiếu.”

“Thì ra còn có không ít thế lực nhìn chằm chằm long ý a.” Hủ Liên vẻ mặt bình tĩnh, trong lòng yên lặng nhớ kỹ.

“Hủ Liên, lần này đem nàng tha xuống nước cũng là chuyện bất đắc dĩ, đến lúc đó nếu như ngăn cản thành công, chúng ta hẳn có thể sống sót, dù sao đến giờ phút này, lập công chuộc tội cũng là biện pháp duy nhất.” Những lời này là vì chặn lại đường lui của Hủ Liên, dù sao yêu cầu thấp nhất của con người là sống sót, nếu vậy ai lại đi mạo hiểm liều mạng vì người khác.

“Đây ta đương nhiên biết rõ, ta sẽ hợp tác với huynh.” Hủ Liên cười cười, nhìn ca ca ở kiếp trước này, cơ trí cùng ánh mắt của hắn còn hơn Nam Cung Hoàn Văn thiện cận kia nhiều.

“Nếu đã nói xong chính sự, như vậy Hủ Liên nàng có thể nói ta biết thân phận của nàng là gì không? Dù sao loại chuyện linh hồn thay đổi này, ta vẫn là mới nghe lần đầu.” Nam Cung Diệp Lô thở phào nhẹ nhõm,

nhìn Hủ Liên phong khinh vân đạm như trước. Hắn thế nào cũng thấy Hủ Liên trước mắt này không biết còn hơn muội muội bao nhiêu lần, cho nên cũng hiểu kỳ thân phận thực của cô.

“Ta cũng chỉ là một nữ nhân bình thường, vốn tưởng rằng bản thân đã ngoài ý muốn mà chết, không ngờ lại xuất hiện trong thân thể muội muội huynh.” Hủ Liên nói đơn giản, dù sao có một số chuyện cần che giấu.

“Vậy được rồi, thời gian không còn sớm, ta còn muốn về trước báo cáo tình hình với phụ thân.” Nam Cung Diệp Lôi khẽ gật đầu, rời khỏi Khôn Trữ Cung.

“Thân phận? Nếu trước đây hắn không quyết định kết hôn với tôi, tôi có thể ngay cả một danh phận cũng không có. Tôi gọi Hủ Liên không sai, thế nhưng lại là họ Điền. . .” Chương 59: Thú vui câu cá ngày hè 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

Ngày hè sau giờ Ngọ vẫn nóng nực như vậy, Hủ Liên có chút bực bội ngồi trên ghế quý phi. Nhớ lại lời Nam Cung Diệp Lôi nói buổi sáng, cô quyết định tin tưởng hắn. Dù sao cũng đã phân tích qua thể cục hiện giờ, Hủ Liên nghĩ lời Nam Cung Diệp Lôi nói có thể tin.

“Lão sư, ta đã trở về, ngày hôm nay dạy ta cái gì?” Điền Thần Chích vẽ mặt đỏ bừng, dừng trước mặt Hủ Liên thở hổn hển mấy hơi.

“Trời nóng như vậy, ta thật sự là không muốn động a.” Hủ Liên lười biếng ghé vào trên ghế, nhìn Điền Thần Chích tràn đầy sức sống, đột nhiên có cảm giác mình già rồi. Dù sao một thành phần tri thức hơn hai mươi tuổi ở hiện đại, tại cổ đại hắn đã là mẹ của mấy đứa con.

“Lão sư vậy không được, người nếu tiếp tục ngủ như vậy sẽ biến thành béo mất, nếu như biến béo Phụ hoàng sẽ ghét bỏ người, nếu như ghét bỏ người thì ta lúc nào mới có đệ đệ muội muội chứ.” Điền Thần Chích cực kì có trật tự nói.

“Tiểu đồ đệ nói rất đúng, như vậy vì sư sẽ dạy người một chuyện cực thích hợp làm vào mùa này.” Hủ Liên mang theo mỉm cười ấm áp, chậm rãi ngồi dậy.

Nhìn tươi cười của Hủ Liên, Điền Thần Chích đột nhiên có loại dự cảm không rõ. Thế nhưng không biết nói sao, cậu cũng chỉ có thể theo sau Hủ Liên, ra khỏi Khôn Trữ Cung. Hủ Liên vẫn tóc thật dài lên, dùng trăm cái đơn giản cố định lại.

Hủ Liên mặc cung váy màu trắng, có vẻ đoan trang tao nhã, cô gọi một tiểu thái giám đi tìm hai cái cần câu cá. Đứng bên hồ, cô nhìn toàn cảnh một chút, sau đó mang theo Điền Thần Chích đến chỗ cây cối tương đối rậm rạp bên kia.

“Lão sư người muốn mang ta đi câu cá sao?” Điền Thần Chích cầm cần câu còn dài hơn cả cậu, nghĩ thầm câu cá này ai không biết.

“Đúng vậy, ngày hôm nay người bồi vi sư câu cá đi.” Hủ Liên tìm một chỗ sạch sẽ, trải chiếu xong ngồi xếp bằng xuống. Học theo động tác của cô, Điền Thần Chích cũng ngồi xuống bên cạnh.

“Tiểu đồ đệ, người nên đi đào mỗi câu đúng không?” Hủ Liên nghiêng đầu nhìn Điền Thần Chích đã đem cần câu thả vào trong nước.

“Đào mỗi câu, mỗi câu gì?” Cậu chưa từng nghe nói qua mỗi câu lại cần phải đào, cậu vẫn cho rằng chỉ cần đem cần câu bỏ vào nước là cá sẽ cắn câu.

“Nhìn đất xung quanh, người tìm chỗ bùn đất tương đối mềm, đào xuống dưới sẽ thấy.” Hủ Liên ngồi xổm một bên nhìn Điền Thần Chích trong mắt chứa quang mang sáng sủa đang tích cực đào đất. Chương 60: Thú vui câu cá ngày hè 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

Không bao lâu, tay nhỏ bé của Điền Thần Chích ngừng lại. Hủ Liên vẫn luôn quan sát nhìn qua vai cậu, chắc là đào được rồi.

“Lão sư, cái thứ thấy gồm này chính là mối câu sao?” Tay Điền Thần Chích dính đầy bùn đất, trên đó còn có một con giun to lớn đang giãy dụa. Tuy giọng nói mang theo vẻ xem thường, nhưng nhìn mặt cậu đã có chút trắng bệch.

“Tiểu đồ đệ a, người cũng không nên xem thường mối câu này, cá trong hồ nhân tạo này vẫn do thức ăn thượng đẳng trong cung nuôi nấng, đồ ăn đó sao có thể hấp dẫn hơn thức ăn tươi sống chứ. Người đào thêm mấy con nữa thì chúng ta có thể bắt đầu câu cá rồi.” Nói xong, Hủ Liên an vị bên hồ thưởng thức phong cảnh.

Điền Thần Chích cắn răng, lần đầu tiên nhìn thấy thứ này trong lòng không khỏi có chút sợ hãi, thể nhưng lòng tự trọng của cậu không muốn thừa nhận, vẫn kiên trì cầm cái thứ lạnh lạnh đó lên. Bây giờ Hủ Liên bảo cậu đào tiếp, cậu cũng chỉ có thể cứng ngắc tiếp tục ra tay.

Hủ Liên thấy được trong lòng Điền Thần Chích đang sợ, bất quá đối với biểu hiện của cậu bé, cô cực kì vừa lòng. Chung quy vẫn là nhi tử của Điền Triết Hiên, tuy còn nhỏ nhưng cũng là một nhân tài.

Qua khoảng chừng nửa giờ, Điền Thần Chích cầm một chén giun nhỏ đưa đến trước mặt Hủ Liên. Trắng bệch trên mặt đã bị ửng hồng thay thế, xem ra là ngồi chồm hổm lâu nên có chút sung huyết.

“Tiểu đồ đệ mau ngồi xuống, không nên đứng lên ngay.” Hủ Liên kéo Điền Thần Chích xuống ngồi bên cạnh, nhìn bộ dạng lắc lư của hắn cũng biết hắn nhất định là choáng váng rồi.

“Lão sư, đào xong có thể câu cá chưa?” Sau khi hết sợ giun, cậu đối với câu cá dần dần có hứng thú.

“Bây giờ mắc mồi vào lưỡi câu, thả dây rồi ngồi chờ là được.” Hủ Liên nói cực kì dễ dàng, động tác cũng vô cùng lưu loát.

“Đơn giản vậy, không cần làm gì khác sao?” Nhìn dáng dấp Hủ Liên nhàn nhã, Điền Thần Chích có chút thất vọng, vừa rồi còn tưởng rằng câu cá là chuyện cực kì thú vị, không ngờ hiện tại trở nên nhàm chán như thế.

“Câu cá cần nhất chính là kiên trì, nếu người luôn vội vàng xao động như vậy, sao cá cắn câu được.” Hủ Liên nhìn cây cối rậm rạp xung quanh tạo thành một nơi hóng mát cực kì tốt, có điều gần cây muối cũng nhiều quá. “Tiểu đồ đệ người không mặc trường sam* sao?”

(R: trường sam: áo dài).

“Lão sư, người nói phải mặc trường sam bao giờ?” Điền Thần Chích nghi hoặc nhìn Hủ Liên.

16. Chương 61-62-63-64

Chương 61: Thú vui câu cá ngày hè 3.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Tuổi lớn nên lắm cảm rồi.” Hủ Liên vỗ vỗ trán, nhàn nhạt nói “Ở đây muối không ít, tiểu đồ đệ sợ là cũng bị chích thắm.”

“Lão sư, ta vừa phát hiện ra.” Điền Thần Chích nhìn biểu tình hơi xấu hổ của Hủ Liên “Người rõ ràng là đang đùa giỡn ta.”

“Tiểu đồ đệ nói lời này không đúng, vì sư bao giờ trong lúc giảng bài mà giả trò chứ?” Hủ Liên nhướn mày nhìn gương mặt nhỏ nhắn đang tức giận bất bình của Điền Thần Chích.

“Hừ, ta nói không lại người.” Điền Thần Chích quay lại, nhìn chằm chằm cái phao trôi nổi trên mặt nước. Hủ Liên hé miệng cười, xem ra cậu bé là dối rồi.

“Vì sư lấy một kiện trường sam cho người.” Nói xong đứng dậy đi về Khôn Trữ Cung, không bao lâu cô đã trở lại, trên mặt lộ vẻ tươi cười bí hiểm. “Tiểu đồ đệ mặc vào đi.”

Điền Thần Chích nhìn trường sam trong tay Hủ Liên một chút, sau khi tiếp nhận im lặng mặc vào, tiếp tục nhìn chằm chằm mặt hồ.

Một canh giờ trôi qua. . .

“Lão sư, vì sao không có cá cắn câu?” Điền Thần Chích nhin không được mở miệng hỏi, Hủ Liên ở bên cạnh ngược lại vẫn nhàn nhã đọc sách.

“Tiểu đồ đệ không nên gấp, cá cũng sẽ cắn câu thôi, hiện tại chúng ta cần phải làm là kiên trì đợi.”

Hai canh giờ trôi qua. . .

“Lão sư, mặt trời cũng xuống núi luôn rồi, sao cá còn chưa mắc câu?”

“Không nên gấp.”

Bầu trời dần tối đen, Hủ Liên đứng lên, thu dọn đồ câu. Vỗ vỗ Điền Thần Chích đang ngủ gà ngủ gật bên cạnh.

“Dính cá?” Điền Thần Chích tỉnh lại vội vàng kéo cần câu, thấy chỉ còn trơ trọi lưỡi câu “Mồi câu đâu?”

“Trong lúc ngươi ngủ bị cá ăn mất rồi.” Hủ Liên bình tĩnh nói, giống như đang tán gẫu một chuyện cực kì bình thường.

“Cái gì, vậy vì sao không gọi ta?” Đợi cả một buổi chiều, cuối cùng một con cá cũng không dính.

“Thấy tiểu đồ đệ ngủ say như vậy, vì sư thực sự không đành lòng quấy rầy.” Hủ Liên mang theo biểu tình thân thiết vuốt đầu Điền Thần Chích.

“Ta đã biết, lão sư là canh cánh trong lòng chuyện buổi chiều ta nói người béo lên sẽ bị Phụ hoàng ghét bỏ.” Điền Thần Chích cau mày, tức giận nhìn Hủ Liên “Lão sư đúng là hẹp hòi.”

“Sao lại nói như vậy, vì sư gọi ngươi câu cá chính là muốn dạy cho ngươi làm việc thì phải tâm bình khí hòa, luôn giữ bình tĩnh. Sao có thể quan báo tư thù chứ?”

Chương 62: Thú vui câu cá ngày hè 4.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Thì ra Hoàng hậu còn có hứng thú cùng Chích nhi câu cá a.” Điền Triết Hiên phong trần mệt mỏi đi tới, hẳn cuối cùng cũng trong thời gian ngắn nhất đem một đồng tấu chương cùng công sự giải quyết xong. Không ngờ đi tới Khôn Trữ Cung lại không thấy Hủ Liên, hỏi cung nữ mới biết cô mang theo Chích nhi đến nơi này câu cá.

“Hoàng thượng cũng có hứng thú này sao?” Hủ Liên nhìn lướt qua Điền Thần Chích không nói lời nào, cười đáp lại Điền Triết Hiên.

“Tham kiến Hoàng hậu nương nương, Hoàng tử điện hạ.” Không ngờ phía sau Điền Triết Hiên còn có người, Hủ Liên liền hứng thú đánh giá người nọ.

Tóc đen dài được cẩn thận tỉ mỉ buộc sau đầu, chỉ dùng một sợi dây màu xanh nhạt, trên người là trường sam màu xanh chính tề không có một nếp nhăn. Tuổi khoảng chừng hai bảy, hai tám, nhìn qua là một nam nhân vóc người cao gầy.

“Hoàng hậu, đây là ngự y Hoàng Kỳ, cũng là bằng hữu tốt của trẫm”. Điền Triết Hiên lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, vỗ vai Hoàng Kỳ.

“Hoàng thượng, vì thần đã nói nếu không cần thiết thì nên tận lực tránh tiếp xúc.” Trên khuôn mặt thanh tú của nam tử lộ ra một chút bất đắc dĩ.

“Cái tính ưa sạch sẽ cuồng của ngươi nên sớm sửa lại, hiện tại ngay cả bằng hữu tốt là ta cũng động không được, sau này nếu ngươi cưới vợ thì đến lúc nào mới có con nối dòng a?” Điền Triết Hiên ghét bỏ liếc mắt nhìn Hoàng Kỳ, bất quá biểu tình lại càng nhiều vẻ chế nhạo.

Hủ Liên âm thầm ở một bên cười cười, xem ra người gọi là ngự y Hoàng Kỳ trước mắt này có bệnh ưa sạch sẽ rất nghiêm trọng, cho nên mới không cho tên sắc lang này đụng vào bản thân a.

“Chích nhi hôm nay sao lại rầu rĩ không vui vậy?” Điền Triết Hiên cúi đầu nhìn Điền Thần Chích này giờ vẫn im lặng.

“Không có việc gì thưa phụ hoàng, nhi thần cáo lui trước.” Đơn giản vài câu, Điền Thần Chích cảm giận liếc mắt nhìn Hủ Liên một cái, rời đi.

“Hủ Liên?” Thấy ánh mắt Điền Thần Chích như vậy cũng biết là có liên quan tới Hủ Liên.

“Ta chỉ là dạy Thần Chích câu cá mà thôi, bắt quá có dùng chút thủ đoạn nhỏ.” Hủ Liên nhìn bóng lưng đi xa của Điền Thần Chích, lộ ra vẻ mặt yêu thương.

“Hoàng hậu là nói việc cho người ở đầu bên kia hồ bắt cá sao?” Hoàng Kỳ yếu ớt nói, tựa hồ cực kì ai oán.

“Đúng vậy, người làm sao mà biết được?” Hủ Liên nghi hoặc nhìn Hoàng Kỳ, lẽ nào hắn thấy sao?

“Cá chép ta nuôi nhiều năm gần như chết sạch, sao lại không biết được?” Chương 63: Trong lòng Hoàng hậu có nam nhân khác.

Edit: PT a.k.a Ring.

Hủ Liên hơi sững sốt, không ngờ mấy con cá này là hắn nuôi, dù sao bình thường ai sẽ nghĩ tới hồ nhân tạo trong hậu cung lại thả mấy con cá mà ngự y nuôi chứ. Vốn Hủ Liên còn tưởng rằng mấy con cá chép này chỉ là để trang trí mà thôi, không ngờ chúng còn có chủ nhân.

“Vậy thực xin lỗi, ta không biết cá này là người nuôi.” Hủ Liên nhìn ánh mắt như oán phụ bị vứt bỏ của Hoàng Kỳ, bất đắc dĩ nói.

“Hoàng Kỳ a, người không nên nhìn nữ nhân của ta như vậy. Dù là huynh đệ ta cũng không tha cho người.” Điền Triết Hiên chen vào giữa cản trở tầm nhìn của hai người, cho dù là ánh mắt oán giận đi nữa cũng không cho phép hắn nhìn Hủ Liên như vậy.

“Hừ hừ. . .” Lạnh lùng hừ hai tiếng, Hoàng Kỳ xoay người bay đi. Chính là ‘bay’, gió thổi qua một cái, Hoàng Kỳ đã không thấy tăm hơi.

“Hoàng thượng, bộ dạng vừa rồi của người có phải là ghen hay không?” Hủ Liên từ phía sau Điền Triết Hiên vươn đầu, nhìn về phía Hoàng Kỳ vừa biến mất, hé miệng cười trộm.

“Hủ Liên, nếu ta đã trực tiếp nói tên cho nàng, vì sao nàng chưa từng gọi ta một lần?” Điền Triết Hiên xoay người, nhìn tươi cười giảo hoạt trên mặt Hủ Liên.

Tươi cười chậm rãi biến mất, lẽ nào muốn cô nói cô không gọi tên hắn là để phân biệt hai người sao? Cô trầm mặc một lúc, lộ ra một nụ cười nhẹ “Hoàng thượng là ngôi cửu ngũ, gọi thẳng tực danh của người sợ rằng sẽ không tốt đâu.”

“Ta đã cho phép nàng thì nàng cứ việc gọi đi, cần gì phai nói lý do này nọ?” Điền Triết Hiên nhìn kỹ Hủ Liên, biến đổi trên mặt vừa rồi của cô hắn thấy rất rõ ràng. Nói xong, hắn lẳng lặng đối diện tầm mắt Hủ Liên, đợi cô trả lời.

Lẽ nào trong lòng cô còn có người khác, cho nên mới không muốn cùng hắn thân cận? Điền Triết Hiên dù sao vẫn để ý ẩn tượng ban đầu, lúc trước nghe nói Hủ Liên có người yêu thích, bây giờ sợ là cũng chỉ có nguyên nhân này. Nghĩ vậy, trong mắt Điền Triết Hiên trở nên sắc bén.

Là vương giả, tôn nghiêm của hắn không cho phép trong lòng nữ nhân của mình có hình bóng người khác. Cho dù Hủ Liên là người Nam Cung gia, chỉ cần là nữ nhân của hắn đều không cho phép nghĩ tới người khác.

Đặc biệt là nữ nhân cứ một lần lại một lần quấy nhiễu tâm tình hắn này, Hoàng hậu của hắn. Hôm nay bầu không khí giữa họ chỉ có thể dùng hai chữ ‘giăng co’ để hình dung. Chương 64: Phân tích tình thế trong triều.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Hoàng thượng chẳng lẽ cho rằng ta còn thích nam nhân mà ta cũng không nhớ tên kia?” Hủ Liên gạt gạt đôi mi thanh tú, nghi hoặc nhìn Điền Triết Hiên.

“Lẽ nào trong lòng Hoàng hậu không chỉ có một người sao?” Điền Triết Hiên lạnh lùng nói, đáy mắt từ lâu đã dấy lên liệt hỏa bùng bùng.

“Hoàng thượng nói đùa, nếu như ta thực sự có ý nghĩ này, sẽ không hài lòng với cuộc sống hiện tại như vậy. Bất quá bây giờ tâm tư Hoàng thượng không nên đặt vào tư tình nữ nhi. Lẽ nào người không muốn biết Nam Cung Diệp Lôi mang đến cho ta tin tốt gì sao?” Hủ Liên không muốn dây dưa với chủ đề này nữa.

Điền Triết Hiên thật sâu nhìn Hủ Liên, sau đó đi về Khôn Trữ Cung. Hủ Liên theo sau, nhìn bóng lưng cao to của hắn nhẹ thở dài.

Quả nhiên không phải là một người, hẳn trước đây sẽ không quan tâm đến suy nghĩ của cô như vậy, trừ phi là lúc làm việc. Mà nam nhân trước mắt này dục giữ lấy cực kì mạnh, không cho phép chính cô có suy nghĩ gì khác. Nhưng cô bây giờ đã tâm như chỉ thủy, có thể chống lại khí phách của hắn hay không?

Trở lại Khôn Trữ Cung, Điền Triết Hiên cho tất cả mọi người lui ra, rồi đợi Hủ Liên mở miệng. Hủ Liên ngồi trước mặt hắn, không chút hoang mang tự ngã cho mình một chén trà. Khi cổ họng đã dễ chịu, mới mở miệng nói.

“Ngày hôm nay Nam Cung Diệp Lôi tới tìm ta là muốn ta hợp tác với hắn.”

“Cái gì?” Điền Triết Hiên vốn còn đang suy tư nghe một câu như vậy, nhất thời nhíu mày.”Lẽ nào hắn có tâm tư khác?” Dù sao cũng là vương, cho dù không yên lòng Hủ Liên cỡ nào, sau khi nghe được tin tức cũng sẽ có phản ứng.

“Trước kia ta cũng nghĩ như vậy, bất quá bây giờ ta tin tưởng hắn đứng cùng chiến tuyến với ta.” Trong mắt Hủ Liên hiện lên một chút khen ngợi.

“Nàng sao có thể tin tưởng lời hắn, có thể hắn là có ý đồ khác?” Điền Triết Hiên lãnh tĩnh* phân tích, hỏi ngược lại Hủ Liên.

(R: lãnh tĩnh: lạnh lùng + bình tĩnh).

“Vì mạng của mình, còn có trên dưới hơn trăm mạng người trong Nam Cung gia, đối với kế hoạch toán vị của Nam Cung Hoành Văn này, hắn sẽ không ủng hộ. Dù sao chỉ có người nhìn xa trông rộng mới thấy được, cho dù toán vị thành công, nếu như không có sự ủng hộ của đại thần trong triều, cũng sẽ bị người có tâm tư lấy lý do bình định bắt lại. Nghe ý tứ của Nam Cung Diệp Lôi, thế lực rục rịch trong triều cũng không ngừng phản đối Nam Cung gia đúng không?”

17. Chương 65-66-67-68

Chương 65: Đời này chỉ vì một người.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Xem ra Nam Cung Diệp Lôi đích thật là một người mưu tính sâu xa, thế lực trong triều hiện giờ là cực kì cân bằng, nếu không cũng không thể bình an vô sự đến giờ. Bởi vì khả năng đều ngang nhau, mới có thể kiềm chế lẫn nhau, không cho bên nào tiến thêm nửa bước.”

“Đã vậy, Hoàng thượng sao không lấy Nam Cung Hoành Văn làm mồi câu để thanh trừ những thế lực bất lợi này?” Ngón tay Hủ Liên nhẹ nhàng vỗ về hoa văn nhai nhui trên chén.

“Thật không biết nên khen nàng tâm tư sâu nặng, hay nên nói nàng lạnh lùng vô tình, nói sao thì Nam Cung Hoành Văn cũng là phụ thân nàng nha.” Điền Triết Hiên nắm tay mảnh khảnh của Hủ Liên, trong mắt toát ra ánh sáng kì lạ.

“Vậy nói ta lạnh lùng vô tình đi, dù sao chỉ có hấn bị bắt ta mới có cơ hội sống không phải sao? Mưu triều soán vị là tội lớn liên lụy đến cửu tộc, điểm ấy ta và Nam Cung Diệp Lô đều rõ ràng, để cứu hơn trăm sinh mệnh vô tội, hy sinh nhỏ nhỏ cũng là không thể tránh đúng không?” Bị bàn tay to lớn bao lấy, tay cô vẫn lạnh lẽo như trước, cũng giống như đôi mắt băng giá của cô.

“Như vậy nàng muốn hợp tác với Nam Cung Diệp Lô đối phó với Nam Cung Hoành Văn sao? Điền Triết Hiên buông tay Hủ Liên ra, nghiêm mặt nói.

“Ân tình của tiên hoàng, Hủ Liên khó có thể báo đáp. Giúp Hoàng thượng diệt trừ đối nghịch, nếu lần này có thể miễn tội chết, ta tất nhiên sẽ tiếp tục vì Hoàng thượng phân ưu giải nạn., cho đến khi Hoàng thượng không cần nữa mới thôi. Hủ Liên ta nhất định sẽ lấy lợi ích của Hoàng thượng làm trọng.”

Nhìn bộ dạng thê son sắt của Hủ Liên, Điền Triết Hiên nhất thời không biết nên thấy may mắn hay buồn bực. Có một nữ nhân phụ tá như vậy đúng là đáng quý, thế nhưng tâm tình của hấn lại trầm trọng không gì sánh được.

Có thể trong lúc bất tri bất giác*, Hủ Liên chạy tới quấy nhiễu tâm hấn, có một nữ nhân hiểu hấn, vì hấn nỗ lực như vậy. Mà hôm nay từ trong miệng cô nghe được cũng chỉ có báo ân cùng thần phục, điều này làm tâm tình hấn có chút không vui.

(R: bất tri bất giác: không hay biết)

“Ta tin tưởng nàng, thế nhưng nếu có một ngày nàng phản bội ta, Điền Triết Hiên ta bất luận nàng trốn ở chân trời góc biển nào, cũng sẽ không bỏ qua.” Ánh mắt Điền Triết Hiên vững vàng đặt trên người Hủ Liên, lúc này đúng là nên lấy quốc sự làm trọng.

“Cuộc đời này chỉ vì một mình anh, trừ khi anh đem tôi vứt bỏ, nếu không sao tôi có thể phản bội.” Hủ Liên nhìn bóng lưng hấn rời đi, cười khổ.

Chương 66: Kể nghe lên trên nóc nhà.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Hoàng hậu sao không nói vậy trước mặt Hoàng thượng? Vậy không phải đã không có nhiều hiểu lầm sao.” Đột nhiên một thanh âm vang lên bên người Hủ Liên, làm Hủ Liên đang trầm tư suy nghĩ giật mình nhảy dựng.

Nhìn lại, Hủ Liên chậm rãi điều chỉnh hô hấp. Cô ngồi xuống bên cạnh người nọ, lãnh tĩnh nhìn hấn.

“Vương gia ban đêm xông vào tấm cung của bản cung như thế, có phải là thất lễ không?” Ngữ khí không nhanh không chậm, thế nhưng nếu như tỉ mỉ phân tích lời nói của cô có thể thấy được cô đang tức giận.

“Bản vương chỉ là trùng hợp đi ngang qua đây mà thôi, nhưng không ngờ Hoàng hậu lại là một nữ tử thâm tàng bất lộ như vậy. Cho nên bản vương mới đứng trên nóc nhà một lúc.” Điền Triết Dục không cho là đúng tự mình rút trà.

“Như vậy Vương gia vì sao lại hiện thân vào lúc này vậy?” Hủ Liên đã trấn định vẫn canh cánh trong lòng chuyện hấn nghe lên.

“Hoàng hậu là bởi vì bản vương nghe được lời nói đó của người nên cảm tức sao?” Mang theo tươi cười tà mị, Điền Triết Dục nâng mắt nhìn Hủ Liên.

“Người biết nhiều bí mật thường phải gặp nguy hiểm, Vương gia chẳng lẽ không biết sao?” Hủ Liên không hề tránh né đón nhận ánh mắt của hấn.

“Nàng chính là người đầu tiên dám uy hiếp ta, ngay cả mẫu hậu cũng chưa nói nặng với ta một câu.” Nói như vậy, nhưng trên mặt Điền Triết Dục lại nhìn không ra một chút tức giận.

“Này đúng là vinh hạnh của bản cung.” Hủ Liên tất nhiên biết không ai dám đắc tội với Vũ Vương âm trầm này, nhưng cô cũng không phải loại tự nhiên đi chọc giận người khác. Qua vài lần tiếp xúc, cô biết Vũ vương chỉ là tính cách như vậy, cũng không phải thực sự hung ác nham hiểm.

“Có biết vì sao lần đầu tiên thấy nàng lại muốn nàng đi theo ta không?”

“Bản cung sao biết được, bắt quá sắc trời đã tối, không biết Vương gia khi nào rời khỏi?” Hủ Liên nhàn nhạt hạ lệnh đuổi khách, bị hấn nghe được đối thoại của cô với Điền Triết Hiên đã đủ áp lực rồi, bây giờ còn muốn cùng cô uống trà nói chuyện phiếm nữa hả?

“Nàng vốn không hợp với nơi hậu cung tranh đấu này, rõ ràng chán ghét lại phải ở đây. Nhìn thấu tất cả nhưng vẫn cứ tuyệt lún sâu vào, đối với nàng, ta là cực kì hứng thú.” Điền Triết Dực làm như không nghe thấy lời Hủ Liên, tự mình trả lời.

Chương 67: Thích khách bại lộ 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Không ngờ Vương gia lại là một người quan sát tốt như vậy.” Trong lòng kinh ngạc vì bị nhìn thấu, ngoài miệng Hủ Liên cũng không chịu thua.

“Nàng vì Triết Hiên như vậy, ngoại trừ báo ân, hình như còn có không ít tình cảm khác.” Điền Triết Dực buồn cười nhìn về mặt đề phòng của Hủ Liên, biết chính mình đã chạm tới vấn đề của cô.

“Bản cung làm Hoàng hậu, tất nhiên sẽ phụ tá, quan tâm đến Hoàng thượng.” Hủ Liên trấn định lại, người cũng dần dần lãnh tĩnh.

Thấy Hủ Liên trong nháy mắt đã áp xuống lửa giận, đôi mắt lạnh lẽo của Điền Triết Dực lộ ra một chút tán thưởng. Quả nhiên nữ nhân trước mặt không phải tầm thường, đáng tiếc tâm của cô tất cả đều đặt trên người Điền Triết Hiên.

“Sắc trời đã không còn sớm, ta cũng cần phải trở về. Buổi tối khách tới thăm còn nhiều, ta cũng không tiện quấy rầy.” Nói xong, trước mắt Hủ Liên nhoáng lên một cái, Điền Triết Dực đã biến mất không thấy.

“Khó khăn lắm mới tỉnh táo lại nói chuyện bình thường với hấn, giờ mới biết sắc trời đã tối sao?” Đối với Vũ vương cổ quái này, Hủ Liên chỉ có thể coi hấn như bệnh nhân tâm thần phân liệt mà đối đãi.

“Hoàng hậu nương nương.” Cửa mở, một nữ quan nhỏ giọng tiến đến thông báo một tiếng. Quả nhiên đêm nay Khôn Trữ Cung khách đến không ít, Điền Triết Dực vậy mà biết rời đi đúng lúc, nếu không cô đã bị người nắm thóp.

“Tỷ tỷ, khuya như vậy còn quấy rầy tỷ, muội muội thật không phải.” Hồng Quý phi lắc lắc thân hình như rắn nước, tiêu sái bước đến. Hủ Liên cười nhạt, người ta diễn thì cô sẽ vui vẻ ngồi coi.

“Sao như vậy được, muội muội mau mau ngồi xuống đi.” Hủ Liên chỉ chỉ vị trí cách cô khá xa. Vừa vào cửa mà mùi son phấn đã làm Hủ Liên phát sợ, hiện tại cô lại có chút hờ hững muốn nhìn Điền Triết Hiên bị đầu độc như thế nào.

“Tỷ tỷ, nghe nói lúc trước có thích khách muốn ám sát tỷ, muội muội nghe được rất lo lắng, cho nên muốn tới hỏi thăm xem tỷ tỷ có ổn không.” Hồng Quý phi tuy rằng về mặt tỏ ra lo lắng, nhưng trong lòng lại thăm hận Hoàng hậu này sao vẫn bình an vô sự được.

“Bản cung sao lại không biết việc này, muội muội là nghe ai nói vậy?” Hủ Liên nghi hoặc nhìn Hồng Quý phi, chuyện có thích khách đương sự là cô còn không biết, Hồng Quý phi này là nghe được từ đâu?

“Muội muội cũng là vô tình nghe được, không biết có đúng hay không cho nên mới tới thăm.” Hồng Quý phi nhìn đôi mắt không hề gợn sóng sợ hãi của Hủ Liên, đột nhiên có cảm giác lạnh lưng.

Chương 68: Thích khách bại lộ 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

“À, vậy đa tạ muội muội đã quan tâm, chỉ là tin tức muội muội nghe được hình như là tin vịt người nào đó tung ra thôi.” Hủ Liên mỉm cười, chẳng lẽ Hồng Quý phi này phải tới sát thủ nhưng không ai còn sống sao? Cô mơ hồ có thể nhìn ra Hồng Quý phi là đang thử xem cô có nắm trong tay những thích khách này không.

“Vâng, như vậy thì tốt rồi, muội rất lo lắng cho an nguy của tỷ tỷ a.” Hồng Quý phi trong lòng thất kinh, vậy không phải là sát thủ đã toàn quân bị diệt rồi sao. Đáng tiếc mình thử không được, ngay cả sát thủ có bị bắt không cũng không biết.

Dù sao ngày đó ả phải ra sát thủ rất lợi hại, có thể làm bọn họ biến mất không còn bóng dáng hẳn phải có cao thủ tương trợ. Sau đó ả cũng có đi hỏi thủ vệ Khôn Trữ Cung, bọn họ đều nói tất cả như thường, nhiều sát thủ như vậy lại hoàn toàn biến mất, này chỉ có thể dùng từ ‘kình khủng’ để hình dung.

“Làm phiền muội muội quan tâm rồi, bản cung tất cả đều ổn.” Hủ Liên thầm nghĩ không lẽ là có người âm thầm hỗ trợ sao? Thấy bộ dáng suy nghĩ sâu xa của Hồng Quý phi, chắc ả ra tay khá mạnh, vậy tại sao cô một chút cũng không cảm giác được. Nếu không phải Hồng Quý phi này cáo đến chúc tết gà, cô cũng không biết mình đã bị tập kích một lần.

Là thế lực của Nam Cung gia, hay là thế lực nào khác trong cung? Nhất thời, Hủ Liên cũng không nghĩ ra được là ai giúp đỡ cô chống lại độc thủ của Hồng Quý phi.

Hủ Liên trước giờ là người có ân tất báo, này là lần đầu tiên ngay cả người giúp là ai cô cũng không biết, dù sao cô cũng không thích mắc nợ người ta.

“Nếu tỷ tỷ không có việc gì, như vậy muội muội sẽ không quấy rầy tỷ tỷ nghỉ ngơi nữa.” Hồng Quý phi đứng dậy xin cáo lui, nhìn thân hình có chút bất ổn của ả, sợ là đã bị kích thích không nhỏ.

Sau khi Hồng Quý phi rời khỏi, Hủ Liên một mình ngồi đó, ngón trở nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn. Biểu tình tỏ ra nghiêm trọng, dù sao địch ở trong tối ta ở ngoài sáng, nếu không nhờ thế lực thần bí kia giúp đỡ, cô có thể đã chết.

Hủ Liên vốn đã xem thường sống chết, tất nhiên sẽ không vì bị ám sát mà phiền não, chỉ là buồn bực vì còn chưa diệt được Nam Cung Hoàn Hảo, cô có thể đã chết trên tay kẻ khác. Xem ra chính mình lo lắng còn chưa đủ chu toàn.

Theo tiết tấu gõ ngón tay của Hủ Liên, một cái bóng trên xà ngang trong phòng bay nhanh ra ngoài.

18. Chương 69-70-71-72

Chương 69: Ngoéo tay ước định.

Edit: PT a.k.a Ring.

Buổi chiều hôm sau, Hủ Liên theo thường lệ nằm trên ghế đọc sách. Suy nghĩ suốt đêm, cô quyết định truyền tin tức yêu cầu Nam Cung Diệp Lôi an bày một tấm phúc bên cạnh mình.

“Lão sư?” Thanh âm Điền Thần Chích đột nhiên vang lên bên tai Hủ Liên, cô vốn đang đi vào cõi tiên đột nhiên bị gọi về.

“Sao vậy tiểu đồ đệ?” Hủ Liên biết ngày hôm qua Điền Thần Chích tức giận không nhẹ, bắt quá không ngờ nhanh như vậy đã nói chuyện lại với cô. Đứa nhỏ này đúng là làm cô kinh ngạc không ít.

“Không biết hôm qua lão sư thử nghiệm vậy đánh giá ta như thế nào?” Điền Thần Chích nhướn mi, biểu tình hơi khiêu khích. Cậu suy nghĩ gần nửa đêm, cuối cùng cũng biết nguyên nhân Hủ Liên làm vậy.

“Tiểu đồ đệ nếu đã biết rõ một phen dụng tâm của vi sư, như vậy bây giờ vi sư cũng nhìn tiểu đồ đệ với cặp mắt khác xưa.” Hủ Liên lộ ra tán thưởng từ đáy lòng, chuyện hôm qua kỳ thực là muốn nhìn xem Điền Thần Chích cuộc sống vốn êm đềm khi bị nhục sẽ có biểu hiện như thế nào.

“Lão sư, người vẫn luôn khác người như vậy, những thử thách bất ngờ lại làm ta càng thêm kiên định ý nghĩ của mình.” Điền Thần Chích lộ ra một tươi cười bí hiểm không hợp tuổi.

“Vi sư biết, người vượt qua phụ hoàng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi, điều người phải học vẫn còn rất nhiều.”

“Không, không phải vượt qua phụ hoàng.” Điền Thần Chích kiên định lắc đầu.

“Chẳng lẽ là muốn vượt qua ta sao?” Hủ Liên khẽ nâng khóe miệng, lộ ra một nụ cười từ ái.

“Đúng vậy, trước khi vượt qua phụ hoàng, lão sư chính là mục tiêu trước mắt của ta. Cho nên trước đó lão sư cũng đừng thua kẻ nào nha.” Nghe thanh âm còn có chút non nớt của Điền Thần Chích, tình mẫu tử của Hủ Liên lại lớn lên. Tuy rằng từ nhỏ được Điền gia thu dưỡng, nhưng Hủ Liên biết mình là cô nhi, rất khao khát có được gia đình của riêng cô.

Hôm nay xuyên qua tới cổ đại, trở thành Hoàng hậu của Điền Triết Hiên, lại có nhi tử như vậy, Hủ Liên tất nhiên đối với Điền Thần Chích phá lệ quan tâm. Đương nhiên, với thân phận hoàng tử của Điền Thần Chích, cô lại càng phải để ý hơn.

“Được rồi, vì sư đáp ứng người, trước khi bị người vượt lên sẽ không thua bất kì kẻ nào.” Hủ Liên vươn ngón út thon dài, móc vào ngón tay Điền Thần Chích.

Hai người nhìn nhau cười, khung cảnh ấm áp như dừng lại trên ngón tay đan vào nhau của bọn họ.

Chương 70: Bảo hộ bên người 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

Cách một ngày, tin tức Hủ Liên gửi cho Nam Cung Diệp Lôi đã được đáp lại, Nam Cung Diệp Lôi nói rất nhanh sẽ phái người tới.

Hủ Liên xem xong thư, cầm tờ giấy hơi trên ngọn nến, cho đến khi hóa thành tro tàn.

“Hoàng hậu đốt cái gì vậy?” Điền Triết Hiên vừa vào cửa đã ngửi thấy mùi khét, hẩn nhìn tro bụi trên mặt đất hỏi.

“Nam Cung Diệp Lôi nói sẽ phái người đến bảo hộ ta.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, Điền Triết Hiên đã muộn vậy còn đến, không phải muốn chiếm giường của cô chứ?

“Sao vậy, có thích khách?” Điền Triết Hiên nghe Hủ Liên nói xong, nhú mồm, không ngờ có người dám động tới nữ nhân của hắn. “Nàng vì sao không nói với ta?”

“Ta cũng chỉ biết là có người ám sát, không biết là ai ra tay trợ giúp.” Nghe Điền Triết Hiên nói vậy, Hủ Liên đương nhiên sẽ loại trừ hắn, hơn nữa theo lời Nam Cung Diệp Lôi nói trong thư thì cũng không phải là người Nam Cung gia, vậy thì là ai chứ?

“Thì ra là thế, như vậy trăm càng nên bảo hộ bên cạnh Hoàng hậu.” Bầu không khí ngưng trọng bị một câu của Điền Triết Hiên phá tan, Hủ Liên trong lòng âm thầm khinh bỉ hắn.

“Vậy thật làm phiền Hoàng thượng lo lắng.” Nói xong ra cửa gọi cung nữ tới chuẩn bị tắm rửa, hai ngày nay không được nghỉ ngơi tốt, hôm nay cô nhất định phải ngủ sớm một bữa.

Mặc dù có bể tắm lớn, thế nhưng Hủ Liên vẫn thích dùng thùng tắm nhỏ này hơn. Sau bình phong, từng kiện y phục cởi ra được đặt ngay ngắn một bên.

Hủ Liên thử độ nóng của nước, sau đó từ từ ngồi xuống. Trong mấy ngày hè nóng nực này, chỉ lúc tắm Hủ Liên mới thấy thoải mái đến vậy. Mà Điền Triết Hiên ở gần bình phong lại cực kì hứng thú nhìn thân ảnh mờ ảo của cô.

“Không biết Hoàng hậu có để ý nếu cùng trăm tắm rửa không?” Tâm tình vừa tốt lên của Hủ Liên ngay lập tức bị Điền Triết Hiên quấy rầy, tên lưu manh này còn muốn tắm uyên ương nữa.

“Đáng tiếc bồn tắm ở đây quá nhỏ, nếu Hoàng thượng có ý như vậy thì xin mời đến ao tắm của Hồng Quý phi hay Lan Quý phi hưởng thụ.” Hủ Liên lơ đãng cầm lấy khăn lau, từng trận tiếng nước vang lên.

“Này làm phiền Hoàng hậu cho ta tắm rửa rồi.” Vừa nói, Điền Triết Hiên đã đi về phía bình phong, hăng hái bừng bừng nhìn Hủ Liên tắm rửa.

Hiển nhiên câu nói móc vừa rồi của Hủ Liên không lọt vào tai Điền Triết Hiên, nhún vai, Hủ Liên coi hắn như không khí mà lơ đi. Chương 71: Bảo hộ bên người 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

Điền Triết Hiên tuy rằng không phải lần đầu tiên thấy thân thể Hủ Liên, thế nhưng bộ dạng Hủ Liên tự nhiên như vậy làm hắn đỡ mất một lúc.

Dù sao trước đây những phi tử của hắn là dùng bất cứ thủ đoạn nào để phô diễn thân thể chính mình. Nhưng bây giờ Hủ Liên trước mắt không có chút kịch cỡm, tắm rửa xong tự nhiên đứng lên bước ra khỏi bồn tắm.

Lau khô nước trên người, Hủ Liên trước cặp mắt nhìn chăm chăm của Điền Triết Hiên chậm rãi mặc y phục. Điền Triết Hiên sững sờ đứng một bên, cho đến khi Hủ Liên mặc quần áo xong, đi ra ngoài bình phong mới phản ứng lại.

“Hủ Liên, nàng lẽ nào không xem ta là nam nhân sao?” Điền Triết Hiên đuổi theo, nhìn sắc mặt Hủ Liên vẫn bình tĩnh như trước.

“Hoàng thượng không phải nam nhân, như vậy mấy ngày hôm trước người trên giường ta chẳng lẽ là nữ nhân sao?” Hủ Liên liếc mắt, nhìn biểu tình quần quýt của hắn, thầm cảm thấy hắn khả ái.

“Nàng đã tắm rửa rồi, như vậy có phải nên đến phiên ta hay không?” Điền Triết Hiên nghe Hủ Liên nói, tà tà cười.

“Vậy xin mời Hoàng thượng.” Hủ Liên đi tới trước bàn trang điểm, chải mái tóc dài của mình. Xem ra tóc quá dài cũng bất tiện, không biết đến lúc nào mới khô. Mà đối với ám chỉ của Điền Triết Hiên, cô mắt liếc tai ngó.

“Vậy thật sự là đáng tiếc.” Bị Hủ Liên bơ, Điền Triết Hiên thở dài, quả nhiên là chính mình động thủ vẫn tốt hơn.

Hủ Liên nhìn gương mặt mơ hồ trong gương đồng, tối đa chỉ có thể gọi là giai nhân thanh tú, gương mặt như vậy sao có thể hy vọng xa vời khiến Điền Triết Hiên dừng chân. Hiện tại hắn thích cũng chỉ là thích cô không giống người khác mà thôi, chờ mới mẻ đi qua, tâm tìm kiếm cái lạ của hắn sẽ dời đi.

Sờ sờ mặt mình, Hủ Liên cười lạnh một tiếng, đến lúc đó nếu giao tâm ra đặt trên người hắn, chính mình sẽ rơi vào vực sâu. Cho nên, cô nhất định không thể giống như trước, bị hắn tổn thương một lần nữa.

Còn nhớ đó là đêm sinh nhật mười tám tuổi của cô, trong một đêm đó, tính cách của cô xảy ra thay đổi lớn chưa từng có. Sau hôm đó, Hủ Liên trong mắt mọi người trở thành một nữ nhân lạnh lùng vô tình, tâm cơ sâu nặng, độc lập một mình.

Cũng trong một đêm đó, cô trở thành nữ nhân của tổng tài công ty Điền thị Điền Triết Hiên. Mỗi khi nhớ tới chuyện ấy, trong đầu Hủ Liên lại vang lên lời nói lạnh khốc vô tình của hắn.

Chương 72: Chỉ là bạn bè bình thường.

Edit: PT a.k.a Ring.

Hủ Liên nhớ rõ khoảng thời gian đó cô bị khí phách cùng tài năng của hắn chinh phục, tuy vẫn biết chính mình đối với hắn là một người có cũng được, không có cũng không sao, nhưng cô vẫn thích đứng sau lưng nhìn hắn, yêu hắn.

Điền Triết Hiên so với Hủ Liên lớn hơn hai tuổi, cho dù là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, quan hệ hai người dường như cũng chỉ là bạn bè bình thường.

Bởi vì có sự khác biệt lớn như vậy, Hủ Liên mới có thể hăng hái học tập, mới có thể buông tha cho ngành học mình thích, đi học ngành tài chính khô khan, thế nhưng hắn vẫn lạnh lùng như trước.

Hủ Liên lúc đó là ưu tú nhất trong đám nữ sinh cùng tuổi, dù vậy cô cũng không tự mãn. Mỗi ngày ngoại trừ học tập chính là học tập, thời học sinh của cô cơ hồ đều vùi đầu trong sách vở. Ngay cả nam sinh thích cô cũng bị ham học cùng khí chất lãnh ngạo của cô dọa chạy, cho nên nhiều năm như vậy, cô ngay cả một người bạn cũng không có.

Còn nhớ đêm đó, Điền Triết Hiên đi tới trước mặt cô, khiến cô trở thành nữ nhân của hắn. Đó cũng là lúc hắn nói những lời làm thay đổi cuộc sống của cô.

“Cha nói, em sau này sẽ là vợ tôi, đã vậy việc trở thành nữ nhân của tôi cũng là nhất định. Bất quá trước đó tôi nói lại lần nữa, em không nên yêu tôi, ngay cả một chút thích cũng không nên có.” Trên ngón tay Điền Triết Hiên dấy lên ánh lửa*, chiếu sáng khuôn mặt của hắn, hắn bình tĩnh không có biểu tình gì.

(R: ở đây là ĐTH bật lửa nên mới có ‘dấy lên ánh lửa’, tác giả k nói rõ).

Vào thời khắc Hủ Liên nằm bên người hắn, còn chưa thích ứng được khi lột xác thành phụ nữ, lời nói của Điền Triết Hiên quả thật giống như sấm sét giữa trời quang. Bởi vì bóng tối trong phòng, Điền Triết Hiên nhìn không thấy vẻ mặt Hủ Liên, hoặc có thể là hắn căn bản không muốn biết cô phản ứng như thế nào.

Lúc điều thuốc tàn, Điền Triết Hiên đứng dậy mặc quần áo rời khỏi phòng. Hủ Liên lúc này đã nản lòng thoái chí, cô biết chính mình vĩnh viễn không thể nhận được tình yêu.

Đứng dậy xuống giường, Hủ Liên vào phòng tắm tẩy đi tất cả dấu vết hắn lưu lại, dòng nước lạnh làm cô thanh tỉnh, cũng khiến cô trở nên ưa sạch sẽ. Bất luận lúc nào, cô cũng không thể chịu được người khác đụng chạm.

Từ đó, trong lòng cô chậm rãi nổi lên một bức tường cao, chính mình không đi ra, ai cũng không vào được. Cho dù hiện tại gặp kiếp trước của hắn, cô vẫn như trước không muốn ném trái lựu nữa.

19. Chương 73-74-75-76

Chương 73: Đi vào lòng nàng 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Hoàng hậu đang suy nghĩ cái gì vậy?” Điền Triết Hiên tắm rửa xong gọi vài lần cũng không thấy cô phản ứng, chỉ là mơ hồ thấy cô đang chờ ra.

Đi lên phía trước vô một cái, lại phát hiện bà vai cô đang cứng ngắc. Lúc vừa quay đầu lại, trong mắt cô toàn bộ đều là hàn ý, nhưng lúc thấy hắn lại nhanh chóng tán đi.

“Nô tì có chút mệt, đi nghỉ trước.” Nói xong, Hủ Liên từ trên ghế đứng lên, xoay người đi thẳng về phía giường.

“Chờ một chút.” Điền Triết Hiên gọi Hủ Liên “Quay qua đây.”

Hủ Liên không hề động, chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó. Cô không thể xoay người, nếu không Điền Triết Hiên sẽ thấy được biểu tình trong mắt cô.

Thấy Hủ Liên không quay lại, Điền Triết Hiên tiến lên đem thân thể cô xoay lại đối diện. Hắn cúi đầu dừng trên khuôn mặt Hủ Liên. “Làm sao vậy?”

“Không có gì, chỉ là không quen có người từ phía sau chạm vào ta.” Hủ Liên không muốn nhìn chăm chú vào mặt Điền Triết Hiên.

“Vì sao không nhìn ta nói chuyện?” Ngay từ lần đầu tiên thấy Hủ Liên, hắn đã bị ánh mắt lạnh lùng của cô hấp dẫn, vậy mà bây giờ cô ngay cả đừng khí nhìn hắn cũng không có.

“Hoàng thượng vì sao phải tận lực bức ta, Hủ Liên ta chỉ là vì báo ân mà đến, nếu như không tin lời ta người có thể đem ta biếm lãnh cung hay thậm chí xử trảm, hà tất phí công hỏi ta như thế.” Hủ Liên vốn vì nhớ tới chuyện cũ mà tâm tình xao động, bây giờ bị hắn bức như vậy, lời nói không khỏi vọt ra.

“Như vậy xem ra không phải ta không tin nàng, mà là nàng không tin ta. Ta nói không sai chứ, Hủ Liên.” Điền Triết Hiên mặt ngoài nhìn như lưu manh, nhưng đối với mọi chuyện vô cùng miễn cảm, nhìn ra kích động của Hủ Liên.

“Hoàng thượng, người không thể buông tha nô tì sao?” Không trả lời Điền Triết Hiên, cô hỏi lại. Hắn nói không sai, chính cô đối hắn phòng bị còn hơn người khác. Bởi vì hắn là Điền Triết Hiên, cho nên phải phòng.

“Nếu Hoàng hậu của trẫm muốn nghỉ ngơi, trẫm sao lại không tha được. Bất quá vì an toàn của Hoàng hậu, trẫm tất nhiên sẽ cũng Hoàng hậu ngủ.” Điền Triết Hiên biết rõ mình ép hỏi thế nào cũng không ra nguyên nhân, bất quá hắn có thời gian, bí mật trong lòng Hủ Liên hắn cũng sẽ biết.

“Như vậy đa tạ Hoàng thượng.” Cảm thụ được áp lực từ trên người Điền Triết Hiên mang đến, Hủ Liên yên lặng nằm xuống, cùng đợt động tác của hắn. Chương 74: Đi vào lòng nàng 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Hoàng hậu đây là muốn ám chỉ trẫm cái gì sao?” Điền Triết Hiên vẻ mặt dờ khóc dờ cười, nhìn Hủ Liên bình tĩnh nằm ngay giữa giường.

Hủ Liên không lên tiếng, xoay người nằm vào trong. Ngực căng thẳng, nếu hắn không muốn vậy cũng không cần lãng phí thời gian tắm rửa.

“Hủ Liên?” Điền Triết Hiên tiến đến bên tai cô nhỏ giọng kêu, bất quá Hủ Liên không để ý, cô nhắm mắt giả vờ ngủ.

Chỉ chốc lát sau, một cánh tay quần lên thắt lưng cô, Hủ Liên nhướn mày, lẽ nào hắn đột nhiên đổi ý sao? Cô biến sắc, bất chấp giả bộ ngủ dịch chuyển vào trong một chút.

“Ta sẽ không làm gì, nàng để ta ôm ngủ như thế này đi.” Mang theo ngữ khí vô lại, hai cánh tay luôn qua thắt lưng cô, chặt chẽ hoàn trụ. Tiếp xúc gần gũi như vậy, khiến mồ hôi Hủ Liên cũng muốn tuôn ra.

“Hoàng thượng, như vậy nô tì rất nóng, sao ngủ được?” Hủ Liên ghen hồi lâu rốt cục nhịn không được mở miệng, nhưng mà Điền Triết Hiên cũng không trả lời cô. Lẽ nào hắn đang ngủ?

Hủ Liên xoay người, đột nhiên thấy được hai đạo ánh mắt đang nhìn chằm chằm cô. Hiên nhiên Điền Triết Hiên là cố ý buộc cô xoay người đối mặt hắn. Hủ Liên phát hiện, muốn xoay trở lại, đáng tiếc chậm một bước.

Điền Triết Hiên đem cô ôm trước ngực, lại dùng sức một cái, khiến tầm mắt của cô cùng hắn giao nhau. Hủ Liên không thể tránh được nhìn thẳng hắn, đương nhiên, cô là trừng mắt.

“Nếu Hoàng hậu thấy nóng, như vậy trẫm tất nhiên sẽ giúp Hoàng hậu cởi áo, tháo thắt lưng.” Một tay cố định thân thể Hủ Liên, một tay giúp cô đem áo khoác bỏ đi. Trước sau bất quá hơn mười giây, Hủ Liên xem thường nhìn hắn, quả nhiên là một tay già đời. “Hiện tại Hoàng hậu không nóng nữa chứ.”

Hủ Liên cắn môi im lặng trừng hắn, nhìn xem bước tiếp theo hắn muốn làm gì. Nhưng mà động tác kế tiếp của Điền Triết Hiên lại làm Hủ Liên kinh ngạc, hắn vậy mà lại không có sờ loạn.

“Ta biết nàng hiện tại không tin ta, thế nhưng nàng đã là Hoàng hậu của ta, như vậy một ngày nào đó ta sẽ khiến tâm và thân của nàng đều thuộc về một mình ta.” Điền Triết Hiên áp trán mình vào trán Hủ Liên, bốn mắt giao nhau, đôi mắt thâm thúy của hắn làm Hủ Liên trong lòng run lên.

Nếu không thể thoát ly kiểm chế của Điền Triết Hiên, Hủ Liên cũng chỉ có thể nhắm mắt không để ý hắn. Cô nghe được Điền Triết Hiên khẽ hừ một tiếng, sau đó lập tức có người hôn lên môi cô.

Chương 75: Đi vào lòng nàng 3.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Điền Triết Hiên. . .” Hủ Liên dùng sức một cái, Điền Triết Hiên không có phòng bị bị đẩy ra “Người đủ chưa?” Hủ Liên phần nộ đến cực điểm quát.

“Nàng rốt cuộc gọi tên ta rồi?” Điền Triết Hiên tuy rằng mất đi nhuyển ngọc ôn hương trong lòng, thế nhưng có thể nghe được Hủ Liên hỗn hển gọi tên hắn coi như là thu hoạch không nhỏ.

“Người vì sao luôn muốn ép ta, đã nói người không nên đến gần ta quá.” Hủ Liên nhú mày, chán ghét nhìn Điền Triết Hiên. Cô hiện tại đối mặt nam nhân có chút từng tưng này, cho dù hắn khác với người trước kia, cô cũng không muốn tin tưởng hắn, càng đừng nói sẽ yêu hắn.

“Hủ Liên, có một số việc nàng không cần nói ta cũng nhìn ra được. Chính bởi vì nàng có rất nhiều chuyện gạt ta, ta mới không dám hoàn toàn tin tưởng nàng.” Điền Triết Hiên bình tĩnh nhìn gương mặt phần nộ của Hủ Liên. “Vẫn luôn thấy nàng băng lãnh nên không nhận được muốn nhìn biểu tình chân thực sau vẻ mặt bình tĩnh đó.”

“Vậy người thật đúng là có thú vui kì quái a.” Hủ Liên hừ lạnh một tiếng.

“Nàng phòng bị như vậy bởi vì ta là Hoàng thượng, hay là vì con người ta?” Điền Triết Hiên mỉm cười, đối với châm chọc của Hủ Liên hần trước nay da mặt rất dày đều coi như không nghe thấy.

“Người đã là của người, lẽ nào ta nhất định phải đem toàn bộ thể xác lẫn tinh thần cho người người mới chịu bỏ qua ư? Bởi vì người là Hoàng thượng, cho nên thứ người muốn nhất định phải có được. Bởi vì người là Điền Triết Hiên, nên tất cả nữ nhân trong thiên hạ đều phải yêu người sao?”

“Xem ra ta nghĩ một chút cũng không sai a.” Tay Điền Triết Hiên vừa định chạm vào, cặp mắt của Hủ Liên đã trừng lên đe dọa nếu hần dám động cô liền cắn tay hần. “Nàng thích ta sao?”

Hủ Liên dùng ánh mắt nhìn người ngoài hành tinh trừng Điền Triết Hiên, da mặt sao có thể dày đến mức này. Thấy tươi cười như lưu manh trên mặt hần, Hủ Liên đột nhiên có cảm giác nói không nên lời.

“Hoàng thượng người chơi đủ rồi, nô tì ngủ trước.” Không hề nhìn khuôn mặt tuần tú tà khí của hần, Hủ Liên quay mặt vào trong ngủ.

“Mặc kệ người trong lòng nàng là ai, Điền Triết Hiên ta nhất định sẽ khiến nàng chỉ nhớ một mình ta.” Điền Triết Hiên yên lặng nhìn bóng lưng cô, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm. Bởi vì, nữ nhân trước mắt là người duy nhất mà hần thích

Chương 76: Đi vào lòng nàng 4.

Edit: PT a.k.a Ring.

Mà Hủ Liên quay lưng lại trong lòng cũng đang rối loạn, dù sao Điền Triết Hiên trước mắt cũng không giống người kia. Hần bây giờ sẽ dùng khuôn mặt lưu manh kia trêu chọc cô, sẽ thường thường lộ ra tươi cười mê hoặc.

Mà người kia cho cô cũng chỉ có thương tổn, khác biệt giữa hai người càng ngày càng rõ ràng. Hủ Liên không biết sau này còn có thể lãnh tĩnh đối mặt hần như trước không, nhưng bây giờ cô cũng chỉ có thể không nghĩ tới hần, chuyên tâm làm tốt việc của mình

Hai người cứ như vậy trải qua một đêm không ngủ tới hừng đông, cho đến khi Điền Triết Hiên đứng lên rời khỏi Hủ Liên mới ngồi dậy.

“Điền Triết Hiên, tôi bây giờ đã xao động rồi, nếu trước đây tôi không chết thì cũng sẽ không gặp anh. Cho dù lúc trước bị người kia tổn thương sâu sắc, tôi cũng không thấy rối loạn, nhưng hôm nay gặp anh như vậy, tôi nên làm thế nào cho phải đây?” Tiếng thở dài vang vọng trong Khôn Trữ Cung.

“Lão sư?” Điền Thần Chích lần thứ năm gọi Hủ Liên đang lạc vào cõi thần tiên quay về, cậu thấy lạ vì sao Hủ Liên vốn luôn bình tĩnh như nước hôm nay lại thất thần như hồn lìa khỏi xác.

Nghe nói tối hôm qua phụ hoàng ngủ lại Khôn Trữ Cung, bất quá này cũng không phải lần đầu tiên, vậy vì sao lão sư nhìn có vẻ khác như vậy? Chẳng lẽ phụ hoàng thực sự ‘không được’, cho nên lão sư mới có thể u oán như thế?

Điền Thần Chích hơi cảm khái nhìn Hủ Liên, nhàn nhạt nói một câu: “Lão sư, cho dù Phụ hoàng ‘không được’, người cũng không thể ghét bỏ a, dù sao là một nam nhân mà ở phương diện này ‘không được’ quả thật vô cùng, vô cùng”

“Tiểu đồ đệ người nói lời này tựa hồ có chút không thích hợp, xem ra phụ hoàng ảnh hưởng xấu tới người không ít. Vì sư nhất định sẽ giúp người cải tà quy chính, nếu không sau này người lớn lên giống phụ hoàng, vì sư sẽ vô cùng phiền não.” Hủ Liên lộ ra tươi cười ảm áp như ánh mặt trời, làm Điền Thần Chích sững sờ.

“Lão sư, ta sai rồi. Người xuống tay lưu tình, nể tình ta còn nhỏ nói năng không suy nghĩ, không nên tính toán.” Điền Thần Chích chớp mắt, tội nghiệp nhìn Hủ Liên.

Hủ Liên vẫn tươi cười như trước, thế nhưng ánh mắt cô khi nhìn ra bên ngoài liền trở nên lay động không rõ. Đời này sợ là thoát không khỏi nam nhân như Điền Triết Hiên, như vậy đành phải tùy cơ ứng biến thôi. Có thể qua một thời gian, tất cả sẽ trở về như ban đầu.

20. Chương 77-78-79-80

Chương 77: Liệt nữ sợ triều lang 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

R: Liệt nữ sợ triều lang: Nữ cường trực sợ nam dây dưa.

Một tháng, tròn một tháng, Điền Triết Hiên mỗi tối đều chạy đến Khôn Trữ Cung của Hủ Liên ngủ. Cũng không có làm chuyện gì quá đáng, chỉ là vô liêm sỉ chiếm lấy giường cô. Như vậy còn chưa tính, bây giờ ngay cả thời gian nhàn rỗi ban ngày hắn cũng chạy đến làm phiền cô.

“Bịch. . .” Hủ Liên cầm sách trong tay ném lên bàn, biểu tình cũng không phải ‘chờ lại gần’, chỉ là lửa giận trong mắt càng lúc càng lớn khiến người khác sợ hãi.

“Hủ Liên, nàng gần đây tâm tình rất kích động.” Nam Cung Diệp Lôi đứng bên cạnh cô, một tháng này hắn vẫn quan sát kĩ thay đổi của Hủ Liên.

Sau khi nhận được tin tức của cô, hắn xung phong nhận lấy thân phận thị vệ tiến cung, mà Điền Triết Hiên sau khi biết là hắn cũng không phản đối. Sau vài lần tiếp xúc, Điền Triết Hiên cũng buông bỏ cảnh giác đối với Nam Cung Diệp Lôi.

Nam Cung Diệp Lôi cũng nhìn ra Điền Triết Hiên đối với Hủ Liên rất tốt, bất quá đối với bộ dạng dây dưa không ngớt của Điền Triết Hiên hắn cũng có chút kính nể. Dù sao trong quan niệm của hắn, một vương giả có năng lực cường đại như vậy lại có thể hạ mình đuổi theo một nữ nhân đã là chuyện cực kì khó tin.

“Diệp Lôi, nếu như ta và huynh đổi vai, huynh chắc đã không chịu được tới giờ.” Hủ Liên dần dần bình ổn hơi thở.

“Gần đây phụ thân không có động tĩnh gì, cũng vì vậy chúng ta mới có thể cùng ngồi thảo luận đối sách như bây giờ.” Nam Cung Diệp Lôi tất nhiên biết chỗ đáng sợ của Điền Triết Hiên, lập tức đổi đề tài.

“Không có động tĩnh mới là đáng sợ nhất, có thể lão đang liên kết thế lực khắp nơi, như vậy liền sẽ phiền phức. Các thế lực hiện đang phân tán, nếu hợp lại một chỗ sẽ tương đối đau đầu.” Vừa nói đến chính sự, hơi thở Hủ Liên tự nhiên trở nên mạnh mẽ, cô biết rõ điểm khác nhau duy nhất của cuộc chiến này với thương trường chính là, nếu thất bại thì ngay cả mạng cũng không còn.

“Điểm này ta cũng đã tính tới, nhưng dù sao tất cả mọi người đang kiểm chế nhau, nếu liên hợp lại, ai sẽ ngồi vị trí cao nhất cũng là cả một vấn đề.” Nam Cung Diệp Lôi nhìn Hủ Liên mạnh mẽ, cuối cùng cũng rõ nguyên nhân Điền Triết Hiên coi trọng cô. Chưa từng có nữ nhân nào có thể phân tích tình thế chính trị thấu triệt như vậy, ngay cả cách xử sự cũng không hề thua kém nam tử. Có một hiền thê như vậy, là ước mơ tha thiết của nam nhân.

Chương 78: Liệt nữ sợ triều lang 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Hừ, lẽ nào huynh không biết chiêu hợp tác giải quyết kẻ thù lớn nhất, sau đó mới đến kẻ thù nhỏ hơn sao?” Hủ Liên hừ lạnh một tiếng, dựa theo tình báo mới nhất, những thế lực này phân ra Hồng gia phía sau Hồng Quý phi, Lan gia phía sau Lan Quý phi, sau cùng là Nam Cung gia. Được lắm, thế kiềng ba chân a.

“Có đôi khi thật nghi ngờ nàng có phải nam nhân nhập vào thân thể muội muội ta hay không.” Đôi mắt của Nam Cung Diệp Lô lóe lên nhìn dung nhan thanh lệ của Hủ Liên.

“Nếu đó là lời khích lệ năng lực của ta, ta sẽ vui vẻ tiếp nhận.” Hủ Liên không để ý đến ánh mắt quỷ dị của hắn.

“Hủ Liên bị nam nhân nhập vào hả?” Thanh âm Điền Triết Hiên từ xa truyền tới, Hủ Liên âm thầm trừng mắt nhìn Nam Cung Diệp Lô.

Nam Cung Diệp Lô toát mồ hôi, may mắn không nói trắng ra, nếu không đã vạch trần thân phận Hủ Liên rồi. Bất quá ngay cả hắn cũng không phát hiện Điền Triết Hiên vào lúc nào, xem ra phong lưu Thiên tử này vô công cũng không tầm thường.

“Hoàng thượng gần đây không có chuyện gì làm sao?” Hủ Liên lạnh lùng cười, nhìn vẻ mặt vô lại của Điền Triết Hiên.

Không trả lời, hắn đi tới ôm lấy bả vai Hủ Liên. Nam Cung Diệp Lô nhìn thấy sững sốt một lúc, hành động hiện tại của Điền Triết Hiên quả thật giống y như lưu manh trên đường phố đùa giỡn con gái nhà lành.

“Ta xử lý xong rồi nên tới tìm nàng, thế nào, đang thảo luận vấn đề gì vậy?” Ban đầu Hủ Liên còn kháng cự hành vi vô lại này của Điền Triết Hiên, nhưng lấy trình độ vô liêm sỉ của hắn, sẽ không dễ dàng bỏ qua cho cô, đã vậy, Hủ Liên cũng chỉ có thể mặc kệ.

“Kết quả chỉ có một, đó chính là làm suy yếu ba thế lực. Lan gia nắm chính là tiền tài, Hồng gia nắm là quân sự, về phần Nam Cung gia tương đối đều đều, này đều là từ chỗ tiên hoàng điều tra được.” Hủ Liên nhàn nhạt nói, khinh thường nhìn cánh tay Điền Triết Hiên đang ôm mình.

“Hủ Liên cùng ta không mưu mà hợp, đã vậy chúng ta sẽ tiên hạ thủ vi cường*.” Giọng điệu thoải mái của Điền Triết Hiên làm Nam Cung Diệp Lô ngơ ngẩn, mà Hủ Liên thì lại thần bí cười cười, cũng không có phản ứng gì quá lớn.

(R: Tiên hạ thủ vi cường: kẻ ra tay trước sẽ chiếm ưu thế).

“Hoàng thượng dự định xuống tay với bên nào trước vậy?”

“Trước đó, Hủ Liên nàng cùng ta đi đến một chỗ có sơn có thủy nghỉ hè đi. Chúng ta cũng có thể bồi dưỡng cảm tình thật tốt, sao không làm chứ?” Chương 79: Liệt nữ sợ triều lang 3.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Như vậy ý tứ Hoàng thượng chính là xuống tay với Lan gia trước tiên.” Đối với lời nói đùa giỡn cùng cánh tay đang chạy xuống thắt lưng cô của Điền Triết Hiên, Hủ Liên vẫn giữ bộ dáng nghiêm túc như trước. Dù sao Điền Triết Hiên là Hoàng thượng, nếu ra ngoài phải cần số tiền khổng lồ, mà nói đến tiền, như vậy chính là muốn khai đao với Lan gia trước.

“Hủ Liên, nàng thông minh như vậy, ta thật sự là ghen không được muốn ăn nàng.” Điền Triết Hiên tán thưởng nhìn sắc mặt cứng ngắc của Hủ Liên, sau đó cúi đầu hôn lên khuôn mặt nàng.

“Vi thần cáo lui trước.” Nam Cung Diệp Lô tuy rằng rất muốn nhìn cảnh hai người đấu pháp, thế nhưng cũng rất sợ bị lửa giận của Hủ Liên đốt tới, cho nên nhanh chân chạy trước, hắn tin tưởng lấy tình trạng hiện tại của hai người, hắn sẽ không bị chú ý.

“Hoàng thượng, hiện tại là thời điểm quan trọng, người cứ hàng đêm ở lại Khôn Trữ Cung của ta, ta sợ những muội muội sẽ khóc lóc kể lể với người nhà. Hoàng thượng sao không có tinh thần cống hiến một chút, lấy năng lực bản thân thỏa mãn nhu cầu của các nàng đi.” Trải qua một tháng tối luyện, công phu miệng lưỡi của cô đã tăng vọt.

“Ta cũng rất muốn a, đáng tiếc hiện tại ta bị bệnh sạch sẽ của nàng ảnh hưởng rồi, đối mặt với các nàng ‘không dậy nổi’ thì phải làm sao bây giờ?” Điền Triết Hiên ám chỉ, khiến Hủ Liên ghen không được trừng mắt nhìn.

“Nếu Hoàng thượng có bệnh về sinh lí thì nên đi tìm ngự y Hoàng Kỳ, dù sao loại bệnh này trị sớm vẫn tốt hơn. Hoàng thượng mới hai mươi lăm đã mắc phải chứng bệnh như vậy, nửa đời sau của tỷ muội trong hậu cung không phải sẽ rất tịch mịch sao.”

“Nàng nghĩ ta cần tìm ngự y à?” Điền Triết Hiên ôm chặt người phía trước, hai người chặt chẽ dán lại một chỗ, Hủ Liên tất nhiên là cảm nhận được biến hóa trên thân thể hắn.

“Lão sư.” Điền Thần Chích đi đến, thấy thân ảnh Điền Triết Hiên đưa lưng về phía cậu “Phụ hoàng người cũng tới rồi, lão sư đâu?”

Bởi vì lực chú ý tập trung vào Hủ Liên trong ngực, hắn đương nhiên không phát hiện Điền Thần Chích đi vào. Bị dọa giật mình, bầu không khí ám muội vừa rồi biến mất không dấu vết. Ngay một khắc này, Hủ Liên lại cảm nhận được thân thể hắn thay đổi.

“Chích nhi tới thật là không đúng lúc.” Điền Triết Hiên thở dài, thả Hủ Liên ra.

“Hoàng thượng, người thực sự không cần tìm ngự y Hoàng Kỳ sao? Người vừa rồi hình như sợ đến mơ hồ a.” Trong mắt Hủ Liên lóe ra ánh sáng tà ác. Chương 80: Liệt nữ sợ triền lang 4.

Edit: PT a.k.a Ring.

Nhìn bộ dạng Điền Triết Hiên mặt đỏ tới mang tai, tâm tình Hủ Liên tốt lên. Câu nói vừa rồi tuyệt đối đã kích đến tự tôn nam nhân của hắn, mặc dù có chút ác liệt, thế nhưng đối mặt vô lại như hắn, cô cũng chỉ có thể làm vậy.

“Nàng đã không hài lòng với cơ thể ta như vậy, đêm nay ta cần dốc toàn lực làm Hủ Liên thỏa mãn, đây chính là tôn nghiêm nam nhân.” Điền Triết Hiên nhìn tươi cười của Hủ Liên, nói nhỏ bên tai cô.

“Lão sư, phụ hoàng nói gì vậy?” Điền Thần Chích tiến lên mấy bước định nghe trộm nhưng cũng không nghe được lời Điền Triết Hiên nói.

“Phụ hoàng người nói người có thể theo Vũ vương học võ nghệ rồi.” Sau khi Điền Triết Hiên rời đi, Hủ Liên cúi đầu nhìn Điền Thần Chích vẻ mặt nhiều chuyện.

“Thật không? Nhưng trước kia không phải Phụ hoàng nói muốn đích thân dạy ta sao?”

Hủ Liên thầm thấy buồn cười, này rõ ràng là Điền Triết Hiên đổ kị Vũ vương võ nghệ cao hơn hắn, muốn nhử tử nghĩ mình là thiên hạ đệ nhất nên không cho theo Vũ vương học.

“Sắp tới, vi sư sẽ cùng Phụ hoàng người xuất cung một chuyến, người có thể thừa dịp này học võ với Vũ vương. Người không cần sợ hắn, hắn chỉ là nhìn tương đối dọa người mà thôi.” Hủ Liên nhìn Điền Thần Chích đang do dự, trấn an.

“Ta nhìn qua rất dọa người sao?” Nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến, Điền Triết Dực thành linh xuất hiện sau lưng hai người.

“Hoàng, hoàng. . .” Điền Thần Chích bị dọa, lập tức chạy ra sau lưng Hủ Liên.

“Vũ vương, người luôn xuất hiện đột ngột như vậy, dọa đến người khác.” Hủ Liên đã quen hắn xuất quỷ nhập thần, bất quá nếu hắn không có ý đồ gì khác cô cũng sẽ không tính toán.

“Thần Chích muốn học võ?” Điền Triết Dực đột nhiên lộ ra tươi cười âm trầm, giống như vừa tìm được đồ chơi mới.

“Đúng vậy, Thần Chích muốn bái người làm thầy.” Lúc này Điền Thần Chích đã hết sợ, từ sau lưng Hủ Liên đi ra.

“Làm đồ đệ của ta rất nguy hiểm nha, không chừng sẽ không chịu nổi huấn luyện của ta rồi xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Nếu Hoàng thượng trách tội, ta phải làm sao đây?” Điền Triết Dực nhìn Hủ Liên vẫn trầm mặc, lạnh lùng mở miệng.

“Nếu muốn làm sẽ làm tốt, võ nghệ của Vũ vương hắn là cũng số một số hai. Thần chích bái người làm thầy, ta nghĩ Hoàng thượng sẽ không phản đối.”

21. Chương 81-82-83-84

Chương 81: Thân thể khỏe mạnh 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Bái ta làm thầy đúng là không có vấn đề, thế nhưng ta nhất định sẽ không vì đó là nhi tử của đệ đệ ta mà buông lỏng. Ta chắc chắn sẽ đặc biệt chiều cố hần.” Vũ vương đặt bàn tay khớp xương rõ ràng lên đầu Điền Thần Chích, biểu tình âm lãnh không gì sánh được.

Hủ Liên có chút hối hận giao Thần Chích cho tên biến thái này, nếu sau này Thần Chích cũng cố quái i hết hần không phải là bị kịch sao. Đừng nhìn Thần Chích trong lòng sợ hãi, thế nhưng cậu bé vẫn kiên định nhìn thẳng Điền Triết Dực.

“Đã vậy, thời gian tới, Thần Chích xin nhờ Vương gia.” Nhìn biểu tình Điền Thần Chích cũng biết là cậu đã quyết tâm theo Điền Triết Dực.

“Nàng xuất môn bên ngoài cũng phải cẩn thận, dù sao ta cũng không thể theo nàng suốt, bất quá hiện tại có Hoàng thượng bảo hộ bên người cũng không tệ.” Điền Triết Dực thâm ý nhìn Hủ Liên, khi Hủ Liên đang bận tiêu hóa câu nói thì hần đã rời đi.

“Chẳng lẽ người ra tay tương trợ chính là hần?” Hủ Liên nhìn cửa sổ vẫn mở rộng, biểu tình có chút nghi hoặc. Nếu thực sự là như vậy, cũng khó trách tại sao sát thủ ngay cả thi thể cũng không còn.

Vì được Điền Triết Dực chấp nhận, cả buổi chiều Điền Thần Chích bị vây trong trạng thái hưng phấn. Hủ Liên cũng chỉ có thể lắc đầu, dù sao cũng chỉ là trẻ con, có thể có năng lực như Điền Thần Chích đã là vô cùng xuất sắc rồi.

Đối với giúp đỡ của Điền Triết Dực, Hủ Liên sẽ ghi nhớ. Tuy rằng Điền Triết Dực tính tình cố quái, cũng không dễ ở chung, thế nhưng hần cũng không phải loại tiểu nhân đánh lén, từ phía sau bỏ cho người khác một đao. Mà đối với những lời nói trước đây của hần, Hủ Liên cũng nghĩ hần là vui đùa, không thật lòng.

Sau bữa tối, Hủ Liên như thường lệ tắm rửa. Đột nhiên nhớ tới lời Điền Triết Dực nói buổi chiều, trên mặt Hủ Liên lộ ra bất đắc dĩ, thật không biết hần lớn như vậy làm chi mà còn dính lấy cô.

“Hủ Liên?” Vừa nghe tiếng, trên mặt đã có cái gì đó nóng hằm hập dán lên, hiển nhiên cái nóng hằm hập đó chính là mồm lợn của Điền Triết Dực.

(R: ta thề là ta k có thêm bớt j' hết ==)

Trên trán Hủ Liên hơi nổi gân xanh, nhàn nhạt nói “Người tắm chưa?” Một tay cầm lấy khăn lụa lau chỗ nóng trên mặt.

“Hủ Liên nàng sao có thể ghét bỏ ta, được rồi không nói nhiều nữa, ta là đến thực hiện hứa hẹn buổi chiều.” Điền Triết Dực vén tay áo ôm lấy Hủ Liên, đi về phía giường.

Chương 82: Thân thể khỏe mạnh 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Hủ Liên?” Nhìn Hủ Liên đưa lưng về phía hần mà ngủ, trong lòng Điền Triết Dực thầm nghĩ không lẽ giận rồi? Hần nhẹ nhàng khoát tay lên vai Hủ Liên, không ngờ lại có thể thuận lợi xoay cô lại.

Nghe hô hấp đều đều của Hủ Liên, Điền Triết Dực biết cô đã ngủ. Ngay cả khí lực tắm rửa lại cũng không có, liền như vậy mà ngủ. Kỳ thực lúc này, hần đã tắm rồi, chỉ là muốn dọa Hủ Liên ưa sạch sẽ mà thôi.

Điền Triết Hiên kéo Hủ Liên đang ngủ say lại, trong lòng tràn ngập cảm giác tự hào. Có thể ôm nữ nhân mình thích như vậy, đối với hắn mà nói là một loại hạnh phúc. Một tháng ở cùng cô, loại cảm giác phong phú này so với khi ở cùng những phi tử lúc trước hoàn toàn không giống.

“Hủ Liên, vì sao nàng vẫn luôn cự tuyệt ta rất xa vậy?” Vỗ về tóc đen dài mượt mà của Hủ Liên, ngửi hương thơm thoang thoảng trên người cô, Điền Triết Hiên thở dài một hơi.

Có phải vì hậu cung hắn nhiều nữ nhân, cho nên Hủ Liên không muốn đem tâm của mình giao cho hắn? Nếu là như vậy, hắn có thể giải tán hậu cung, bắt quá chí ít phải đợi giải quyết xong chuyện này, như vậy những nữ nhân ấy cũng có thể cho về nhà.

“Hoàng thượng, người tắm rửa chưa?” Hủ Liên chậm rãi mở mắt, có chút cảm tức nhìn kẻ gây chuyện.

“Nếu nàng muốn tắm, ta có thể ôm nàng đi.” Nhìn bộ dạng buồn ngủ của Hủ Liên, Điền Triết Hiên yêu thương hôn lên trán cô.

“Vậy làm phiền Hoàng thượng rồi.” Hủ Liên ngay cả khí lực cử động cũng không có, cho nên cũng chỉ có thể để tên đại hôi lang này làm.

Bồn tắm sau bình phong đã sớm được đổi thành bồn tắm có thể chứa hai người. Điền Triết Hiên thử độ nóng, sau đó ôm Hủ Liên đặt vào trong, chính mình cũng kích động nhảy vào.

Nhất thời bọt nước văng khắp nơi, Hủ Liên nhú mày, để Điền Triết Hiên chà lau thân thể của mình. Cô tựa vào ngực hắn, ngâm trong nước nóng, đau nhức trên thân thể cũng giảm bớt.

“Hủ Liên, nàng lần này đã biết cơ thể ta không có vấn đề gì rồi chứ?” Điền Triết Hiên lấy lòng vuốt ve bờ vai Hủ Liên, mỹ sắc trước mặt hắn cũng không dám có động tác gì. Dù sao, nếu làm thêm một lần, vân vân, Hủ Liên sẽ đá hắn xuống giường.

“Người nếu còn dám có ý đồ gì, ta khiến người chỉ có Thần Chích là con một.”

Đừng hỏi s lúc thì bạn HL gọi bạn ĐTH là ‘người’, lúc thì là ‘ngươi’. Đúng ra là ‘ngươi’ nhưng mà mấy câu có chữ ‘Hoàng thượng’ gọi ‘ngươi’ ta thấy nó cứ Nguyễn Văn Trỗi thế nào ấy. Chương 83: Hoàng thượng ngủ ghé.

Edit: PT a.k.a Ring.

Mấy ngày nay Hủ Liên vẫn chưa cho Điền Triết Hiên sắc mặt hòa nhã, mà Điền Triết Hiên lại sợ chính mình nóng vội sẽ phản tác dụng cho nên hắn cũng chỉ mỗi ngày mặt dày lượn quanh cô.

Hủ Liên biết gần đây Điền Triết Hiên đối với cô đã thay đổi, thế nhưng cô vẫn như cũ không thể mở lòng, cho nên cũng chỉ có thể hờ hững với hắn. Trừ phi thảo luận chính sự, nếu không tuyệt đối không nói câu nào với Điền Triết Hiên.

“Hủ Liên, ngày mai chúng ta sẽ xuất phát đến sơn trang nghỉ hè, ta nhất định sẽ không xằng bậy, nàng để ta lên đi.” Điền Triết Hiên ôm gối đầu ai oán nhìn Hủ Liên nằm trên giường.

Hủ Liên không lên tiếng, chỉ là mang đệm chăn đã chuẩn bị từ trước xếp chồng lên hai bên, giống như chiến hào.

“Hủ Liên, ta đây chỉ có thể ngủ trên ghế, cái ghế này thực cứng a.” Điền Triết Hiên nhu nhu cái cổ, hy vọng Hủ Liên sẽ thương cảm cho hắn một chút, hắn sẽ không phải ngủ trên cái ghế cứng ngắc này.

Không trả lời, chỉ là từ trong đệm chăn ném cho hắn một cái gối. Điền Triết Hiên như lấy được bảo bối nhìn đệm chăn mềm, chí ít trong lòng Hủ Liên cũng có hắn.

Tự động sắp xếp chỗ nằm, Điền Triết Hiên ngả lưng xuống, tuy mấy ngày nay chỉ có thể ngủ trên ghế, nhưng trong lòng hắn thật ra rất vui.

“Hủ Liên, chờ sau khi nội loạn lần này lắng xuống, ta đem hậu cung giải tán, nàng thấy sao?” Điền Triết Hiên lẩm bẩm nói, bắt quá lực chú ý tất cả đều đặt ở thính giác, hắn biết Hủ Liên sẽ không trả lời hắn, thế nhưng hắn vẫn muốn cảm thụ xem hơi thở của nàng có thay đổi không.

“Chờ sau khi giải tán hậu cung, cũng chỉ có một mình nàng cùng ta. Linh Lung ta sẽ phong làm công chúa, dù sao ta vẫn xem nàng ấy như muội muội, Mẫu hậu cũng rất thích nàng ấy.” Hô hấp của Hủ Liên vẫn bình ổn như trước, không có một chút phập phồng.

“Đến lúc đó ta, nàng, Mẫu hậu và Chích nhi chúng ta một nhà bốn người ở cùng một chỗ rất tốt đúng không?” Điền Triết Hiên trở mình, nhìn về giường ngủ của Hủ Liên.

Điền Triết Hiên thở dài, Hủ Liên vẫn không có phản ứng gì, toàn bộ tầm cung chỉ có thanh âm của hân. Lẽ nào cô không muốn như vậy sao? Điền Triết Hiên nhất thời không biết nên nói gì, chỉ có thể trầm mặc nhìn đồng chăn nệm cản trở tầm nhìn.

Trong bóng tối, Hủ Liên nhàn nhạt nở nụ cười, cô thực sự có thể cùng nam nhân này có một gia đình hạnh phúc sao? Cô là cô nhi, vẫn luôn muốn có một gia đình ấm áp, hạnh phúc mỹ mãn, hân có thể cho ư?

Chương 84: Hành trình đến sơn trang mùa hè 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

Sáng sớm hôm sau Hủ Liên đã thức dậy chuẩn bị, thấy Điền Triết Hiên nằm trên ghế, cô lộ ra tươi cười có chút hả hê.

Gọi cung nữ yên lặng đem cung phục chính thức tới, y phục tầng tầng lớp lớp được đem tới làm Hủ Liên đổ mồ hôi lạnh. So với y phục lúc trước cô tiến cung, thật đúng là chỉ có hơn chứ không kém. Một cung nữ cầm khay tiến đến, đi cùng y phục còn có một bộ trang sức thích hợp.

Hủ Liên thở dài, cởi quần áo trên người ta, đem y phục kia từng lớp mặc vào. Đúng lúc này cô cảm nhận được một ánh mắt nóng rực, không cần nói cũng biết chính là tên sói kia.

“Hoàng thượng nếu đã tỉnh thì cũng nên chuẩn bị nhanh một chút đi.” Sau khi quần áo đã chỉnh tề, Hủ Liên ngồi trước gương đồng chải mái tóc dài. Thuần thực đem từng cây trâm cài tóc cùng đồ trang sức lóa mắt cài lên tóc. Mây vẽ tinh tế, sau đó nhẹ nhàng mím môi, một mặt đỏ bừng liền in lên bờ môi nàng.

Sau khi đến cổ đại cô nhàn rồi không có việc gì làm cũng có tìm hiểu trang phục ở đây, tuy rằng không đa dạng như ở hiện đại, nhưng dù sao nơi này cũng không có nhiều hoa công*. Bất quá đối với sở thích bơi lên mặt một tầng lại một tầng phấn của nữ tử ở đây, cô thực sự không dám gặt bừa.

(R: chắc có thể hiểu như người thiết kế)

“Hủ Liên, nàng không mặc trang phục như vậy mới là đẹp nhất.” Điền Triết Hiên đứng sau lưng cô, đem toàn bộ nhất cử nhất động của Hủ Liên xem vào mắt.

“Hoàng thượng người hân là rõ ràng ta xuất cung lần này không phải vì mục đích cá nhân, làm Hoàng hậu của người, nếu không thể có dáng vẻ trang trọng đối mặt bách tính, như vậy không phải làm xấu mặt hoàng thất sao?” Hủ Liên nhàn nhạt nói, dù sao cũng là trước mặt mọi người, cô cho dù không thích trang phục này thì vẫn phải mặc.

“Nếu bên cạnh ta không phải là nàng, ta nên làm cái gì bây giờ?” Điền Triết Hiên lộ ra một nụ cười vui vẻ. Bất luận là lúc nào, Hủ Liên vẫn luôn lấy lợi ích của hân làm trọng. Coi như là báo ân như cô nói, Điền Triết Hiên cũng cảm thấy thật may mắn khi có cô bên cạnh.

Đội ngũ sắp xếp chỉnh tề, đi đầu tiên chính là Điền Triết Lỗi. Đã lâu không gặp, Vương gia này vẫn ‘ồm yếu’ như vậy. Sau đó là Điền Triết Hiên và Hủ Liên, bọn họ vững vàng ngồi trong kiệu rộng thênh thang, sa mỏng hơi lay động, loáng thoáng có thể thấy được phong cảnh bên ngoài.

“Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế, hoàng hậu thiên tuế thiên tuế thiên tuế.” Hai bên đường quỳ đầy bá tính, không một ai có can đảm ngẩng đầu, vì có quá nhiều người cho nên những thị vệ cũng đặc biệt cảnh giác.

22. Chương 85-86-87-88

Chương 85: Hành trình đến sơn trang mùa hè 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

Tuy rằng Hủ Liên trước đây cũng đã gặp qua đám đông, thế nhưng một màn chân thực mà chân động như hôm nay đã tác động đến cô. Đúng vậy, cô hiện tại là Hoàng hậu, mà nam nhân bên cạnh lại là Hoàng thượng, ở thời đại này là đại biểu cho quyền lực.

“Hoàng hậu có thể nói cho trẫm, Chích nhi từ trước đến nay lấy xuất cung làm mục tiêu sao lại không hề dây dưa với chúng ta chút nào?” Cảm thụ được khấn trương của Hủ Liên, tay Điền Triết Hiên bắt lấy những ngón tay trắng bệch của cô. Cũng chuyển đề tài để dời đi lực chú ý của Hủ Liên.

“Thần Chích còn có chuyện khác hấp dẫn hần, đương nhiên sẽ không dính theo chúng ta.” Hủ Liên không nói với hần Thần Chích đang học võ với Điền Triết Dục.

“Phải, ta nghĩ nàng đã dùng biện pháp gì lưu lại Chích nhi, chẳng lẽ là muốn ở chung một mình với ta nên mới làm vậy sao? Nàng thật sự là rất hiểu trẫm, Hủ Liên.” Móng vuốt sói vốn đặt trên tay Hủ Liên được voi đòi tiên cầm lấy tay cô.

Gương mặt Hủ Liên cứng lại một chút, loại nam nhân tự kỉ bất trị này sao lại để cô gặp phải chứ. Quên đi, nhỏ không nhận được sẽ hỏng việc lớn, lỡ như cô phản kháng lại dẫn tới rắc rối thì không hay rồi. Hủ Liên giãy dụa tất nhiên bị Điền Triết Hiên nhìn trong mắt, trong lòng hần lập tức lên kế hoạch làm sao để bồi dưỡng tình cảm hai người tại sơn trang mùa hè.

Dù sao với cá tính như Hủ Liên, thân là nam nhân cũng chỉ có thể càn chủ động hơn đến hòa tan cô. Nghĩ đến một ngày có thể thắng được tim của mỹ nhân, ánh mắt Điền Triết Hiên nhìn Hủ Liên lại càng trở nên nhiệt tình hơn.

“Hoàng thượng, người nếu như dục hỏa đốt người, Lan Quý phi ở kiệu sau nhất định sẽ đặc biệt cam tâm tình nguyện cống hiến sức lực.” Đối với ánh mắt nhiệt liệt của Điền Triết Hiên, Hủ Liên âm thầm thấy có cảm giác nguy hiểm.

“Nếu mọi chuyện thuận lợi, lần này nàng ta xuất cung cũng sẽ không trở lại.” Điền Triết Hiên nhích lại gần Hủ Liên một chút. Vì trời nóng nên dùng sa mỏng, nếu đổi thành tơ lụa tiên diễm che mắt, Điền Triết Hiên đã sớm bỏ nhào lên người Hủ Liên.

“Hoàng thượng cả đầu chỉ là những ý tưởng xấu xa này, đến lúc đó chính sự không làm tốt, người liền chờ đến kiếp sau cùng Lan quý phi, Hồng Quý phi rồi.” Đối với tươi cười hèn mọn của Điền Triết Hiên, Hủ Liên chỉ khinh bỉ liếc mắt.

“Ngàn vạn lần không nên a, Hủ Liên thân ái của ta, cho dù để ta nửa đời sau ngủ ghe ta cũng không chạm vào các nàng nữa đâu.” Đã quen mùi hương thanh nhã, sạch sẽ của Hủ Liên, hần sao có thể còn hứng thú với mùi phấn son gay mũi trên mặt những nữ nhân kia chứ.

Chương 86: Hành trình đến sơn trang mùa hè 3.

Edit: PT a.k.a Ring.

Đối với hành vi ngày càng ấu trĩ của Điền Triết Hiên, Hủ Liên không biết là nên cười hay nên chửi. Tuy Điền Triết Hiên vẫn cùng cô hi hi ha ha, nhưng trong lòng cô biết hần đã sớm bố trí đầu vào đấy, chỉ cần đến lúc đó phối hợp với hần là được.

Sơn trang mùa hè trong lời Điền Triết Hiên nói cách kinh thành cũng không xa, lấy tốc độ hiện tại, khoảng chừng ba đến năm ngày là có thể tới. Tuy rằng phương tiện giao thông không nhanh chóng, tiện lợi như ở hiện đại, nhưng nhìn thấy được cảnh sắc tự nhiên xinh đẹp chưa bị bàn tay con người tàn phá, tâm tình Hủ Liên cũng không tệ.

Không giống với tiền cung lần trước, lần này Hủ Liên đã có thể yên tâm thưởng thức phong cảnh, đương nhiên trước hết cũng phải lơ đi tầng tầng lớp lớp cung phục trên người mới được. Cốt bất đắc dĩ thở dài, y phục này nặng muốn bằng cô luôn rồi, hơn nữa còn thêm một đầu đầy đồ trang sức.

“Hủ Liên, nàng rất nóng sao?” Điền Triết Hiên biết rõ còn cố hỏi, nhìn sắc mặt nhợt nhạt của Hủ Liên cũng biết là có chuyện gì.

“Hoàng thượng cũng mặc không ít, lẽ nào không cảm thấy nóng sao?” Cũng mặc y phục hoa lệ như nhau, vì sao Điền Triết Hiên còn có thể lãnh tĩnh ngồi một bên như không có việc gì?

“Ta từ nhỏ tập võ, một chút nóng nực ấy vẫn chịu được.” Điền Triết Hiên phân phó xuống, để đội ngũ dừng lại nghỉ ngơi.

“Hoàng thượng. . .” Kiêu hạ xuống, Hủ Liên vừa muốn hóng chút gió đã ngửi thấy mùi son phấn dày đặc. Gương mặt cô nhợt nhạt một chút, nhìn Lan Quý phi một thân y phục sa mỏng. Cô tựa hồ cảm giác được điều gì đó, nhưng lại không biết chính xác là cái gì.

“Hủ Liên a, sắc mặt của nàng không được tốt, có phải bị cảm nắng rồi không?” Điền Triết Hiên vừa nhìn thấy Lan Quý phi như cái lơ lửng lơ bỏ nhào tới liền linh hoạt lắc mình, đi tới bên cạnh Hủ Liên.

Lan Quý phi thấy mình bị bỏ, cảm thấy không cam lòng nhìn Hủ Liên. Lúc đầu Điền Triết Hiên nói mang ả đến sơn trang nghỉ hè, ả đã rất vui vẻ, không ngờ còn có Hoàng hậu tướng mạo bình thường, tính cách lạnh lùng này cùng đi.

“Hoàng thượng, ta có thể hỏi vì sao cung phục của ta nhiều hơn Lan Quý phi đến vậy không?” Tuy cô biết Hoàng hậu so với Quý phi là cao hơn rất nhiều, nhưng khác biệt đến mức này cũng quá khoa trương rồi a.

“Ta là sợ da thịt trắng nõn của nàng lộ ra ngoài, phơi nắng sẽ không tốt cho nên đã đặc biệt chuẩn bị.” Điền Triết Hiên biết giấu không được nữa, đành phải nói ra. Kỳ thực nguyên nhân rất đơn giản, hắn không muốn thấy Hủ Liên giống như Lan Quý phi, ăn mặc hở hang như vậy.

Chương 87: Hành trình đến sơn trang mùa hè 4.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Vậy thật sự là cảm ơn ý tốt của Hoàng thượng.” Hủ Liên lộ ra một nụ cười ôn hòa, chỉ ít nhìn qua thì đúng là như vậy. Ngón tay thon dài của cô xoa trước ngực Điền Triết Hiên, dùng giọng điệu nhỏ nhẹ như tình nhân với nhau mà nói “Xin hỏi trước đây lúc ta tiến cung có phải là cũng có đãi ngộ giống vậy không?”

“Khụ khụ, cái này a, Hủ Liên nàng nghe ta giải thích. Trước đây chỉ là giỡn với nàng, hôm nay là vì thân thể của nàng mà suy nghĩ a.” Sói đúng là sói, cho dù là cầu xin tha thứ, tay cũng không tự chủ được mà chiếm tiện nghi người ta. Nếu Hủ Liên cũng đã đưa lên, hắn sao có thể không đáp lại.

“Nhanh chóng tìm chỗ cho ta thay quần áo, nếu không ta sẽ thành toàn cho người với Lan muội muội.” Hủ Liên mang theo cười nhạt, từ trong móng vuốt sói của hắn giật tay ra, cũng không quay đầu lại tiêu sái vào kiệu.

“Hoàng huynh a, huynh hình như được Hoàng tẩu dạy thành dễ bảo a.” Điền Triết Lỗi trước giờ thích châm chọc người khác đồng tình nhìn bộ dạng kinh ngạc của Điền Triết Hiên, trong lòng lại mừng thầm vì trước đây chưa có đắc tội với cô.

“Lỗi, gần đây nghe nói đệ nạp không ít cơ thiếp, tình cảm chúng ta rất tốt, như vậy chờ chuyện lần này kết thúc, ta sẽ đem Lan Quý phi ban cho đệ, đệ nói như vậy có được không?” Điền Triết Hiên quay đầu lại, nhìn Điền Triết Lỗi đang hả hê nhàn nhạt nói.

“Hoàng huynh, ta không có phúc hưởng, ngàn vạn lần không nên lo lắng cho ta. Tuyệt sắc như vậy hẳn là nên tặng cho người ưu tú hơn, ta thân thể suy yếu như vậy, sợ là không lần qua lần lại nổi.” Vừa nghĩ đến Lan Quý phi kia, sắc mặt Điền Triết Lỗi giống như không cần thận mà ăn nguyên củ hành.

“Hừ. . .” Điền Triết Hiên tà liêu liếc hắn, sau đó đổi thành gương mặt lấy lòng chạy lên kiệu. Nếu Hủ Liên muốn thay quần áo, chỉ có cách đến trạm dịch phía trước mới được, vậy lên đường đến trạm dịch đi.

Sau khi ở trạm dịch nghỉ ngơi một đêm, tinh thần Hủ Liên đã khá lên, dù sao cũng không cần phải mặc y phục nặng nề như vậy nữa. Cô nhàn nhã ngồi một bên nhìn mấy con thú nhỏ thỉnh thoảng từ trong rừng chạy ra, du lịch sinh thái như vậy đối với thể xác và tinh thần rất có lợi.

Một đường này Hủ Liên không nói gì với Điền Triết Hiên, dù vậy, Điền Triết Hiên vẫn có thể lải nhải bên tai cô thật lâu.

“Người rất ồn ào.” Khó có dịp gần thiên nhiên như vậy lại bị nam nhân bên cạnh phá hỏng, Hủ Liên cau mày rất cục mớ miệng.

Chương 88: Hành trình đến sơn trang mùa hè 5.

Edit: PT a.ka. Ring.

“Hủ Liên, tuy lần này đến sơn trang nghỉ hè là có việc làm, nhưng nàng đối với ta hờ hững như vậy, tình cảm của chúng ta làm sao có thể càng sâu nặng hơn chứ?” Vừa thấy Hủ Liên nói chuyện, Điền Triết Hiên cười hì hì sáp lại, đúng là cho hắn chút màu sắc, hắn đã mở cả phòng nhuộm.

“Ta đối với loại tình cảm linh tinh này đã nhìn thấu triệt, cho nên muốn ta đáp lại là không có khả năng, người nên sớm một chút buông tay đi.” Hủ Liên không nhìn mặt Điền Triết Hiên, tuy đã phân biệt rõ hai người*, nhưng thấy khuôn mặt đỏ cô cũng không nhận được có chút oán giận.

(R: đây là đang nói 2 bạn ĐTH ở cổ đại & hiện đại)

“Hủ Liên, nàng đối với Chích nhi ôn nhu, đối ta lại lạnh lùng, vậy không phải rất bất công sao?” Điền Triết Hiên nghe được lời nói lãnh đạm của Hủ Liên trong lòng có chút căng thẳng, bất quá rất nhanh đã đổi thành giọng điệu vô lại.

“Thần Chích là đồ đệ của ta, người phải không?” Hủ Liên cảm giác được Điền Triết Hiên vừa sững lại, biết lời nói của mình đã tổn thương người, nhưng không nói rõ với hắn sớm, hắn sẽ tổn thương càng sâu.

“Ta là nam nhân của nàng.” Điền Triết Hiên nhìn gương mặt không chút biểu tình của Hủ Liên, trong lòng có cảm giác hơi thất bại. Hắn biết rõ, Hủ Liên tất cả đều có thể cho hắn, ngoại trừ tâm của chính mình, thế nhưng hắn chính là lòng tham không đáy muốn toàn bộ con người cô.

Hủ Liên không lên tiếng, chỉ là quay đầu nhìn ra bên ngoài. Cô cười khổ, sau ngày hôm đó, tình yêu đối với cô đã trở thành thứ xa xỉ, có thể nhìn nhưng tuyệt không thể chạm vào. Nếu đã quyết định, như vậy bất luận Điền Triết Hiên vì cô làm bao nhiêu chuyện, cô cũng không thể để bản thân trầm luân.

Lúc này đường đi có thể xem là yên tĩnh, chỉ có tiếng bước chân của thị vệ, tiếng vó ngựa cùng tiếng bánh xe lăn trên đường. Đối với trầm mặc của hai người, Điền Triết Lỗi cũng không dám hỏi gì, bất quá từ biểu tình trên mặt của Điền Triết Hiên có thể nhìn ra hắn thất bại.

“Tối rồi, chúng ta xuống xe đi.” Điền Triết Hiên xuống trước, xoay người vươn một tay cho Hủ Liên. Hủ Liên hơi do dự đặt bàn tay lạnh lẽo của mình vào tay hắn.

Hủ Liên lúc bước xuống vì không chú ý mà vấp bổ nhào, Điền Triết Hiên nhanh tay lẹ mắt ôm lấy cô, đây là cảm giác yêu thương nhưng nhớ sao. Điền Triết Hiên tất nhiên là rất hưởng thụ, bất quá cảm giác được ánh mắt kinh diễm của người xung quanh, hắn luyến tiếc buông nàng ra.

“Hủ Liên, mặc kệ nàng chấp nhận ta hay không, đời này ta đều phải đem nàng cột vào bên người, một ngày nào đó ta sẽ vào được lòng nàng.” Trong nháy mắt hai người tách ra, Điền Triết Hiên thấp giọng nói bên tai Hủ Liên.

23. Chương 89-90-91-92

Chương 89: Tìm kiếm bảo khố 1.

Edit: PT a.ka. Ring.

Thân thể Hủ Liên cứng đờ nhưng lập tức khôi phục biểu tình đăm đăm. Điền Triết Hiên phất phất tay ý bảo những người đang quỳ rạp xuống đất đứng dậy. Khí tức vô lại khi đối mặt Hủ Liên đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là khí thế vương giả.

“Vi thần tiếp giá chậm trễ, thỉnh Hoàng thượng thứ tội.” Đứng đầu đội ngũ là một nam nhân thân thể mập mạp, đi tới trước mặt Điền Triết Hiên. Nhìn gương mặt bệnh ra cùng thân thể mập mạp như một đỉnh vàng* của hắn, Hủ Liên đã rõ người này hẳn là phụ thân Lan Quý phi rồi.

(R: nguyên văn là kim nguyên bảo, cục này chắc mọi người cũng k lạ gì).

“Lan đại nhân nói quá lời, trẫm chỉ là đột nhiên nghĩ đến Lan Quý phi cùng đại nhân đã lâu không gặp, dịp nghỉ hè lần này cũng là cơ hội tốt cho các người phụ tử đoàn viên.” Điền Triết Hiên liếc nhìn Lan Quý phi đứng sau.

“Long ân của Hoàng thượng thật vĩ đại, vi thần sợ hãi.” Nói xong đỉnh vàng lại muốn quỳ xuống tạ ân, Hủ Liên im lặng đứng nhìn thân thể khổng lồ quỳ xuống, thâm thắc mắc hắn như vậy một hơi đứng lên thể nào đây.

“Lan đại nhân người đứng lên đi, trong sơn trang đã chuẩn bị tốt hết rồi sao?” Điền Triết Hiên tuy đã lên kế hoạch từ rất sớm, thế nhưng hắn cũng chỉ thông tri cho bọn họ vào cái đêm hắn xuất phát. Đương nhiên, này là để cho Lan đại nhân trở tay không kịp.

Căn cứ vào tin tức hắn điều tra được, Lan mập mạp này vẫn chiếm lấy tòa sơn trang mùa hè. Hơn nữa tựa hồ không kiêng dè gì đem toàn bộ tài sản giấu ở đây, dù sao nơi này cũng là biệt quán của Hoàng đế, tất nhiên không ai dám tùy tiện xông vào, có thể xem là một nơi giấu tài sản tốt.

Điền Triết Hiên thầm nghĩ tên mập này đúng là to gan lớn mật, dám tại địa bàn của hắn giấu tiền dơ bẩn, như vậy hắn sẽ khiến tên này phải nhổ ra. Hừ lạnh một tiếng, kéo tay Hủ Liên không coi ai ra gì tiêu sái đi vào.

“Tĩnh Lâm, con sao có thể để nữ nhân Nam Cung gia này được sủng ái, phải biết rằng thời điểm này, người nào cùng Hoàng thượng thân mật nhất, thế lực phía sau người đó là có cơ hội nhất. Lẽ nào con đã quên hết những lời cha nói lúc trước sao?” Trong mắt lộ ra tia sáng, dừng nhìn hắn bề ngoài buồn cười, kỳ thực Lan đại nhân này thao túng hơn một nửa sông bạc cùng chợ đen của cả quốc gia. Tiền hắn cất giấu so với quốc khố chỉ có hơn chứ không có kém, cho nên cẩn thận cũng là đạo lý tồn tại của hắn. Lần này Hoàng thượng đột nhiên đến nghỉ hè cũng không phải chỉ đơn giản như vậy.

“Phụ thân người yên tâm, con sẽ không để Hoàng hậu này tiếp tục kiêu ngạo.” Chương 90: Tìm kiếm bảo khố 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

Sau khi sắp xếp xong mọi thứ, cũng đã gần tới chạng vạng. Hủ Liên chọn một gian tiểu viện yên tĩnh, bên trong là một khóm trúc, mát mẻ hợp lòng người. Phần lớn bày biện trong viện đều làm từ trúc, giữa mùa hè nóng bức này cũng đem lại cho Hủ Liên cảm giác thanh tịnh thoải mái.

Thế nhưng yên tĩnh này cũng bị người vừa tới kia phá hỏng, chỉ thấy Điền Triết Hiên ôm gối thò đầu ra nhìn Hủ Liên. Khóe miệng Hủ Liên hơi co quắp, không thèm nhìn đến hắn.

“Hủ Liên nàng thật biết chọn chỗ, ở đây mát mẻ như vậy, hai người ngủ một chỗ cũng không cảm thấy nóng a.” Nói xong, đem gối đầu phóng tới trên giường Hủ Liên.

“Người không biết hiện giờ tốt nhất là nên ở cùng với Lan Quý phi sao?” Hủ Liên nhìn ra trên đường đi, Lan Quý phi một mực hướng ánh mắt ai oán đến hắn, cảm giác như vậy làm cô không khỏi nhớ đến tình cảnh lúc trước bị đụng chết. Cô lắc đầu, không biết là vui vẻ hay bất hạnh đây.

“Hủ Liên, lẽ nào nàng lại nhẫn tâm đá ta đến trước mặt nữ nhân kia bán sắc sao?” Điền Triết Hiên lộ ra bộ dáng không cam tâm tình nguyện, giống như Hủ Liên là tú bà đang bức cô nương người ta lên sàn diễn.

“Người hẳn là biết tất cả lấy đại sự làm trọng, những cái khác ta không nói nhiều, đến lúc đó ta sẽ xem tình hình mà hỗ trợ.”

“Không cần, chỉ cần tìm được địa điểm giấu tài sản của Lan mập mập, không cần bán sắc cũng có thể một lưới bắt hết bọn họ.” Điền Triết Hiên bị vô tình của Hủ Liên đã kích, nhẹ thở dài.

“Thời gian không kém, đi xem Lan đại nhân chuẩn bị cái gì chiêu đãi chúng ta.” Hủ Liên nhìn sắc trời, đến lúc dùng bữa tối rồi.

Điền Triết Hiên đi phía sau Hủ Liên, nhìn bóng lưng của cô, cảm giác mát mát trong lòng lại càng rõ ràng. Hắn vẫn cho rằng chính mình muốn gì được nấy, hiện tại dĩ nhiên thấy thất bại.

Hắn không biết trong lòng Hủ Liên có bí mật gì, nhưng hắn cảm giác được Hủ Liên đối với tất cả mọi người đều rất cảnh giác, cho dù là kẻ cô giúp đỡ. Nhưng phần cảnh giác đó đối với hắn tựa hồ rõ ràng hơn người khác rất nhiều.

Điền Triết Hiên một mực cho rằng cảnh giác của cô là để ngăn không cho bản thân yêu hắn, bởi vì Hủ Liên vẫn che giấu rất tốt, nên đến nay hắn vẫn không thể hoàn toàn rõ ràng. Đầu óc được vận dụng vào phương diện theo đuổi nữ nhân, Điền Triết Hiên chính hắn cũng có chút bất ngờ, chỉ ít hắn trước đây tuyệt đối sẽ không như vậy.

Chương 91: Xuất hiện bí được.

Edit: PT a.k.a Rìng.

Ở phòng khách được trang hoàng tráng lệ, thức ăn bày trên bàn có thể nuôi sống cả đời một nhà bá tánh bình dân. Lực chú ý của Hủ Liên đặt lên người Lan đại nhân đang đứng một bên, tên mập mập này tuyệt đối không chỉ dựa vào vận may mà có được tài sản như hiện nay.

“Tất cả mọi người ngồi xuống đi, không nên câu nệ.” Điền Triết Hiên rõ ràng là nói với Lan đại nhân. Nghe được Điền Triết Hiên nói như vậy, Lan đại nhân tạ ân rồi ngồi bên cạnh Lan Quý phi, hắn vừa ngồi xuống, bụng đã đụng vào bàn. Cái bàn có khả năng chịu lực, chỉ lung lay một chút, Lan đại nhân biến sắc, xấu hổ ngồi xa một tí.

“Tỷ tỷ, đây chính là tổ yến tốt nhất, người ném thử.” Một trận mùi hương thoảng qua, Lan Quý phi cầm một chén tổ yến nhỏ đưa tới.

“Này thực sự là cảm tạ muối muối, bất quá bản cung từ trước đến nay ăn không quen mỹ vị bậc này, thật đáng tiếc.” Hủ Liên mỉm cười, khách khí chuyển qua cho Điền Triết Hiên “Mời Hoàng thượng ăn đi.”

Sắc mặt Điền Triết Hiên lúc trắng lúc xanh, hắn bị kẹp giữa hai nữ nhân, có thể ngửi được hương khí trên người Lan Quý phi cực kì rõ ràng, cũng vì vậy mà muốn ăn giảm đi. Nhưng nếu không ăn thì lại có vẻ không thích hợp, hắn không thể làm gì khác hơn là bày ra bộ dáng hưởng thụ, nuốt một ngụm.

Lan Quý phi tuy rằng hận Hủ Liên không cho ả mặt mũi, nhưng thấy Điền Triết Hiên ăn rồi cũng không tính toán nữa. Cục diện toàn bộ bữa tối trở thành Lan Quý phi không ngừng gấp thức ăn cho Điền Triết Hiên, mà Điền Triết Hiên cũng chỉ có thể cố gắng nuốt xuống.

Còn Hủ Liên thì lại nhàn nhã ăn đồ chay của mình, dù sao loại thịt cá này ăn nhiều cũng không tốt cho cơ thể. Cô cười thầm, Điền Triết Hiên, người rốt cuộc cũng biết tề nhân chi phúc* hóa ra cũng không phải dễ hưởng thụ a.

(R: tề nhân chi phúc: cuộc sống giàu sang, sung sướng, nhiều thê thiếp).

Điền Triết Hiên thống khổ dùng cơm, cuối cùng lấy lí do đường xá mệt nhọc mà kết thúc bữa tối. Vừa nghe Điền Triết Hiên nói mệt, Lan đại nhân lập tức khoe nữ nhân của mình rất thạo xoa bóp.

“Không cần, đêm nay đừng ở đây thôi, trầm và Hoàng hậu về phòng nghỉ trước.” Điền Triết Hiên kéo Hủ Liên này giờ vẫn như người ngoài cuộc rời đi.

“Phụ thân, thuốc con dặn cha chuẩn bị đã có chưa?” Lan Quý phi ghen ghét nhìn bóng lưng Hủ Liên, âm trầm nói.

“Thuốc này tương đối đặc biệt, chỉ sợ là phải mang từ Tây Vực về.” Lan đại nhân tán dương nhìn nữ nhi của mình, nếu cách này thành công, Hoàng hậu kia nhất định sẽ thất sủng.

Chương 92: Tai vách mạch rừng 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Ta ngủ bên trong, người ngủ bên ngoài, đây là ranh giới.” Dứt khoát nói một câu, Hủ Liên liền nằm xuống ngủ. Điền Triết Hiên nhìn ranh giới được dựng lên từ chân gối kia, thầm than chính mình đãi ngộ quá kém.

“Hủ Liên, nàng nói Lan Mập Mập này sẽ giấu tiền ở chỗ nào?” Điền Triết Hiên hai tay đan vào nhau gác lên đầu, suy tư hồi.

“Người đi đem Lan Quý phi thuần phục thành dễ bảo không phải sẽ biết sao, cần gì phí đầu óc như vậy?” Thanh âm Hủ Liên nhàn nhạt truyền tới.

“Ta đã là người của nàng rồi, nàng sao có thể nhẫn tâm đem ta cho người khác được.” Tuy rằng biết nhất định sẽ là đáp án này, nhưng Điền Triết Hiên nghe được cũng có chút cảm khái.

“Hừ . .”

“Trong sân đã bố trí đầy người, nếu có động tĩnh gì sẽ lập tức báo cáo với ta, Điền Triết Lỗi thì ở sát vách.”

Hủ Liên quay người lại, dùng một tay bưng kín miệng Điền Triết Hiên, biểu tình nghiêm túc. Điền Triết Hiên sững sốt, không lẽ nhanh như vậy đã có động tĩnh rồi?

Ngay lúc Hủ Liên hừ lạnh một tiếng, cô mơ hồ nghe được âm thanh rất khẽ. Dường như có người ở sát vách di chuyển viên gạch, cho nên cô lập tức bịt miệng Điền Triết Hiên.

“Hoàng thượng, đêm đã khuya rồi, người nghỉ sớm một chút đi.” Hủ Liên lấy âm điệu bình thường nói nhanh.

“Thế nhưng trẫm còn chưa có cùng Hoàng hậu thân thiết mà.” Điền Triết Hiên phản ứng cực nhanh vô liêm sỉ nói, dù sao đây cũng là một cơ hội tốt, Hủ Liên nhất định sẽ không phản đối.

“Hoàng thượng không phải nói một mỗi sao, vậy nên nghỉ ngơi sớm một chút đi.” Giọng nói Hủ Liên hơi ngưng ngừng nhưng khuôn mặt cô chính là lạnh lẽo dọa người, cô biết Điền Triết Hiên muốn thừa cơ hội ăn đậu hủ.

“Không sao, trẫm vừa nghỉ ngơi một chút, đỡ hơn rồi.” Nói xong xoay người đem Hủ Liên đặt dưới thân, giường chấn động một chút.

Hủ Liên lại nghe thấy tiếng di chuyển gạch đá, biết người kia đã rời đi. Cô liếc mắt nhìn tên vô lại trên người, cong gối đụng mạnh vào hạ thân hắn một cái. Lần này, Điền Triết Hiên triệt để ngậm miệng, không ngờ Hủ Liên lại đột nhiên hạ độc thủ như vậy.

“Người cũng đi rồi, vượt ranh giới lần nữa thì người chờ ‘không được’ đi.” Hủ Liên mặt hướng vào tường, tỉ mỉ nhìn, hình như không phát hiện chỗ nào có vết nứt, chẳng lẽ là phòng sát vách?

“Chỗ này bên kia tường chính là hồ nước, vừa rồi làm sao có thể có người ở trên hồ nước được?”

24. Chương 93-94-95-96

Chương 93: Tai vách mạch rừng 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

Nghe Điền Triết Hiên nói xong, Hủ Liên không khỏi nhớ tới loại công phu đi trên nước, bất quá trừ cái đó ra hình như không có cách nào khác để lý giải.

“Ngày mai sáng sớm phái người đi xem đi.” Điền Triết Hiên suy nghĩ một lúc, để tránh đánh rần động cỏ, hẳn dự định ngày mai sẽ giải quyết.

Sáng sớm hôm sau, Điền Triết Hiên phái một thị vệ có khinh công tốt đi nhìn một chút, nhưng tin tức báo lại cũng là ngoài tường không có dấu vết gì mới. Điều này làm cho Điền Triết Hiên có chút kỳ quái, dù sao tối hôm qua cũng không chỉ một người nghe được tiếng động kia.

Hủ Liên vẫn lẳng lặng nghe thị vệ nói, cô đột nhiên nhớ tới cái gì, đứng lên đi ra phía ngoài. Điền Triết Hiên thấy Hủ Liên đi ra, cũng đi theo cô.

Cấu tạo cái sân này rất đơn giản, chỉ có một mảnh rừng trúc trước phòng cùng một cái hồ nước phía sau, bên trong nuôi mấy con cá chép. Hủ Liên vòng quanh gian phòng vài vòng, trong mắt nhất thời sáng lên.

Quả nhiên căn phòng này có vấn đề, Hủ Liên ở trong phòng đi từ bên này sang bên kia tường khoảng hai mươi bước, nhưng mà ở bên ngoài lại đi tới ba mươi bốn bước. Bỏ qua độ dày của tường, nhiều không gian như vậy biến đi chỗ nào chứ? Hủ Liên lộ ra một nụ cười âm trầm, cô đã biết nơi Điền Triết Hiên muốn tìm ở đâu rồi.

“Hủ Liên nàng làm sao vậy?” Điền Triết Hiên đứng bên cạnh Hủ Liên rất nhanh đã phát hiện tâm tình cô thay đổi. “Chẳng lẽ nàng đã biết vấn đề nằm ở đâu rồi?”

“Đại khái là đã biết, bắt quá cần một chút thời gian nghiệm chứng, không ngờ cái sân ta chọn lại là chỗ quan trọng như vậy. Hừ hừ. . .” Hủ Liên cười lạnh đi vào trong phòng.

“Hoàng huynh, huynh không cảm thấy tươi cười vừa rồi của Hoàng tẩu rất đáng sợ sao?” Điền Triết Lỗi sờ sờ da gà đột nhiên nổi lên, Hủ Liên này thật đúng là quỷ dị.

“Đệ biết cái gì, Hủ Liên khẳng định đã biết nơi chúng ta tìm ở nơi nào, bắt quá nếu nàng lựa chọn án binh bất động vậy chúng ta cũng chờ xem.” Điền Triết Hiên lộ ra một nụ cười hiểu rõ.

“Ai nha, Hoàng huynh đáng thương của ta tìm Hoàng hậu cường như vậy, cuộc sống sau này có phải rất phong phú hay không a?” Điền Triết Lỗi lắc đầu, nếu hai vị diễn viên này còn không có ra tay, như vậy hẳn cũng chỉ có thể chờ đợi.

“Hủ Liên a, không biết nàng sẽ mang đến cho ta kinh hỉ gì đây.” Dem toàn bộ lời nói của Điền Triết Lỗi nghe vào tai, Điền Triết Hiên lẩm bẩm nói. Chương 94: Tai vách mạch rừng 3.

Edit: PT a.k.a Ring.

Vài ngày tiếp theo, Hủ Liên đều ở trong phòng đọc sách, có lúc sẽ dùng ánh mắt kì quái nhìn mặt tường có vấn đề.

Mà Điền Triết Hiên lại bị kéo ra ngoài đi ngắm hoa, là Hủ Liên cũng không sao, nhưng hết lần này tới lần khác, bên người đều là Lan Quý phi. Công phu bám người của ả ta dai như đũa vậy, dính vào rồi là sẽ không thả ra. Điền Triết Hiên đã vài lần hỏi Hủ Liên phát hiện cái gì, Hủ Liên đều nói thời cơ chưa tới, kỳ thực. . .

“Sơn trang nghỉ hè tốt như vậy, rất thích hợp thư giãn, đọc sách a. Tục ngữ nói thật là đúng, lấy độc trị độc, ta xem người còn phiền ta thế nào.” Hủ Liên lười biếng ngáp một cái, nhìn thị vệ trong sân.

Mấy ngày nay thừa dịp Lan Quý phi quần quít lấy Điền Triết Hiên, cô đã đem phòng này lục lọi một trận, đáng tiếc không phát hiện ở đâu có cửa ngầm. Như vậy cửa vào trong mặt tường không ở trong phòng này, xem ra cái này phân bố rộng hơn tưởng tượng của cô nhiều lắm.

“Hủ Liên.” Tiếng thở hổn hển truyền đến, Hủ Liên nghiêng người tránh né công kích. Điền Triết Hiên mất thấy Hủ Liên né tránh, chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi xuống ghế bên cạnh cô. “Khi nào mới tìm mật đạo a?”

“Không nên gấp, giữa ngày hè chói chang này, ở chỗ này ngồi vài ngày không phải rất tốt sao.” Không ngờ Điền Triết Hiên lại biết tâm tư của cô, như vậy cũng không cần phải tiếp tục giấu diếm.

“Ta chờ không được, tiếp tục ngồi nữa ta sẽ bị Lan Quý phi kia bá vương ngạnh thượng cung.” Điền Triết Hiên uống một chén nước, chậm rãi bình tĩnh lại. “Trình tiết của ta toàn bộ dựa vào nàng.”

(R: *phụt*, mém phun =)).

“Gần đây có người lợi dụng khoảng tường đó nghe lén chúng ta nói chuyện, nhưng bởi vì ta một mực ở trong phòng không ra ngoài cho nên mới không dám đem đồ đạc mang đi. Bất quá tiếp tục như thế cũng không phải cách, tìm không được cửa vào cũng chỉ có thể phá tường.” Tuy nghe Điền Triết Hiên nói xong rất muốn cười, nhưng cô cũng chỉ cứng rắn nghiêm mặt nói với hắn.

“Được, ta lập tức phá nó.” Nói làm liền làm, Điền Triết Hiên bưng bưng khí thế xắn tay áo nhào lên, hẳn thực sự không muốn ở chỗ này tiếp tục ngốc nữa.

“Chờ một chút, người bình tĩnh một chút không được sao?” Hủ Liên trắng mắt liếc hắn “Muốn tìm lí do tốt, đêm nay hắn trở lại, để hắn trực tiếp hiện nguyên hình.”

“Chuyện xong rồi nàng có cái gì thưởng cho ta không?” Điền Triết Hiên nhìn Hủ Liên, lộ ra tươi cười tà ác.

“Vây phải xem hành động đêm nay có thuận lợi hay không đã.” Hủ Liên bí hiểm nhìn Điền Triết Hiên.

Chương 95: Kho báu của tiên hoàng.

Edit: PT a.k.a Ring.

Đêm khuya, trong tường mơ hồ truyền đến âm thanh quen thuộc, Hủ Liên hướng mắt nhìn Điền Triết Hiên một cái, Điền Triết Hiên gật đầu.

“A, Hoàng thượng, có sâu, hình như có con mối chui ra.” Hủ Liên hét lên một tiếng, nhảy từ trên giường xuống.

“Cái gì, trầm nhìn xem.” Chưa dứt lời, tường đã bị một quyền đánh cho vỡ ra một khối. Hủ Liên cầm lấy cây đèn trong phòng, đi tới.

Chỉ thấy Lan đại nhân người đầy bụi đất ngồi xổm bên trong, xem ra là sợ đến mơ hồ. Hủ Liên cười cười, đưa đèn lại gần. “Í, đây không phải Lan đại nhân à, sao lại ở chỗ này, chẳng lẽ là tới bắt mối?”

“Vi thần nghe nói viện này đã gần chín năm chưa tu sửa, cho nên đến xem, không ngờ thật đúng là có mối.” Lan đại nhân nơm nớp lo sợ vô bụi bẩn trên người, con người trong đôi mắt nhỏ chuyển vòng quanh nghĩ tìm cách đối phó.

“Vây thật là cực cho đại nhân, bất quá trầm nhớ sau tường này hẳn là hồ nước, vì sao Lan đại nhân lại ở trong tường kếp vậy?” Điền Triết Hiên nhìn như mờ mịt hỏi.

“Hoàng thượng, này cũng là thần mới phát hiện, có thể là tiên hoàng lúc nghỉ hè ở đây đã cho đào địa đạo. Đêm đã khuya, thần sợ quấy rầy đến Hoàng thượng nên mới vào bằng đường này, thỉnh Hoàng thượng thứ tội.” Không gian nhỏ hẹp khiến hắn quỳ xuống rất khó khăn.

“Hoàng thượng người xem, lấp lánh ánh kim ở chỗ đó là vật gì vậy?” Hủ Liên tinh mắt thấy được gì đó sau lưng Lan đại nhân, mặc dù hắn vẫn tận lực dùng thân thể che giấu.

“Trầm tới xem.” Nói xong, hơn phân nửa mặt tường lại bị Điền Triết Hiên dùng đấm giải quyết, hắn vừa vào dò xét, sắc mặt liền khế biến.

Trong không gian vốn hẳn vô cùng rộng rãi chất đầy sỏi vàng, Lan đại nhân lại đứng nửa người trong hầm ngầm, xem ra mấy đêm nay đã dời bớt đi để nghe trộm. Điền Triết Hiên tà ác cười cười, nhàn nhạt nói: “Không ngờ phụ hoàng để lại cho trầm nhiều tài phú như vậy a.”

Nghe Điền Triết Hiên nói vậy, thân thể to lớn của Lan đại nhân ngã xuống, lăn vào hầm ngầm. Hiển nhiên là đã tức giận đến hôn mê bất tỉnh, Hủ Liên thấy Lan đại nhân đã té qua một bên cũng đi đến. Đèn tuy rằng không sáng, nhưng cũng đủ khiến những khối vàng này phản chiếu lại, nhất thời lóa mắt.

“Không ngờ sự tình lại dễ giải quyết như vậy, Lan mập mạp này lại nói là địa đạo phụ hoàng cho đào, này không phải là tự làm bậy không thể sống sao?”

Chương 96: Lan Quý phi báo thù.

Edit: PT a.k.a Ring.

Khi Lan đại nhân tỉnh lại đã là giờ Ngọ* hôm sau, trong lúc đó Điền Triết Hiên đã phái tới một đội nhân mã đem địa đạo lục soát toàn bộ. Ngoại trừ tường kép, còn có mấy căn phòng giấu vàng, bắt quá nhiều nhất vẫn là tại tiểu viện Hủ Liên ở.

(R: giờ Ngọ: từ 11-13h).

Cả một buổi sáng bận rộn chuyển những khối vàng, dưới ánh nắng mặt trời, chúng tỏa ra kim quang lấp lánh, số lượng khổng lồ như vậy làm Điền Triết Hiên vui vẻ cả ngày. Hủ Liên nhìn Lan Quý phi sắc mặt trắng bệch, xem ra bị đả kích không nhỏ.

“Hoàng thượng, nếu hành trình đến sơn trang mùa hè lần này có thu hoạch lớn như vậy, để bảo vệ những tài phú tiền hoàng để lại này an toàn, chúng ta có phải nên sớm hồi cung không?” Mấy thứ trước mắt này muốn đem về cung cũng không dễ dàng, nếu nhiệm vụ đã hoàn thành rồi thì cũng không có lí do tiếp tục ngốc ở đây nữa.

“Hoàng hậu không nên gấp, nếu đã ra ngoài du ngoạn vậy thì nên thống khoái đi một lần. Mấy thứ này ta để Điền Triết Lỗi đưa về, chúng ta ở lại một thời gian đi.” Điền Triết Hiên thâm ý nhìn Hủ Liên.

“Hoàng, Hoàng thượng. . .” Lan đại nhân thở hổn hển, thật vất vả mới tỉnh dậy lại nghe Điền Triết Hiên đem tất cả tài bảo của hần chuyển ra, nhìn những khối vàng xếp thành núi, hần đâu chỉ đau lòng, ngay cả tim cũng nhức nhối a.

Nhưng mà hần cũng không dám nói gì, dù sao nếu Điền Triết Hiên truy vấn lai lịch những thứ này, cả nhà hần có thể bị tịch thu tài sản, giết kẻ phạm tội. Hần nhìn tài sản của mình liên tục bị chử đi, lại muốn té xỉu lần nữa.

Điền Triết Hiên và Hủ Liên nhìn sắc mặt lúc xanh lúc trắng của Lan đại nhân, cùng lộ ra nụ cười tà ác.

“Hủ Liên a, phần thưởng đáp ứng ta lúc trước khi nào thì cho đây?” Điền Triết Hiên không coi ai ra gì khoát tay lên vai Hủ Liên, một bộ dáng chờ mong lĩnh thưởng.

“Lan gia tuy rằng bị suy yếu tài lực, nhưng phải biết rằng số tiền này hần tùy thời đều có thể gỡ trò ở sông bạc mà kiếm về lại, người nghĩ chỉ đơn giản vậy là đã hoàn thành nhiệm vụ à?” Hủ Liên lạnh lùng liếc hần.

“Chuyện ấy ta đương nhiên biết, ta nói nàng không phải là thấy ta không đuổi Lan Quý phi về nhà nên mới nói vậy chứ?” Điền Triết Hiên kẻ sát lại, dán lên tai Hủ Liên nhẹ giọng nói.

Nhìn bộ dạng thân mật của hai người, Lan Quý phi vừa bị đả kích nghiêm trọng sờ sờ bình sứ trên người. Đây là thứ duy nhất có thể trả thù Hủ Liên, trong mắt Lan Quý phi hiện tên một tia sát khí.

25. Chương 97-98-99-100

Chương 97: Bí được tái xuất hiện 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

Bởi vì bị đả kích như vậy, thân thể mập mạp của Lan đại nhân nằm trên giường ốm nặng một trận, mà Hủ Liên cùng Điền Triết Hiên đã lên kế hoạch làm sao diệt trừ toàn bộ thế lực của hần.

“Gần đây Lan Quý phi có phải im lặng dị thường không?” Hủ Liên liếc mắt nhìn Điền Triết Hiên bên cạnh, không có Lan Quý phi dây dưa, Điền Triết Hiên càng làm quá cái gọi là ‘bảo hộ bên người’.

“Lan mập mạp cũng đã nằm trên giường không dậy nổi rồi, nàng ta tất nhiên là đi chiếu cố. Thế nào, không lẽ nàng chê ta phiền sao?” Điền Triết Hiên u oán nhìn Hủ Liên.

“Hoàng thượng tinh mắt.” Nhân nhật nói bốn chữ, tiếp tục lật xem mật hàm. Xem ra những người Điền Triết Hiên bồi dưỡng đã làm tan rã thế lực Lan đại nhân từ bên trong, bất quá cũng đúng, hiện tại không xuống tay thì đợi tới lúc nào.

“Hủ Liên, nàng không nên cả ngày ở trong phòng, xung quanh có rất nhiều chỗ thú vị. Chúng ta xuống núi xem đi.” Điền Triết Hiên rút lấy mật hàm trong tay Hủ Liên, khiến lực chú ý của cô tập trung lên người mình.

“Được rồi.” Hủ Liên đứng lên, nhìn sắc trời bên ngoài: “Trở về trước bữa tối.” Lúc này đến phiên Điền Triết Hiên ngây ngẩn cả người, hắn không ngờ Hủ Liên lại có thể dễ thuyết phục như vậy, bất quá nghĩ lại, này nói rõ sống chết bấp bênh của hắn đã có kết quả.

Hai người thay trang phục của bách tính bình thường, mấy thị vệ võ công cao cũng hóa trang thành bộ dạng thường dân trà trộn vào đoàn người. Bất quá dung mạo xuất chúng của Điền Triết Hiên cũng hấp dẫn không ít ánh mắt người qua đường.

“Hủ Liên, nàng phải gần ta một chút nữa mới giống một đôi phu thê a.” Điền Triết Hiên ôm lấy Hủ Liên tùy tiện nói, Hủ Liên là nhìn hắn không lên tiếng.

Dưới chân sơn trang mùa hè có một thành trấn nhỏ, chỗ này cách kinh thành cũng không xa nên nhìn rất náo nhiệt. Lần đầu tiên đi trong phố xá sầm uất tràn ngập phong cách cổ đại, Hủ Liên lộ ra tươi cười hiếm thấy. Trước đây cô cũng không có sở thích đi dạo phố, nhưng hôm nay thấy những trang sức cùng đồ vật này nọ to nhỏ phong phú lại cảm thấy thú vị.

“Trâm cài tóc, bán trâm cài tóc đây, tỷ tỷ người mua trâm cài tóc đi?” Một tiểu cô nương quần áo rách nát đứng bên đường, kỳ vọng nhìn Hủ Liên.

“Bao nhiêu tiền?” Hủ Liên ngừng lại nhìn trâm cài cổ xưa trong tay cô bé, vật liệu không tệ, nhưng đáng tiếc thợ làm không được khéo.

“Hai lượng bạc.” Tiểu cô nương sợ hãi nói. Hủ Liên nhìn nhìn, sau đó đem cây trâm thả lại vào tay cô bé.

“Ta muốn, người trả tiền.” Hủ Liên liếc mắt nhìn Điền Triết Hiên.

Chương 98: Bí được tái xuất hiện 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

“Vì nương tử, mấy chuyện linh tinh này có là gì.” Điền Triết Hiên vừa nghe, lập tức từ trên người xuất ra mấy lượng bạc, hết thảy cho tiểu cô nương. Hôm nay tâm tình Điền Triết Hiên cực kỳ tốt, Hủ Liên đã bắt đầu tiếp nhận hắn dần dần rồi.

“Tỷ tỷ, cây trâm này không đáng nhiều tiền như vậy.” Tiểu cô nương nhìn bạc vụn đầy trong tay, có chút kinh ngạc nhìn Hủ Liên.

“Người cứ giữ đi.” Nói xong liền chuẩn bị đi, Điền Triết Hiên cũng theo sau cô.

“Tỷ tỷ, tỷ còn chưa lấy trâm.” Tiểu cô nương đuổi theo, cầm trong tay trâm cài tóc.

“Không cần, người giữ đi.” Hủ Liên vốn cũng không muốn trâm cài, chỉ là nghĩ cô bé tuổi còn nhỏ lại phải đi bán này nọ rất cực khổ, cho nên mới để Điền Triết Hiên cho tiền cô bé.

“Không được, nếu như tỷ tỷ không lấy thì ta đem tiền trả lại cho tỷ.” Tiểu cô nương quật cường đem cây trâm nhét vào trong tay Hủ Liên, cô cũng không chịu lấy, hai người đưa đẩy một hồi, cây trâm lại quẹt vào tay cô.

Trâm đâm có chút sâu, máu đỏ tươi chảy ra từ lòng bàn tay, tiểu cô nương hoảng sợ đã lui về phía sau mấy bước. Điền Triết Hiên thấy vậy, lập tức tiến lên xé một góc áo băng bó đơn giản cho Hủ Liên.

“Xin lỗi, xin lỗi.” Bộ dạng cùng biểu tình âm lãnh của Điền Triết Hiên trong cơn giận dữ làm cô bé hoảng sợ quỳ rạp xuống đất.

“Không sao, người trở về đi.” Hủ Liên nhặt trâm cài đã rơi xuống đất lên, để vào trong tay cô bé. Cô bé nhìn cô thật sâu một cái, sau đó quay đầu rời đi.

“Nương tử nàng chảy nhiều máu như vậy, tim của vi phu đều đau.” Điền Triết Hiên nhìn tay Hủ Liên, cau mày.

“Điền Triết Hiên, ta trước giờ không biết ngươi ngoại trừ công phu bấm người hạng nhất, công phu hoa ngôn xảo ngữ cũng là số một à.” Hủ Liên nhìn Điền Triết Hiên đang cúi đầu kiểm tra thương thế, trêu chọc nói.

“Rốt cục lại nghe được nàng gọi tên ta rồi, nương tử.” Trong đôi mắt thâm thúy của Điền Triết Hiên chỉ có hình ảnh phản chiếu của Hủ Liên, tuy chỉ là một bước tiến triển nhỏ, nhưng đối với hắn mà nói đúng là có ý nghĩa phi phạm.

Hai người cứ yên lặng nhìn nhau như vậy, mà trong góc xa xa, tiểu cô nương kia đem trâm cài tóc đặt vào trong tay một nữ nhân.

“Chuyện làm xong rồi, số tiền này đều thuộc về ngươi, ngươi có thể đi.” Nữ nhân đem túi tiền đặt vào tay cô bé, cô bé gật đầu rời đi. “Hủ Liên, ta xem ngươi còn được sung ái như thế nào.” Chương 99: Tình cảm dần tăng lên 1.

Edit: PT a.k.a Ring.

Lan quý phi từ trong góc đường đi ra, trâm cài trên tay còn lưu lại máu của Hủ Liên. Ả oán hận nhìn một vết đỏ kia, sau đó phát ra tiếng cười âm lãnh. “Chỉ cần dính chút độc này thôi, ngươi chờ thống khổ cả đời đi.”

Tuy Hủ Liên còn muốn tiếp tục dạo phố, nhưng Điền Triết Hiên lấy lý do mất máu cần tĩnh dưỡng, đem cô trở về sơn trang nghỉ hè. Hủ Liên thở dài, nhìn bàn tay của mình bị Điền Triết Hiên băng bó i chang người bị trọng thương.

“Nương tử, ta phân phó nhà bếp hầm canh bổ huyết dưỡng nhan, để ta dứt nàng.” Điền Triết Hiên ngồi ngay ngắn sát bên người Hủ Liên.

“Chỉ là bị thương nhỏ mà thôi, ngươi băng bó như vậy ta đọc sách thế nào?” Hủ Liên vươn bàn tay bị băng giồng xác ướp, huơ huơ trước mặt Điền Triết Hiên.

“Ta làm tay cho nàng, nàng muốn làm gì ta sẽ giúp.” Điền Triết Hiên nắm cổ tay Hủ Liên, thâm tình nói “Buổi tối ta sẽ thay tay nàng giúp nàng tắm rửa.”

“Câu sau mới là câu ngươi muốn nói đi.” Hủ Liên xem thường liếc nhìn Điền Triết Hiên, thực sự là không được đến ba câu nghiêm chỉnh, lưu manh đúng là lưu manh.

“Hủ Liên, ta cũng gọi nàng là nương tử rồi, nàng có phải nên gọi ta tướng công mới công bằng không?” Điền Triết Hiên nhướn mi đến gần Hủ Liên. “Như vậy vi phu mới có cảm giác như phu thê.”

“Đương nhiên là có thể, ngươi biết phu thê khi tình cảm đã sâu đậm, thê tử là gọi trượng phu như thế nào không?” Hủ Liên thần thần bí bí kẻ mặt lại, nhỏ giọng nói bên tai Điền Triết Hiên.

“Như thế nào?” Lần đầu tiên cảm thụ được Hủ Liên thân cận như vậy, Điền Triết Hiên lộ ra bộ dáng hưởng thụ.

“Ngươi thực sự muốn biết?” Hủ Liên ngữ khí như lan, thanh âm trầm thấp vang lên.

“Nhanh lên một chút nói cho vi phu đi.”

“Ma quỷ. . .” Nói xong, Hủ Liên đã cười ngã xuống trước. Cô phát hiện cùng Điền Triết Hiên ở chung như vậy thật đúng là vô cùng thú vị.

Nghe được lời Hủ Liên nói, Điền Triết Hiên đầu tiên là sửng sốt, tiếp theo lộ ra tươi cười tà ác “Nương tử nếu cùng vi phu tình cảm sâu nặng như thế, vi phu đương nhiên phải có hồi báo rồi.”

“Ta hiện tại là người bị thương, ngươi không thể tiến hành công kích thân thể đối với ta.” Hủ Liên cảm thấy may mắn chính mình bị thương là tay chứ không phải chân, ngay lúc cô chạy nhanh ra cửa, Điền Triết Hiên đã đuổi theo ôm chặt.

“Nước nóng chuẩn bị xong rồi, chúng ta tắm rửa trước đi.”

Chương 100: Tình cảm dần tăng lên 2.

Edit: PT a.k.a Ring.

Tầm lần này là cả một buổi tối, mọi người ở đại sảnh đợi một lúc lâu, mới thấy Điền Triết Hiên đỡ Hủ Liên đi ra. Sắc mặt đã đổi màu của Lan Quý phi thoáng chốc trở lại bình thường.

“Hôm nay trẫm muốn tuyên bố một việc.” Điền Triết Hiên nhìn Hủ Liên bên cạnh, sau đó quay đầu nhìn về phía Lan Quý phi. “Lan đại nhân thân thể không khỏe hôm nay vẫn chưa tốt lên, Lan Quý phi hãy ở lại đây chiếu cố Lan đại nhân đi.”

Vừa nghe lời này, sắc mặt Lan Quý phi trở nên tái mét, ả biết đây là muốn đuổi ả ra khỏi cung, hơn nữa còn khiến ả không cách nào cự tuyệt.

“Vâng thưa Hoàng thượng.” Cho dù rất không cam lòng, ả cũng chỉ có thể tuân mệnh. Trong một khắc Lan Quý phi đứng dậy, ánh mắt hung ác quét qua Hủ Liên, kế hoạch của ả nhất định phải thành công, nếu không ả dù chết cũng sẽ không bỏ qua cho Hủ Liên.

“Được rồi, nếu không có chuyện gì khác, trẫm và Hoàng hậu đi nghỉ ngơi trước.” Điền Triết Hiên không thấy được ánh mắt Lan Quý phi, lời kéo Hủ Liên tiêu sái ra ngoài.

Lan Quý phi trở lại phòng, nhìn phụ thân thật vất vả mới tỉnh lại. Sắc mặt Lan đại nhân trắng bệch, Lan Quý phi nắm chặt khăn lụa trong tay. “Phụ thân, người yên tâm, bí được đã hạ lên người nữ nhân kia rồi.”

Lan đại nhân thở hổn hển, gạt đầu. “Độc này rất khó giải, Nam Cung gia cũng đừng mơ tưởng làm mưa làm gió nữa. Có một Hoàng hậu như vậy, không chừng Nam Cung gia cũng sẽ suy tàn theo.”

“Một Hoàng hậu không thể sinh ra long tử, khi đó cả triều văn võ cũng sẽ không dễ yên. Cho dù là Thái hậu cũng sẽ suy nghĩ cách hạ sinh nữ nhân đó.” Lan Quý phi phẫn hận nói.

“Quả nhiên không uống phí vạn lượng hoàng kim a, thuốc này đối cơ thể mẹ không có tổn hại, thế nhưng chỉ cần có mang, hài tử trong bụng chắc chắn sẽ chết.” Trên gương mặt Lan đại nhân lộ ra tươi cười. “Đời này ả cũng không có hài tử được.”

“Nếu không tại tiện nhân này, Lan gia chúng ta sao có thể rơi vào tình trạng như hôm nay, không thể để ả tiêu diêu tự tại. Hơn nữa thân là nữ nhân, con rất muốn ả trả qua vài lần nỗi đau mất con.” Khăn lụa trong tay Lan Quý phi đã sớm bị xé nát, hận ý tràn đầy cũng dần dần hạ xuống.

“Tĩnh Lâm, Lan gia chúng ta sợ là sẽ bị hủy trong tay tên Hoàng đế giả cừu ăn thịt sói kia. Chỉ là không biết Hoàng thượng có xuống tay hạ sát hay không, ta vẫn nên sớm một chút cáo lão hồi hương, nếu có thể sống sót vậy không còn gì tốt hơn.”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoang-hau-phuc-hac-cua-tram>